

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

БЕОГРАД, МАРТ 1999. ГОДИНЕ
ГОДИНА X, БРОЈ 617, ЦЕНА 3 ДИНАРА

*Др Војислав Шешељ и Генедиј Селезњов
приликом потписивања заједничке декларације*

**ЈУГОСЛАВИЈА СТАЛНИ ПОСМАТРАЧ
САВЕЗА РУСИЈЕ И БЕЛОРУСИЈЕ**

ЗЕМУНСКЕ НОВИНЕ

ГОДИНА X • БРОЈ 236 • НОВА СЕРИЈА БРОЈ 77
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

ЗЕМУН, МАРТ 1999. ГОДИНЕ
ЦЕНА 3 ДИНАРА

ЈУГОСЛОВЕНСКА ПАРЛАМЕНТАРНА
ДЕЛЕГАЦИЈА НА ДЕВЕТОМ
ВАНРЕДНОМ ЗАСЕДАЊУ
САВЕЗА БЕЛОРУСИЈЕ И РУСИЈЕ

АЛЕКСАНДАР ЛУКАШЕНКО
ПРЕДСЕДНИК БЕЛОРУСИЈЕ
ЗА ГОВОРНИЦОМ НА ЗАСЕДАЊУ
ПАРЛАМЕНТАРНЕ СКУПШТИНЕ
САВЕЗА БЕЛОРУСИЈЕ И РУСИЈЕ

ЈУГОСЛОВЕНСКА ПАРЛАМЕНТАРНА
ДЕЛЕГАЦИЈА НА МЕЂУНАРОДНОЈ
КОНФЕРЕНЦИЈИ У ОДЕСИ О ЗАШТИТИ ПРАВОСЛАВЉА

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић

**Заменик главног
и одговорног уредника:**
Душан Весић

**Помоћник главног
и одговорног уредника:**
Јасна Олујић

Издање приредила:
Марина Рагуш

Редакција:

Момир Марковић, Мирослав Васиљевић,
Наташа Јовановић, Јадранка Шешел,
Жана Живаљевић, Огњен Михајловић,
Весна Арсић, Коста Димитријевић,
Ивана Ђурић, Драгољуб Стаменковић,
Вељко Дукић, Александар Вучић,

Секретар редакције:
Љиљана Михајловић

**Технички уредник
и компјутерски прелом:**
Северин Поповић

Дизајн колора:
Северин Поповић

Лектор:
Зорица Илић

Карикатуре:
Синиша Аксентијевић

Председник Издавачког савета:
др Ђорђе Николић

Потпредседник Издавачког савета:
Петар Димовић

Издавачки савет:

Томислав Николић, Маја Гојковић,
Драган Ђодоровић, Ратко Гонди,
др Никола Поплашен,
Стево Драгишић, Зоран Красић,
Милован Радовановић,
Јоргованка Табаковић,
Ратко Марчетић, Владимир Башкот

Шеф дистрибуције:
Зоран Дражиловић

Штампа:
НИПТ "АБЦ-ГРАФИКА" д.д.
Влајковићева 8, 11000 Београд

Редакција прима пошту на адресу:
"Велика Србија", Трг победе 3,
11080 Земун

Рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104, од 5. јуна 1991. године.

Министарство за информације Републике Србије 19. августа 1991. године дало је мишљење број 413-01-551/91-01 да се "Велика Србија" сматра производом из Тарифног броја 8, став 1, тачка 1, алинеја 10, за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

"Ми, Срби, смо традиционално русофилски народ. Наша национална свест нас у потпуности изједначаје са источним православним словенским народом, а под тим појмом обухвата и руски, белоруски и украјински народ. Ми никада у народу нисмо правили разлику и увек смо се идентификовали са својим источним братом.

Историја је запамтила, док је Русија била у монголском ропству, да су српски средњовековни владари помагали и руску цркву и манастире. Једноставно, помагали очување националне свести. У 18. и 19. веку, посебно у 19. веку, руска империја је помагала ослободилачке ратове српског народа, а црногорски Срби су, заједно са руским војницима, ратовали против Наполеона код Дубровника и Боке Которске.

Када се све те чињенице имају у виду, онда је јасно и разумљиво да наша оријентација на савез са Русијом и Белорусијом није привременог карактера, није нешто исхитрено. То је наш далекосежни и дугорочни стратешки циљ..."

**Др Војислав Шешел
(посета Белорусији)**

"Драгоцену нам је ваша помоћ у Србији за очување нашег народа и државе. Помоћ је и када нас неко не напада, и то што нам ваша држава не забрањује путовања, помоћ је и ваша молитва. Савезну Републику Југославију Америка држи у изолацији. Разлози су непознати, или боље рећи познати, јер би желели да владају и у нашој земљи.

Ми, учесници овог скупа, дугујемо захвалност Украјини, Одеској митрополији руске православне цркве и граду Одеса, чија је заштитница Касперовска Богородица, што су нас отвореног срца позвали и примили, да се упознамо, помолимо Богу у Саборној цркви и да се договоримо како ћемо даље да бранимо и развијамо нашу православну веру..."

**Томислав Николић
(посета Русији и Украјини)**

Напомена:

При изради овог специјалног заједничког издања "Велике Србије" и "Земунских новина" коришћена је документација савезног протокола, извештај о учешћу делегације Савезне скупштине на X ванредном заседању Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије и посети Националној скупштини Републике Белорусије, секретара делегације Зорине Десанчић; анализе организације и методологије НАТО-а, војнополитичког коментатора Пола Бивера (коју су пренели домаћи медији), анализа косовског питања др Предрага Симића, сарадника Института за друштвене науке.

Оснивач и издавач
Скупштина општине Земун

За издавача:
Стево Драгишић

Главни и одговорни уредник:
Огњен Михајловић

**Заменик главног
и одговорног уредника:**
Маринко Марић

**Помоћник главног
и одговорног уредника:**
Ивана Борац

Редакција:

Дејан Анђус, Весна Арсић,
Драгана Глушац, Ивана Ђурић,
Жана Живаљевић, Наташа Жикић,
Дејан Лукић, Јасна Олујић,
Весна Марић, Северин Поповић,
Стана Станојевић, Емил Беди,
Драган Перић, Зорица Стојановић

Лектор:
Загорка Јоксимовић

Фоторепортер:
Крсто Голубовић

**Техничко уређење
и компјутерски прелом:**
Северин Поповић

Дизајн колора:
Борис Стулар

Сарадници редакције:
Љубица Давидовић,
Коста Димитријевић, Бранко Надовеза

Председник Издавачког савета:
Владимир Смиљанић

Издавачки савет:
Владимир Башкот, Тодор Бошковић,
Стево Драгишић, Миодраг Матић,
Ратко Павловић, Милан Срдић,
Саша Цупин, др Војислав Шешел

Шеф дистрибуције:
Зоран Мијоковић

Шеф маркетинга:
Славица Дух

Илустрације и карикатуре:
Синиша Аксентијевић

Штампа:
НИПТ "АБЦ-ГРАФИКА" д.д.
11000 Београд,
Влајковићева 8, тел. 3240-551

Редакција прима пошту на адресу:
СО Земун-Земунске новине
Трг победе 3, 11080 Земун

Рукописи се не враћају

Земунске новине су уписане у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информисање под бројем 891, од 20. марта 1989. године.

Министарство за информисање Републике Србије 12. марта 1991. године дало је мишљење број 413-01-335/91-01 да се Земунске новине сматрају производом из Тарифног броја 8, став 1, тачка 1 алинеја 10, за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

ВИШЕСТРАНАЧКА ДЕЛЕГАЦИЈА САВЕЗНОГ ПАРЛАМЕНТА ЈУГОСЛАВИЈЕ
У ПОСЕТИ ПАРЛАМЕНТУ САВЕЗА БЕЛОРУСИЈЕ И РУСИЈЕ

СВЕТЛО У ТУНЕЛУ

На десетом ванредном заседању Парламента савеза Белорусије и Русије утврђен је статус сталног посматрача Савезне Републике Југославије

Никада као до сада, чини се, није било лако признати себи као припаднику веома поносне нације страх од репризног историјског момента. Чини се да су се многи депенијама припремали за ово што изненађује Србе, смештене у поднебљу Балкана, које је увек (гео-стратешки) било три у оку хегемонистима. Правило – "Оно што имаш, не знаш да цениш док не почнеш да губиш", наш народ је почео да схвата тек скоро, када га је, као шамар, заплуснула (скоро историјска) завера католичког света, а то је да поруши српску православну кућу која се нашла на путу.

Међутим, како то већ иде, сазнање доноси главобољу, јер само по себи "пали светло у тунелу", и већ се назире наставак пута на који смо могли да утичемо, али смо се касно сетили. Оне, који су упозоравали на ову разраду политичких догађаја давно су прогласи-

ли дисидентима, а сада свако парафрази-ра (не би ли убрао по који политички поен) њихове речи мисливши, притом, да чине права "патриотска дела".

Када смо већ код дела и чињена, давно још рекоше – "Речи лете, примери остају", а ми их сада понављамо, јер се чини да ће веома јак пример борбе за национални идентитет, а самим тим и опстанак православне вере, бити и намера улажења Савезне Републике Југославије у Савез Русије и Белорусије по стицању права сталног посматрача у Парламенту савеза Белорусије и Русије.

Са тако јасним ниљем кренуемо на пут почетка одлучујуће борбе за опстанак православног крста. Судбина, стицај политичких околности, или већ неки од закона историје цивилизације какву памтимо, наметнуо је као дестинацију Белорусију...

Био је уторак, двадесети дан првога месеца последње године двадесетог века, када се на аеродрому Београд окупила шесточлана вишестраначка делегација Савезне скупштине са пратњом (управо је и моја маленкост имала част да забележи историјски моменат, с намером да обухвати најважније кадрове словенске приче, јер забележити све, било је просто немогуће) и намером да присуствује десетом ванредном заседању Парламента савеза Белорусије и Русије.

Оно што се дало уочити, јесте забринутост сваког члана ове југословенске свите због ужасно напете ситуације по национални интегритет коју на четири дана остављају за собом (не знајући у какво ћемо се стање вратити), а исто тако и због онога што би могло да се деси, не дај Боже, а ми пропустимо да учествујемо, јер смо на другој географ-

Наша делегација пред одлазак у Минск: видљива забринутост свих чланова због ситуације у земљи

ској ширини и дужини, борећи се дипломатски за манифестацију скривене енергије православног света. Чак нам ни временски услови нису били наклоњени. Магла је била толико густа да је видљивост била отежана возачима службених аутомобила на путу до аеродрома, а камо ли капетану службеног авиона.

Међутим, познајући истрајност шефа ове делегације, др Војислава Шешеља, били смо уверени да се полетање

цу Белорусије, Минск. Пробијајући се кроз маглу и облаке, свима нама је било тешко причати о било чему, до страшног моменту борбе за очување вековне традиције српског народа, а богами и православља на простору језгра наше духовности. Баш тамо где су нас на Видовдан 1389. године бацили у петстогодишње ропство, али исто тако у истом моменту уздигли до оне небеске границе коју прелази, купујући "вишњи" живот само часни и непоколебљиви у бор-

покојом кратком причом из историје нације, чија је egzистенција сада, чини се, угрожена више него икада. Овај пут, можда последњи, разасуше се дипломате по свету како би, макар, ублажили последине вишенационалне завере знајући унапред са каквим се Девидјаном суочава. Чланови делегације никако нису могли да се сложе око тога када је требало решити проблем Косова, али су сви били јасни по питању начина решавања косовске кризе, а исти је како цео

Српски народ, грађани Србије и Црне Горе, желе да СР Југославија што пре постане члан Савеза Белорусије и Русије

неће довести у питање. Тако је и било... За нама су на писти остали министри у Влади Републике Србије, Драган Тодоровић и Александар Вучић, као и службеници протокола Савезне скупштине, пратећи погледом службени лет за Минск, док су се нама погледи губили у београдској магли.

Капела у ваздуху

Да је само могуће на прави начин речима описати осећања, верујем да би већ сви били у некој посебној димензији хармоније ненарушивог језгра. Пошто то много успешнијим "мајсторима од речи" није пошло за руком, надам се да нећете замерити овом хроничару који се дрзнуо да буде део наговештаја неког новог источног поретка, ако зафали нека адекватна реч у редовима који следе.

Службеним авионом шесточлана делегација Савезног парламента, са својом свитом, негде око 14 часова полетела је са аеродрома Београд за престони-

ци против, слободно се може рећи, зла.

На посеченим главама косовских јунака Милоша Кобилића и Лазара Хребљановића, Србија се дизала вековима стварајући мит уткан у сваког ко је на српској земљи поникао, а мајка му Српкиња живот дала, не заборављајући кнежеву клетву упућену сваком потенцијалном Вуку Бранковићу.

Међутим, како време чини своје (да вас подсетимо да је управо заборављање својих корена и жртава највећи грех) допустио је српски народ да се опет нађе у истој ситуацији, као и 1389. године, године борбе за своје огњиште. Тако се и овај службени авион претворио у молитвеник, у капелу, где пред Богом ничице молимо за спас и опроштај што смо допустили да нам коров расте на земљи натопљеној крвљу предака, да споменици великих српских јунака пропадају јер немају више коме, лепи и строги, као опомена да стоје.

Два и по сата лета, до братског нам народа, испуњена тешком тишином и

српски народ (ма где се налазио) осећа.

Међутим, подсећања ради, да се хронолошки вратимо у 1918. годину, годину косметских сукоба (јер, чини се да баш овај ред историјских дешавања дефинише данашњи развој догађаја) са свим својим трагичним билансима...

Хронологија сукоба на Косову и Метохији

1918–1926. – Упали качака (одметника) из Албаније на Косово. Покрет качака био је нарочито јак између 1919. и 1925. године. Вођа одметника је био Азем Беита. Качаци су пустошили, палили села и покушавали да подигну буну у Црној Гори.

1918–1919. – Чланови косметског комитета траже од великих сила (Италија, Аустрија и Француска) да се "Косово уједини са Аутономном Албанијом".

12. август 1941. – Стварање велике Албаније под протекторатом Италије.

1943. – Друга призренска лига (захтев за стварање велике Албаније).

Новембар 1944. – Народноослободилачка војска ослобађа Косово.

1. децембар 1944. – Побуна Албанаца у Дреници.

2. децембар 1944. – Напад баллиста на Урошевац – неуспео. После тога на планини Жеговцу створене су веће групе одметника.

17. децембар 1944. – Напад на Гњилане. Нови талас прогона Срба – нарочито у Метохији.

23. јануар 1945. – Упад у Дреницу (вођа одметника био је Шабан Полуља). У Дреници организовано око десет хиљада побуњеника. Око 500 Албанаца побунило се у бригадама Народноослободилачке војске. У борбама са одметницима погинуло је 650, рањено 360, а нестало 1.256 војника.

Фебруар, март 1945. – Уведена је војна управа.

1947. – Уништене су одметничке групе које су нападе Косовску Митровицу и запоселе Тречу.

1952. – Завршене су последње борбе са одметницима.

1958. – Први пут се помиње захтев за Републику Косово.

28. септембар 1968. – Демонстрације у Приштини. Интервенишу војска и полиција. Побуна у Урошевцу, Пећи, Призрену и Дреници.

Март, април 1981. – Побуна на Косову (студентске демонстрације).

16. март 1981. – Палење конака Пећке патријаршије.

1. април 1981. – Масовне демонстрације за Републику Косово. Интервенишу војска и полиција.

Од 2. до 8. априла 1981. – Ванредно стање. Југословенска народна армија није учествовала у сукобима. Погинуло деветоро демонстраната и два милиционера, рањено 57 демонстраната. Полиција интервенисала у Вучитрну и Урошевцу.

Од 1968. до 1971. – Исељавање Срба под притиском.

1989. – Сужавање аутономије. Демонстрације након сагласности Скупштине СФРЈ Косово на амандмане на Устав Социјалистичке Републике Србије 23. марта 1989. године (као наставак акција из 1981, новембра 1988. и фебруара 1989).

23. март 1989. – Демонстрације у Урошевцу шире се на Приштину, Митровицу, Гњилане, Липљан, Вучитрну и Подујево.

27. март 1989. – Један полицајац погинуо у Титовој Митровици а један у Подујево.

29. март 1989. – У Гњилану на улици изашло 100.000 демонстраната. Неуспели покушај демонстрација у Пећи. Биланс: двојица полицајаца су погинула, двојица тешко рањена, деветорица лакше повређени, озлеђено 122. Погинуло 28 демонстраната.

1990. – Проглашење Републике Косово – група Албанаца пред Скупштином Косова прогласила је Републику.

Од 22. јануара до 23. јануара 1990. године погинуло 32 демонстраната.

5. јул 1990. – Скупштина Србије донела је Закон о распуштању Скупштине и Владе Косова.

28. фебруар 1998. – Терористичка група Адема Јашарија напала је полицијску патролу у Доњем Преказу. Убијена су четворица, а рањена двојица полицајаца. Убијено је 16 терориста, а ухапшена су петорица.

9. март 1998. – Косовски одбор за заштиту људских права објавио је листу 34 погинулих, међу којима је 25 из породице Јашари.

19. март 1998. – Протест Срба у Приштини. По завршетку митинга сукоб Срба и Албанаца.

24. март 1998. – У селу Глођану у сукобу полиције и терориста, погинули су полицајац Миодраг Отавић и Хисен Иартан Мехметај.

Министарство унутрашњих послова Србије саопштава да су терористи од 1996. до марта 1998. године убили 10 полицајаца и 21. цивила Албанаца.

6. април 1998. – Пронађена тела 6 мртвих Албанаца поред пута Малишево–Ораховац. Сумња се да их је убила такзвана ослободилачка војска Косова због економске сарадње са Србима.

Историјски омнибус службеног лета на релацији Београд–Минск

Сврха посете Белорусији јесте добијање статуса сталног посматрача Парламента савеза Белорусије и Русије, али је косовска криза дефинитивно тема о којој ће се причати при званичним сусретима.

Сврха посете Белорусији је добијање статуса сталног посматрача у Парламентарној скупштини Савеза Белорусије и Русије

Делегација се добро припремила за наредна три дана званичних сусрета

Чланови делегације су били: Јела Веселић – члан Одбора Већа република за савезни буџет, члан одбора Већа република за кредитно-монетарни систем, посланик Социјалистичке партије у Већу република; Слађана Стаменковић – члан Одбора Већа грађана за јавно обавештавање, посланик Југословенске левице у Већу грађана Савезне скупштине; Милош Бојовић – посланик Скупштине Републике Црне Горе у Већу република Савезне скупштине, члан Социјалистичке народне партије Црне Горе; Желидраг Никчевић – члан Одбора Већа грађана за јавно обавештавање, члан одбора Већа грађана за правосуђе и савезну управу, члан Српске народне странке Црне Горе; шеф делегације др Војислав Шешељ – шеф посланичке групе Српске радикалне странке у Већу грађана Савезне скупштине, члан Комисије Савезне комисије за уставна питања, члан Одбора Већа грађана за спољнополитичке односе, посланик Српске радикалне странке у Већу грађана Савезне скупштине, потпредседник Владе Републике Србије.

Као представник Савезног министарства иностраних послова, у званичним разговорима југословенске парламентарне делегације учествовао је и Никола Пејаковић, шеф дипломатске мисије Савезне Републике Југославије у Белорусији.

Свесна бремена, делегација се припремила за наредна три дана званичних сусрета, а посебно се радовала сусрету са белоруским шефом државе Александром Лукашенком.

Како се током лета показало, када је национални интерес, а самим тим и

очување суверенитета и територијалног интегритета доведен у питање, различите политичке оријентације остају на маргини – Богу хвала, те је тако. Тако се некако већ вратило почетку интернационализације југословенске кризе, што је ваљда и био логичан наставак приче о трагичном билансу косовских сукоба.

“Тамо где је криза требало да почне, а није, завршиће се...”

Наше су институције система више пута биле “чишћене” од српског кадра, па чак и оног који је био просрпски оријентисан, што је управо и довело до ерозије српства у земљи Србији. Последња велика чистка српског кадра, примера ради у војсци, десила се крајем 90-их година, и тада се добро сећам речи једног од истакнутих српских војника који је рекао: “Планирано је да почетак распада Југославије буде Косово. Пошто је сукоб избио у јединој етнички хомогеној и најбогатијој републици у бившој Југославији, крај плана Запада, а самим тим и завршетак сукоба на Балкану, биће, ипак, Косово...” Тада се многим ова изјава чинила престором, неким параноично (у стилу – ето још једне од теорија завере), а неки су се, богами ми, замислили.

Верујем да смо сада, нажалост, сведочи истинитости изјаве овог часног српског војника, али са једном допуном, да би Косово, или боље речено да је Косово, постало изговор присуства НАТО-а (пошто га после распада Варшавског уговора фактички није било), као и поднебље “стално присутне кризе”.

Дакле, за разлику од западних република бивше Југославије, косовски Албанци су се определили за стратегију пасивног отпора у нади да ће крај југословенског сукоба донети интернационализацију косовског проблема и да ће међународна заједница испунити њихова очекивања.

Крајем 1995. године политички, догађаји на југословенским и балканским просторима кренули су другим током. Косово се није нашло на дневном реду мировне конференције у Дејтону, а непуних годину дана касније Албанију је погодио политички земљотрес, који је почетком 1997. године однео са сцене националистички режим Салија Беринше.

Тада се могло помислити да албански национални покрет неповратно губи подршку међународне заједнице, неспремну за нову балканску авантуру, и у таквим се околностима албански национални покрет на Косову суочио са својеврсним “часом истине”, у коме је читава дотадашња политичка стратегија доведена у питање. Први такав изазов Демократском савезу Косова и њеном до тада неспорном лидеру, Ибрахиму Ругови, упутили су сами Албанци.

Убрзо после Дејтона на косовској политичкој сцени огласила се опозиција која је захтевала радикалан заокрет, а њени главни протагонисти постали су Адем Демаћи, Бујар Буковићи, Хидает Хисени и многи други.

Највећа промена на косовској политичкој сцени, међутим, десила се када се у пролеће 1996. године први пут појавила такозвана ослободилачка војска Косова са серијом терористичких напа-

да, који су представљали поуздани сигнал да се део косовских Албанаца одлучио да насилjem покрене догађаје с мртве тачке. Наравно, било би наивно помислити да су у свему овоме они били самостални, без ментора и спонзора са Запада.

Политичке поруке акције такозване ослободилачке војске Косова биле су недвосмислене и вишеструке. Пре свега, требало је спречити расцеп у властитим редовима агентатима на Албанце који су прихватили сарадњу с влашћу, и то како на оне који су пришли српским странкама, тако и на обичне државне службенике.

Друго, такозвана ослободилачка војска Косова је систематским нападима на Србе на Косову, а нарочито на избеглице из Крајине, настављала процес етничког чишћења.

Треће, порука српској власти да Штитари не одустају од својих циљева и

шири границе НАТО и свој утицај на исток. Москва, свесна опасности да је она главна мета, супротставља се томе колико може (али, притом, не треба занемарити економску, а самим тим и политичку нестабилност Русије и уопште тог дела света); Париз се "на време" придружио Бону и његовим иницијативама за Косово (притом, не треба заборавити да је "влада у егзилу" Бујара Букошија стационирана баш у Бону); Лондон врши своју функцију председавајућег Европске уније, али притом води рачуна о својим интересима на Балкану, као и партнерству са Сједињеним Америчким Државама, док Италија следи политику коју је започела још пре неколико година најпре хуманитарном, а затим и веома успешном мировном интервенцијом у Албанији.

То указује да ће управљање косовском кризом, по свему судећи, имати много општије циљеве од српско-алба-

Балкана, а богами, постоји и страх да је једина разлика између Словеније 1991. и Космета 1998. у томе што ће се политика Запада према Југославији, која је стекла статус "повратника у преступу", овога пута, изгледа, примењивати много брже.

Колико се зна о такозваној ослободилачкој војсци Косова

Такозвана ослободилачка војска Косова званично се појавила априла 1996. године, када је на себе преузела одговорност бацања бомбе на насеље Срба избеглих из Крајине, и да је 22. априла 1996. године у акцијама у Дечанима и Штимљу убила четворицу полицајца и једну Албанку. Број жртава такозване ослободилачке војске Косова је 40, а међу њима је доста Албанаца проглашених за "народне издајнике", или "колаборационисте српског окупатора".

Сматра се да је такозвана ослободилачка војска Косова настала спајањем неколико терористичких група Албанаца на Косову 1993. године. То је био покушај да се уз помоћ бивших официра Југословенске народне армије образује војска самопроглашене републике Косово.

Основни циљ такозване ослободилачке војске Косова је отцепљење Космета од Србије и стварање велике Албаније, која обухвата делове Македоније и Грчке. До сада је такозвана ослободилачка војска Косова обављала акције по систему тројки, које се окупљају непосредно пред акције. Притом, чланови привремено окупљене тројке се не познају.

Западни аналитичари сматрају да такозвана ослободилачка војска Косова има око 200 припадника. Органи безбедности Србије саопштавају да је око 10.000 Албанаца прошло обуку такозване ослободилачке војске Косова, која се финансира порезом који плаћају Албанци на раду у Западној Европи и новцем албанске мафије (трговина оружјем и дрогом).

Ибрахим Ругова, лидер "највеће" партије на Косову, такозвану ослободилачку војску Косова назива "групом фрустрираних људи". Адем Демаћи говори да је такозвана ослободилачка војска Косова "озбиљна снага изнедерена из дела албанског народа", који је иначе и политички представник такозване ослободилачке војске Косова.

Када се подвуче црта, стиче се утисак да је проблем лако решив, али се, притом, поставља питање зашто се није решио пре много деценија?! Одговор ће се врло брзо појавити, али је реална ситуација више него "затегнута" и ваља се снаћи у овом вакууму. Један од покушаја јесте и дипломатија у најширем смислу те речи, као и појачана медијска активност...

"Ми смо много грозни за све наше непријатеље, јер изнад свега волимо и ценимо слободу"

не зазиру од оружаног решења тих циљева.

Четврто, поруке Албанији да прекине сарадњу са Београдом и агресивније подрже косовске Албанце, или да се суоче са опозицијом у властитом народу.

Коначни циљ, свакако, је било изазивање кризе која би уз подршку албанске дијаспоре и проалбанских кругова на Западу у једном тренутку наметнула интернационализацију косовског питања и активирање мера из седме главе Повеље Уједињених нација, које предвиђају мандаторну акцију Савета безбедности у случајевима када криза може да "угрози мир и стабилност у региону".

Дакле, Вашингтон косовску кризу види у светлу својих настојања да про-

неског спора, и да се управо на Косову крије одговор на питање да ли ће се НАТО и Европска унија у догледно време проширити и на последњи део Европе, који још није обухваћен европским и евроатлантским интеграцијама.

За сада је извесно да ће Американци остати још неколико година у Македонији. Строуп Талбот је, својевремено, обишао Бугарску, Македонију и Албанију, nudeћи брже повезивање с НАТО; Контакт група је заказала састанак са пет суседних земаља... Укратко, косовска криза је узбуркала Балкан и покренула догађаје чији ће се коначни циљ убрзо видети. Све је у "игри", од хола по танкој линији између нових санкција, војне интервенције, до повратка у међународну заједницу за Србију, до регионалног сукоба за све земље на и око

ОБРАЋАЊЕ ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА
 НОВИНАРИМА ПРИЛИКОМ ДОЛАСКА У МИНСК

ЗА САМИТ НА ВРХУ

Др Војислав Шешељ: Желим да вас укратко информишем о ситуацији на Косову и Метохији. Тамо где су распоредени амерички и британски верификатори, учестале су терористичке акције, а Вилијам Вокер, као шеф мисије ОЕБС-а, потпуно се ставио у службу албанских терориста.

Они воде специјални психолошки рат против Србије и СРЈ и желе, по сваку цену, да инсценирају услове у којима би се распоредиле трупе НАТО пакта на нашу територију. Ми то нећемо прихватити ни по коју цену. НАТО пакт нема шта да тражи у Србији и Југославији. ОЕБС се служи лажима, клеветима, покушавају да инсценирају брутална убиства, као што су то ралили на пијаци Маркале у Сарајеву.

Наша полиција је пре неколико дана уништила једну већу терористичку банду. Уз директно учешће Вокера, шиптарски терористи су после мршварили те лешеве, покушавајући да прикажу цели случај као брутални злочин српске полиције. Међутим, ми смо у стању да и то демистификујемо и да лажи разобличимо.

Новинар: Белоруска ТВ - Имам питање: Да ли постоји и какво је данас у Југославији јавно мњење, поводом могућег ступања у Савез Русије и Белорусије ваше земље?

Наша земља треба да постане стални посматрач Парламентарне скупштине...

... а када ћемо постати пуноправни члан зависи од Белорусије и Русије

Др Војислав Шешељ: Цели српски народ, огромна већина грађана Србије и Црне Горе, цела СРЈ жели што пре да постане пуноправни члан Савеза Русије и Белорусије. А ја данас, у овој светој белоруској земљи, предводим Делегацију у којој су представници пет најмоћнијих странака у Савезној скупштини СРЈ.

Наша земља прекосутра треба да постане стални посматрач Скупштине Савеза, а када ћемо бити пуноправни члан, пре свега зависи од Русије и Белорусије. Ми смо спремни одмах, али три председника треба претходно да се састану, да се договоре и потпишу споразум. Ми се залажемо да се што пре одржи самит на врху.

Новинар: Какве сте документе донели да потпишете у Белорусији, што се тиче споразума између парламената?

Др Војислав Шешељ: Ми смо донели одлуку Савезне скупштине СРЈ поводом иницијативе господина Селезњова да наша земља буде стални посматрач Савеза. И одржавање Заједничке скупштине је главни повод нашег доласка. Али, на билатералном нивоу имамо читав низ веома важних политичких сусрета сутра и у петак. Имамо сусрете са председницима и Доњег и Горњег дома белоруског Парламента, а надало се и сусрету са господином председником.

ЈУГОСЛОВЕНСКА ДЕЛЕГАЦИЈА У МИНСКУ

ЗДРАВИЦА ЗА ОПСТАНАК СЛОВЕНСТВА

Дочек домаћина на аеродрому Минск био је увод у тродневне активности братских народа које ће, многи верују, уртати пут ка уједињењу источног света

Долазак у престоницу Белорусије било је ново искуство за све нас и веома јако од самог почетка. Поледица и мраз трпели су тешке и одлучне кораке Словена окућених истом муком и усмерених ка истом циљу. Температура, неколико степени испод нуле, учинила је ум бистријим, а дух истрајнијим, као и некада војницима који су одлучили неке историјске токове. При самом руковању осетила се енергија која је америчким статистичарима непозната (њихова је нација генетски обогаћена за тај хромозом који је, по правилу, непредвидив, али одлучујући), те је, самим тим, и велика претња исходу њихових многобројних анализа.

Два народа предвођена истим крстом – православним, оштрином погледа, свеми су силе коју поседују, а то је дух. Још се није чуло за оружје које униш-

тава дух, већ, напротив, увек га појачава.

Оно што је било приметно већ на почетку, јесте да су Белоруси у др Војиславу Шешељу (како су га опозициони белоруски медији назвали "силним српским националистом") препознали хазјаина, или домаћина, којег вреди следити и по цену живота, не сумњајући, притом, ни у један потез, јер је његов правац кретања – политичара са јаком визијом, вредног поштовања. Баш су му се тако и обратили, иначе веома дрски, представници седме силе.

Први кадар Минска

Врло брзо смо се обрели у хотелу Белорусије, који је био право изненађење за нас. Очигледан је продор Запада, али и тежња за очувањем традиције приметне макар и по мирису Белорускиња,

које су веома лепе жене словенске харизме и мудрости; као и по ходу Белоруса, достојанственом као да носе цокуле и шинеље, а не улобне италијанске ципеле и капуте. Што би се народски рекло, препознали би се и међ хилјадама људи.

Протоколом је било предвиђено мало времена за сакупљање утисака, те смо, свесни тога, осамљенички део оставили за "код куће". Нисмо се ни распаковали, а већ смо били на 21 спрату хотела, на првој вечери, препуној здравици по старом белоруском обичају (што може да буде непријатност, до увреле домаћина, за неколицину нас чији организам алкохол не подноси. Ту посебно мислим на шефа делегације, др Војислава Шешеља, који је, притом, а примећено је из женског угла, све време наздрављао истим пићем једном сипаним "гутљај по гутљај").

Традиционални дочек наше делегације у Минску

ЈУГОСЛОВЕНСКА ДЕЛЕГАЦИЈА НА ПРВОЈ ВЕЧЕРИ СА ДОМАЋИНИМА

БЕЛОРУСКА ИСКРА ПРЕПОРОДА

”Увек су Срби велику Русију осећали као своју земљу” – рекао је др Војислав Шешељ при традиционалном наздрављању са домаћинима

Александар Коцић: Драго нам је да можемо да вас поздравимо на Белоруској земљи, да подигнемо ову чашу и ову прву здравицу посветимо добродошлицу у Белорусију вашој делегацији, која већ четврти пут учествује у раду Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије. Свети Савез европских Словена и балканских Словена, без обзира на све покушаје наших непријатеља, наставља да живи не само у крви наших људи већ и у практичним акцијама оних људи, оних радника који умеју да чују и да послушају мишљење наших народа. У ваше здравље поштовани другови, пријатељи.

Др Војислав Шешељ: Многи од нас се већ одавно познају, са неким се први пут видимо, али се, у сваком случају, осећамо као стари знајци. Кад путујемо у бели свет ретко се где пријатно осе-

ћамо као у Белорусији и Русији. Увек су Срби велику Русију осећали као своју земљу и ми ту нисмо правили разлику - Белоруси, Руси, Украјинци увек су то била наша браћа сличног језика, истог порекла. Срби су, негде пре 15 векова, са руских простора дошли на Балкан а вековима су нас називали Расима, што је стари назив за Србе, што такође указује на исто порекло, али има и других народа који су истог порекла као и ми па нам нису тако блиски. Тамо нас дели вера.

Ми смо православни, а они који су покатоличени готово да се не осећају Словенима. Није ни вера једино што нас уједињује. Има и православних народа који нам нису много блиски. Са неким од њих смо и ратовали у истим ратовима кад су били и непријатељи Русија, Белоруса и Украјинаца. Ми, Срби, с

поносом кажемо да никада са својом источном браћом нисмо ратовали.

Кад је Русија била у монголском ropетству, српска држава је помагала, колико је могла, руске манастире, руске цркве, а легенда каже да је и мајка Ивана Грозног била Српкиња, а ако му је мајка била Српкиња није нимало чудно што су га називали Грозним.

Ми смо много грозни за све наше непријатеље, јер се не дамо покорити, не дамо се поколебати у својим основним националним циљевима и увек изнад свега волимо и ценимо слободу и то је оно што нам је заједничко. Данас је белоруски народ перјаница целог словенства.

Стугом су Срби посматрали распад велике руске империје а онда се у Белорусији зачела једна искра која сигурно води препороду. Русија је 150 милиона мо-

САВЕЗНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА
САВЕЗНА СКУПШТИНАБрој 037-57/98-046
БЕОГРАДПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА САВЕЗА
БЕЛОРУСИЈЕ И РУСИЈЕ

Москва

Предмет: Захтев за доделу статуса сталног посматрача Савезној скупштини у Парламентарној скупштини Савеза Белорусије и Русије

Савезна скупштина Савезне Републике Југославије подноси захтев, у складу са тачком 2 своје Одлуке (бр. 187, од 4. децембра 1998. године) о прихватању иницијативе Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије о додели Савезној скупштини статуса сталног посматрача у Парламентарној скупштини Савеза Белорусије и Русије, за доделу статуса сталног посматрача у Парламентарној скупштини Савеза Белорусије и Русије.

Доносећи ову одлуку, Савезна скупштина се руководила жељом за развијањем још тежње међусобне парламентарне сарадње, која је израз дубоких историјских веза, духовне блискости, традиционалног пријатељства и узајамности виталних националних и државних интереса наших народа.

Председник Већа република,
Мр Срђа БожовићПредседник Већа грађана
Миломир Мишић

Жла и више, Белоруса 10 милиона, али Белоруси су данас на бранику целог источног словенства, православља, а ми Срби од свих Словена највише волимо Белорусе. Када је наша отаџбина била у највећој опасности, српство се одушевило изјавама белоруског председника Александра Лукашенка. Убеђен сам кад је загрмео Лукашенко да се смрзла крв у жилама и Американца и Немаца и Енглеца, и ово прво вече, драга браћо, ја пијем у част нашег председника.

Александар Ковач: Поштоване колеге, драги пријатељи, браћо Словени, ако пређемо на ближу савремену историју можемо се сетити и овог детаља. У време Другог светског рата од многих држава које је Хитлерова Немачка окупирала само се две државе, две земље и два народа нису покориле освајачима и водили су партизански рат док нису ослободиле своју земљу. То су биле државе народа Белорусије и Југославије.

Желим да вам представим свог колегу, старијег пријатеља, ратног генерала, нашег доброг друга, Николаја Ивановича. Он је генерал милиције унутрашњих послова, такође ратни генерал који се борио у Авганистану а био је код вас у најтежим, критичним тренуцима.

Николај Иванович: Поштовани господине Шешел и поштовани господине амбасадоре, поштоване наше југословенске колеге и пријатељи сарадници, представља ми велико задовољство да видим наше југословенске пријатеље овде у Белоруској земљи. Имао сам прилике да преживим Други светски рат, када су немачки освајачи у Минску

вешали наше невино становништво, укључујући и децу.

Од 29 рођака моје породице који су живели у Минску, освајачи су убили 14 зато што су сви учествовали у отпору против агресора и зато веома добро разумем и блиско ми је осећање југословенског народа да штити своју слободу

и независност, јер су Југословени успели у време Другог светског рата да су протставе најјачој машини своју силу и своју веру у победу. Ако посматрам садашњу ситуацију у Југославији, ми смо убеђени да ће вера у слободу, истину и праведност победити у Југославији.

Дижем ову чашу за руководиоце у Југославији, за председника господина Милошевића и све његове сараднике и за слободан и слободољубив народ Југославије. Нека вам да Бог успеха, пијем за све вас и за цео народ у Југославији.

Јела Веселић: Чини ме веома срећном и задовољном што ми се пружила прилика да будем саставни део делегације моје државе и што сам поново у делегацији коју предводи господин Војислав Шешел. Мислим да је наш боравак у Југославији у овом саставу био врло успешан и очекујем да тако буде и овог пута у Белорусији. Ја морам да испричам нешто лепо што ми се десило по повратку из Москве. На посебној седници главног одбора постала сам члан главног извршног одбора, а данас на аеродрому шеф делегације, господин Војислав Шешел, ми каже да је то и његова заслуга. Мало да се нашалимо на свој рачун.

Град из кога долазим удаљен је од Београда око 100 км, и грађани, чији сам потпредседник општине, били су веома одушевљени када су сазнали да ћу допућујем у Минск и преносим вам поздраве и захвалност мојих суграђана, вама и вашем председнику на подршку коју сте нам указали пре извесног вре-

САВЕЗНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА
САВЕЗНА СКУПШТИНАБрој 046
8. децембар 1998. год.
БЕОГРАДПредседнику
Парламентарне скупштине
Савеза Белорусије и Русије
Генадију Николајевичу Селезњову
Москва

Поштовани господине Селезњов,

Обавештавамо вас да је Савезна скупштина Савезне Републике Југославије (на седницама Већа грађана и Већа република од 3. и 4. децембра 1998. године) донела Одлуку о прихватању иницијативе Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије да се Савезној скупштини додели статус сталног посматрача у Парламентарној скупштини Савеза Белорусије и Русије (текст Одлуке у прилогу). Доносећи ову Одлуку, Савезна скупштина се руководила жељом за развијањем још тежње међусобне парламентарне сарадње, која је израз дубоких историјских веза, духовне блискости, традиционалног пријатељства и узајамности виталних националних и државних интереса наших народа.

Истовремено, Савезна скупштина изражава жељу и спремност да упуту своју делегацију на заседање Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије, које се одржава у Минску (Белорусија) 14. децембра 1998. године, а на коме ће се, како смо обавештени, разматрати и ово питање.

Примите, господине Селезњов, изразе нашег високог уважавања.

Председник Већа република,
Мр Срђа БожовићПредседник Већа грађана,
Миломир Мишић

мена када смо били изложени непосредној опасности од НАТО бомбардовања.

Ми смо мислили да више те опасности неће бити. Нажалост, да ли случајно или не, наша земља је поново изложена можда и већој опасности него тада, али ја лично желим и очекујем да наша посета буде срећна као што је била у Москви зато што се налазимо у земљи која је дала безрезервну подршку одбрани, слободи и суверенитету Југославији. Ја бих била много срећнија да вечерас можемо да причамо о привреди, сарадњи наших привредних организација, о слободној сарадњи него о подршци коју очекујемо поново и о победи коју ћемо извојевати.

Када се брани слобода, онај који брани увек победи без обзира на жртве. Наше руководство из Савезне Републике Југославије и Републике Србије је пре свега патриотско руководство и уз подршку братских народа ми ћемо победити. У то име живели.

Владимир Н. Конопљев: Желео бих да вам представим човека вама већ познатог, човека са великом личном храброшћу који је прошао кроз многе озбиљне провере и није само једанпут на делу демонстрирао своју храброст и чистину духа и чистину убеђења.

Овде, за овим столом, много смо говорили о словенском братству, о обновни Словенског покрета у Европи. На челу овог покрета стајао је наш колега, наш друг и колега Сергеј Иванович. Данас је он потпредседник међупарламентарне скупштине, парламентарца словенских држава.

Знате да су у најтежим тренуцима, када су Сједињене Америчке Државе и НАТО пакт претиле Југославији бомбардовањем, када су европске дипломате напустиле Југославију, посланици Националне скупштине Републике Белорусије, Николај Иванович и Сергеј Иванович, долетели код вас у Југославију и били спремни да заједно са вама, значајно уз раме ако дође до тога претрпе ударе.

Ми мислимо да ова акција и многе друге да зауставља агресивне замисли и мислим да потпуно основано можемо да кажемо да је мисија Сергеја Ивановича и његових пријатеља одиграла одлучну улогу да се дође до смањења напетости ситуације у том региону. Представљам вам Сергеја Ивановича, секретара Централног комитета Комунистичке партије Белорусије.

Сергеј Иванович: Поштовани господине Шешел, поштовани господине амбасадоре, веома ми је пријатно, посебно због тога што сте ме примили господине Шешел у Београду. Било ми је пријатно што смо се срели у Ларославу на руској земљи, а данас сам испуњен ралашћу што се срећемо у Минску.

Минск је град стар око 830 година. Минск су освајали 104 пута и рушили 104 пута. Ви ћете сутра видети да тај лепи град, без обзира на све, и даље стоји

и да тај град "херој" и даље цвета и могу да вас уверим да олаваде из Минска упућују ка вама не само речи пријатељства, овде се организује озбиљна економска, политичка и људска сила која је спремна да дође код вас и да вам пружи помоћ.

Када сам се вратио из Југославије много сам наступао пред јавношћу радних колектива како града Минска, тако и у свом родном граду и околини, у

помоћних снага Совјетског Савеза, спреман сам да станем на чело тих јединица. Добио сам много писама и телефонских позива од грађана из Белорусије који су спремни да заједно са мном пођу у Југославију и штите ту земљу. То није шала, то није фантазирање.

Ако ви кажете да вам је потребна таква помоћ, ми ћемо вам је пружити. Али, ја бих желео да кажем ми бисмо се поносили, било би нам драго да вам ова

Председник Савета Републике Националне скупштине Републике Белорусије, Павел Шипук, и председник Већа република Савезне скупштине, мр Срђа Божовић, на основу разговора вођених у Минску 9-12. јуна 1998. године и Београду 29. јануара 1998. године, потписали су

ПРОТОКОЛ О САРАДЊИ ИЗМЕЂУ НАЦИОНАЛНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ БЕЛОРУСИЈЕ И САВЕЗНЕ СКУПШТИНЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

– Констатујући потребу, значај и интерес проширења међупарламентарне сарадње, усмерене на продубљивање свестраних односа између две државе у политичкој, социјално-економској и хуманитарној области,

– потребу даљег унапређивања континуираних веза и контаката између органа законодавне власти две државе у обостраном интересу, и

– истичући важност међупарламентарне сарадње, стране су се договориле о следећем:

1. Унапређиваће се међупарламентарна сарадња Републике Белорусије и Савезне Републике Југославије, у интересу социјалног и економског прогреса народа двеју држава.

2. У циљу обезбеђења координације парламентарне делатности на међународној сцени, оствариваће се, зависно од потребе, консултације, пружати подршка и помоћ при разматрању питања која представљају узајамни интерес.

3. Доприносеће се успостављању сталних веза између надлежних радних тела законодавне власти две државе, размењиваће се парламентарне делегације ради изучавања праксе у разради и доношењу законодавних аката, као и искуства у области парламентарне делатности.

4. Редовно ће се размењивати информације о раду парламената и међународној сарадњи.

5. Потписници овог Протокола покренуће иницијативу у својим парламентима за прихватање Протокола и размену аката о његовом прихватању.

За Савезну скупштину
Председник Већа република
Мр Срђа Божовић

За Националну скупштину
Председник Савета Републике
Павел Шипук

граду Мозиру. Када сам наступао на белоруском радију и говорио о ситуацији у Југославији питали су ме - како можемо да пружимо бољу помоћ Југославији када је нашим Уставом забрањено да наша земља пружа било какву војну помоћ било којој држави у свету. И одговарајући на питања радио слушалаца ја сам рекао - нашим Уставом није забрањено да се тамо шаљу добровољци.

Ми имамо много резервних официра, војника и ја као капетан, поручник

помоћ више не затреба и да ви издржите и одбраните Југославију мирним путем. Ми имамо огроман потенцијал, и, како сте рекли господине Шешел, ми смо велика Русија значи Србија, Украјина, Белорусија на челу са Русијом, и ми смо данас способни, спремни да кажемо НАТО и Американцима, даље руке од братске, пријатељске Југославије.

Др Војислав Шешел: Госпођа Слађана Стаменковић је члан Дирекције Главог одбора Југословенске левице, и са-

На основу члана 78. тачка 4. Устава Савезне Републике Југославије, а у вези са чланом 212. Пословника Већа грађана Савезне скупштине и чланом 214. Пословника Већа република Савезне скупштине, Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 3. децембра 1998. године и на седници Већа република од 3. децембра 1998. године, донела је

О Д Л У К У О ПРИХВАТАЊУ ИНИЦИЈАТИВЕ ПАРЛАМЕНТАРНЕ СКУПШТИНЕ САВЕЗА БЕЛОРУСИЈЕ И РУСИЈЕ О ДОДЕЛИ САВЕЗНОЈ СКУПШТИНИ СТАТУСА СТАЛНОГ ПОСМАТРАЧА У ПАРЛАМЕНТАРНОЈ СКУПШТИНИ САВЕЗА БЕЛОРУСИЈЕ И РУСИЈЕ

1. Прихвата се Иницијатива Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије о додели Савезној скупштини статуса сталног посматрача у Парламентарној скупштини Савеза Белорусије и Русије, упућена Савезној скупштини 26. октобра 1998. године.

2. Савезна скупштина упутиће захтев Парламентарној скупштини Савеза Белорусије и Русије за доделу статуса сталног посматрача Савезној скупштини.

3. Ова одлука објавиће се у "Службеном листу СРЈ".

Савезна скупштина
Ас бр. 187
3. децембра 1998. године
Београд

Председник Већа република,
Мр Срђа Божовић

Председник Већа грађана,
Миломир Минић

везни посланик у доњем дому Савезне скупштине.

Слађана Стаменковић: Драги пријатељи, драги домаћини, увек ми чини велику част да представљам своју земљу. Посебно је лепо када боравим међу пријатељима, међу онима које сматрате својим. Убеђена сам да ће лепо утисци, које смо донели и пренели нашим грађанима у Југославији, бити још успешнији и још лепши за нас.

Посебно због тога што мислим да сада нема оних којима није јасно шта значи Савез Белорусије и Русије, и Југославија заједно са њима. Ја морам да кажем да смо са великом жељом дошли у Минск, с обзиром на то шта смо оставили у нашој земљи. Велики тамни облаци су опет над нашом земљом само зато што творци новог светског поретка, који треба да буде по мери Америке, никако не могу да схвате и прихвате став и одлуку не само државног руководства Југославије него и његних парламената, влада и народа.

Наиме, ја ћу вас подсетити да смо ми, после боравка у Јарослављу, почетком децембра у Савезном парламенту усвојили декларацију којом смо одбили све критике америчке администрације на наше руководство и то је извесно време

отклонило те тамне облаке који се повремено јављају.

Недавно су три потпредседника Владе Републике Србије, међу њима и господин Шешел, шеф наше делегације, јавности представили документ Америчке обавештајне организације по коме у овој години треба да се уложи много више пара за увођење демократије у Југославију. Ја ћу вас само подсетити да је 7 милиона долара прошле године плаћено тзв. независним медијима у нашој земљи и тим парама, очигледно, нису купили довољно демократије за нас.

Ове године ће имати вишеструко више пара. Једно само заборављају наша слобода и независност наше земље немају цену. То је једна важна чињеница, а друга важна чињеница је да већи део света, онај бољи део света, не схвата демократију на амерички начин. Ја сам зато сигурна да ће тај бољи део света победити и да неће бити потребно да било ко ратује у Југославији. Нашим драгим пријатељима из Белорусије захваљујем на понудама, а следећи пут желим да разговарамо о привредним стварима.

Владимир Конопљев: Недавно смо живели у једној великој земљи која се називала велики и снажни Совјетски Савез. И заиста, 15 сестара, 15 савезних република које су формирале савез живе су и развијале се не познајући границе. Човек се могао родити у једној земљи учити у другој, оженити се у трећој, радити у четвртој, живети у петој и одлазити у пензију у шестој а вечерати са вољеном женом је могао у било којој од њих. Ја сам прошао кроз свих 15 република.

ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА САВЕЗА БЕЛОРУСИЈЕ И РУСИЈЕ

Бр. 14-010 пс
13. 01. 1999. г.

Председнику Већа грађана
Савезне скупштине
Савезне Републике Југославије
Миломиру Минићу
Београд, трг Николе Пашића 13
Савезна Скупштина СРЈ

Поштовани господине Минићу,

Обавештавамо вас да се 21. јануара 1999. године у Минску (Република Белорусија) одржава X (ванредно) заседање Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије.

Позивамо делегацију Савезне скупштине Савезне Републике Југославије да узме учешће у раду заседања, на којем ће бити размотрен захтев Савезне скупштине, пријатељске нам СРЈ, о додели статуса сталног посматрача при Парламентарној скупштини Савеза Белорусије и Русије.

Молимо вас да о свим питањима у вези са учешћем ваше делегације у раду заседања обавестите Секретаријат Парламентарне скупштине.

Адреса: 103084, Москва, Мјаснишка 47, факс: (7-095)-207-32-71. Програм X (ванредног) заседања Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије се прилаже.

Председник
Парламентарне скупштине
Савеза Белорусије и Русије
Г. Н. Селезњов

Желео бих да дам реч нашем московском госту који се родио у Белорусији, а име његовог оца, Александра Плетухова, је веома добро познато у белоруским политичким круговима. Његов отац је био министар унутрашњих послова, други секретар ЦК Комунистичке партије Русије, председник Савета министара наше државе, амбасадор Совјетског Савеза у Пољској, а затим је радио у Москви на челу државне радиотелевизијске станице.

Његов син Владимир Плетухов је Белорус по рођењу, дакле завршио је факултет у Москви, радио је у Москви,

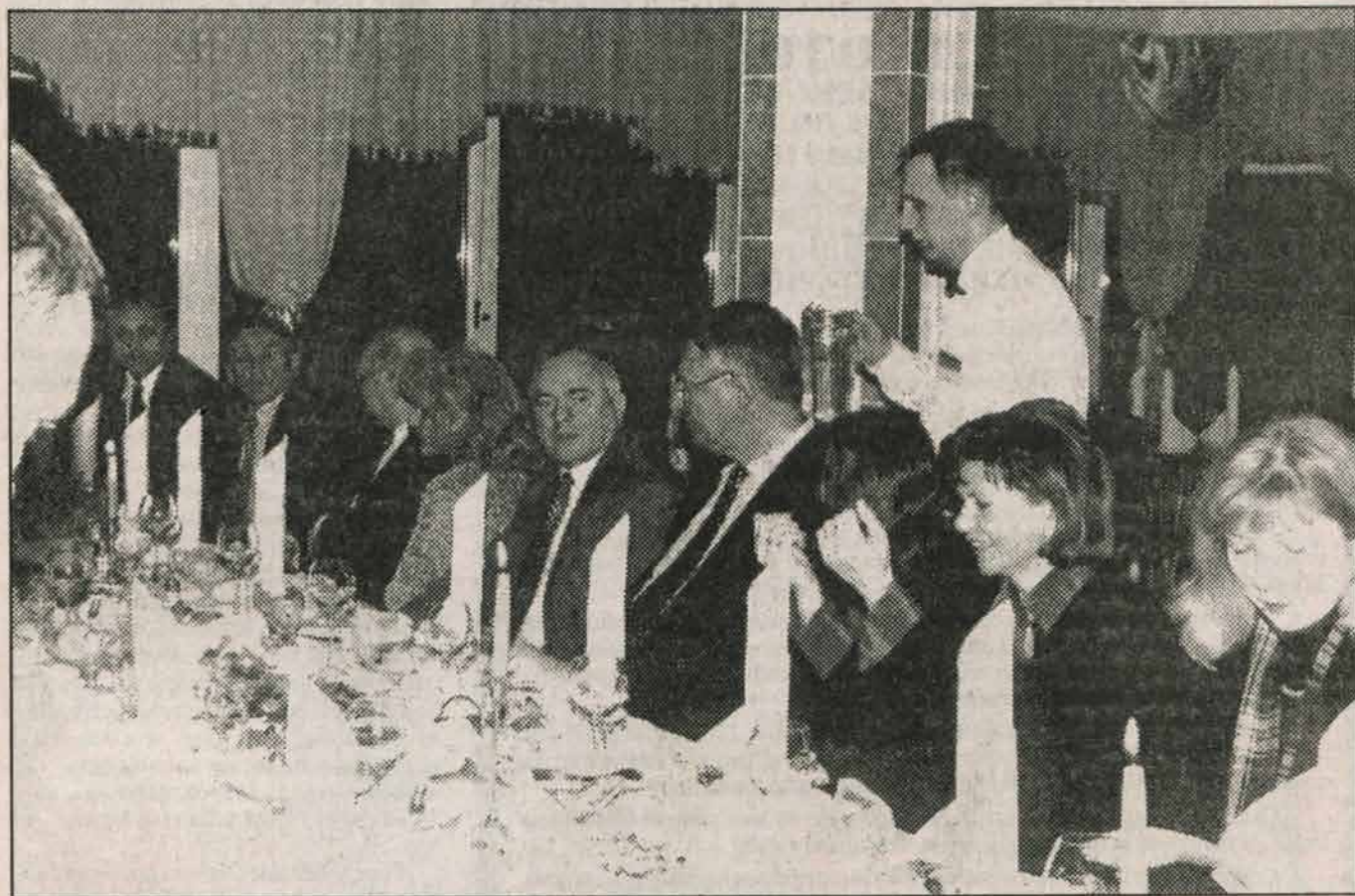
Убеђен сам да ће ваш боравак овде у Белорусији, у земљи која носи поетично и лепо име, Бела Русија, као симбол чистоће овог народа, непокоривости овог народа, бити пријатан и да ће вас обогатити и духовно и у сваком другом смислу. Друго, дошли сте на веома интересантно заседање наше парламентарне скупштине, на 10 ванредно заседање.

Наравно, добро је што вас нисмо позвали на претходно, јер смо га отказали. Нисмо били задовољни како раде неки наши органи, како припремају пројекте, нацрт буџета. Имаћете прилике да

вама оних против којих се боре. Живео наш заједнички савез и конструктивна улога господина Шешелја у овом савезу.

Владимир Конопљев: Ја мислим, поштовани господине Шешелј, ви се нећете наљутити на мене ако замолим сада да неколико речи каже наш заједнички сарадник и наш заједнички пријатељ, човек кога ми топло, пријатељски волимо, високо ценимо и поштујемо.

Овде за овим столом седе два Белоруса југословенског порекла Желько Крајиновић и Никола Пејаковић. То су наша браћа, наши пријатељи и ми их

Савез са Белорусијом и Русијом испунио је срца свих патриотски опредељених грађана СР Југославије

али када се поставило питање о шефу Секретаријата парламентарне Скупштине Савеза Белорусије и Русије поставило се питање о мешовитом пореклу шефа тог секретаријата.

Биографија овог човека је управо одговарала овим захтевима који су били постављени. Он је био домаћин наших сусрета у Калининграду, у Москви, у Јарослављу и сада у Минску и у Гомљу и зато желим да му дам реч.

Владимир А. Плетухов: Поштовани господине Шешелј и драги пријатељу, поштовани господине амбасадоре, драги југословенски браћо и сестре, драги суграђани Савеза Белорусије и Русије, радујем се што могу данас да поздравим нашу југословенску браћу и пријатеље зато што је њихово присуство, поновно присуство овде, одраз наших заједничких циљева, стремљења и очекивања.

видите интересантну дискусију, а ја ћу морати да вам преводим за време заседања. Биће интересантно излагање председника Лукашенка.

Желео бих да изразим не само задовољство што сте ви данас са нама, већ и солидарност са вашом судбином, са вашим вредностима, нашим заједничким вредностима и да кажем да наш савез има велике могућности зато што не постоји у папирима спекулативних чиновника, већ се он налази у срцима простих људи.

Оно је у етничком сећању и памћењу наших народа, најсветлијим духовним вредностима. Па иако наш савез још није формализован, ја вас сматрам члановима нашега савеза, зато што појава братске Југославије у орбити нашег савеза значи нови квалитет, нове перспективе и веома велику напетост у гла-

не прихватамо као амбасадоре других држава, ми их прихватамо као наше земљаке. Немојте се љутити ако ово буде нарушавање протокола али ја ћу замолити Николу Пејаковића да иступи са белоруске стране.

Никола Пејаковић: Ја ћу рећи неколико речи на српском језику пошто је делегација стигла из Југославије. У име мојих сарадника амбасадоре из Савезне Републике Југославије у братској Белорусији и у своје лично име, после толико топлих и лепих речи са једне и друге стране, желим да изразим велико задовољство што сам први амбасадор Савезне Републике Југославије управо у братској и пријатељској Белорусији.

У искрене и топле речи наших драгих домаћина које смо вечерас чули, драги моји суграђани, уверићете се ових дана и схватити да у овим заиста теж-

ким и судбоносним тренуцима за нашу земљу ми нисмо сами, иако поједини центри моћи у свету покушавају да нашу земљу униште.

Ово је изузетно частан и племенит гест земље у којој живим и радим. Она нам је од почетка наше кризе пружала безрезервну подршку и помоћ.

Јако сам срећан што су наши контакти у прошлој години, нарочито посета председника Лукашенка Београду, били врло интензивни на свим нивоима, у свим областима, а верујем да су скро-

Др Војислав Шешел: Господин Милош Бојовић, члан Главног и Извршног одбора Социјалистичке народне партије Црне Горе и савезни посланик Горњег дома Савезне скупштине.

Милош Бојовић: Драги пријатељи, ја долазим из Црне Горе, председник моје партије је Момир Булатовић који је на челу Савезне владе која је јуче донела одлуку да се шеф мисије који борави на Косову отера из Југославије. Моје колеге су говориле о проблемима, о притисцима НАТО пакта, о питањима која

Скупштина Русије и Белорусије и наше присуство као посматрача, а очекујемо ускоро и члана, треба да послужи као путоказ за све словенске земље да се сви повежемо, учврстимо, да очувамо нас и наше породице.

Често сам причао шале и догодовштине из историје које су везане за Црну Гору и царску Русију, али сада није време за шале.

Ми треба да се учврстимо и повежемо и ово што сте ви рекли и што смо чули у Јарослављу треба још чвршће подвући и рећи западним земљама да не могу тако да се владају према нама. Ако се пусти Савезна Република Југославија, а видимо да су спремни да донесу одлуку о бомбардовању делова територије Савезне Републике Југославије, полако се нагрива словенство и НАТО снаге, које се сада укључују у југоисточну Европу, прете. Свима вама је то познато.

Циљ наше делегације је да то оспори заједно са вама, зато је делегација изабрана на таквом нивоу и очекујемо од заседања да се речи које смо чули овде, вечерас, преточе у дела. Захваљујем се на овако лепом пријему. Живели.

Др Војислав Шешел: Господин Желидраг Никчевић, председник Социјалистичке народне партије Црне Горе и савезни посланик Доњег дома Савезне скупштине.

Желидраг Никчевић: Поштовани пријатељи, и ја ћу поновити ову фразу о части и задовољству са напоменом да, што се мене тиче, част може бити и незаслужена, али је задовољство сигурно заслужено. Веома сам срећан што овде видим веома драга лица која сам упознао у Јарослављу, а и оне које први пут видим, као да су ми рођена браћа и потпуно сам сигуран да ће тако бити и сутра.

Пажљиво сам слушао шта сте говорили и ваша солидарност са српским народом у његовим можда најтежим тренуцима у историји, за мене је веома дирљива и представља можда најдубљи доживљај у мом животу.

Међутим, овде није реч о личним емоцијама него чини ми се о почетку једног епохалног посла за наше народе и наше државе и дозволите ми да апелујем на све нас и вас да учинимо напор и будемо потпуно свесни озбиљности посла који нам предстоји, отприлике онако као што је то видео ваш председник Лукашенко и шеф наше делегације, господин Шешел.

Мислим да сви можемо бити поносни на оно што смо започели да радимо. Ја сам релативно млад човек и не знам како је то било у Другом светском рату, али знам да је у овом рату правда на страни српског народа. Срећом сада су на нашој страни и Русија и Белорусија. Живели.

ПРЕДЛОЗИ

КОМИСИЈЕ ПАРЛАМЕНТАРНЕ СКУПШТИНЕ ЗА ПИТАЊА СПОЉНЕ ПОЛИТИКЕ И ИНФОРМАЦИЈЕ О НАЧИНИМА ПРЕДСТАВЉАЊА ПАРЛАМЕНАТА ДРУГИХ ДРЖАВА, МЕЂУНАРОДНИХ ПАРЛАМЕНТАРНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА, НАЦИОНАЛНИХ И МЕЂУНАРОДНИХ ДРУШТВЕНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА У ПАРЛАМЕНТАРНОЈ СКУПШТИНИ

1. На предлог Савета Парламентарне скупштине, Парламентарна скупштина може доделити статус придруженог члана парламенту друге државе, на основу писменог обраћања парламента дате државе.

Придружени члан има право да учествује на заседањима Парламентарне скупштине и њених комисија, са правом саветодавног гласа.

Придружени члан је обавезан да поштује Правилник Парламентарне скупштине.

Престанак статуса придруженог члана врши се, или на његову иницијативу, или по одлуци Парламентарне скупштине у вези са престанком сарадње придруженог члана и Парламентарне скупштине.

Секретаријат Парламентарне скупштине придруженим члановима обезбеђује нацрте докумената, достављених на разматрање заседању Парламентарне скупштине, као и информативни материјал и штампана издања Парламентарне скупштине.

2. На предлог Савета Парламентарне скупштине, Парламентарна скупштина може доделити статус сталног посматрача парламенту друге државе, као и међународним парламентарним организацијама.

Стални посматрач има право да учествује на заседањима Парламентарне скупштине и њених комисија, без права гласа.

Секретаријат Парламентарне скупштине сталним посматрачима обезбеђује нацрте докумената, достављених на разматрање заседању Парламентарне скупштине, као и информативни материјал и штампана издања Парламентарне скупштине.

3. На предлог Савета Парламентарне скупштине, Парламентарна скупштина може доделити статус специјалног госта националним и међународним друштвеним организацијама и покретима. Специјални гости могу присуствовати седницама заседања Парламентарне скупштине и, уз позив, заседањима комисија.

ман допринос тако интензивној и искреној сарадњи дали моји сарадници и ја. Овом приликом желим да изразим посебно задовољство јер сам сигуран да ће и овај нови, велики корак који очекујемо заједнички ових дана учврстити наше пријатељство и обезбедити будућност наших народа и наше деце.

У то име, очекујући успешне радне дане и пријатељство, не сумњајући у коначан исход, желим да вас поздравим.

нису уписана у међународним конвенцијама и повељама, јер се њима НАТО пакт и поједине чланице не служе.

НАТО пакт жели да разори словенске земље, окомили су се прво на нас, а јасно је свима да се постепено приближавају и вама. Јест да су Руси снажни и јаки, када би они рекли њет НАТО пакт не би имао шанси да се примакне словенским земљама. Словенске народе прати иста несрећа, међусобна подела која нас много кошта кроз историју.

НАШУ ДЕЛЕГАЦИЈУ ПРАТИЛА ЈЕ НОВИНАРКА ТАНЈУГА ЉИЉАНА ПРОШИЋ

НАТО НЕМА ШТА ДА ТРАЖИ У СР ЈУГОСЛАВИЈИ

Минск, 19. јануара 1999. (Танјуг)

Шеф посланичке групе Српске радикалне странке у Већу грађана Савезне скупштине и члан Одбора тог већа за спољнополитичке односе, Војислав Шешељ, изјавио је вечерас, по доласку у Минск, да "огромна већина грађана Србије и Црне Горе, цела СР Југославија, жели да постане пуноправни члан Савеза Русије и Белорусије".

"Доносимо одлуку Скупштине Савезне Републике Југославије поводом иницијативе председника Скупштине Геннадја Селезњова да наша земља буде стални посматрач Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије", додао је Шешељ, који предводи вишестраначку делегацију Савезне скупштине која ће 21. јануара у Минску учествовати у раду 10. заседања Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије.

Белоруским и југословенским новинарима др Шешељ је изјавио да југосло-

венске парламентарце, у Минску, очекује низ важних сусрета на билатералном нивоу.

Упознајући новинаре са најновијим збивањима на Космету, др Шешељ је истакао да су "албански терористи поново дигли главу, уз подршку Американаца и Енглеза".

"Тамо где су распоређени амерички и британски верификатори, учестале су терористичке акције, а Вилијам Вокер, као шеф мисије Организације за европску безбедност и сарадњу (ОЕБС), потпуно се ставио у службу албанских терориста", рекао је др Шешељ. "Они воде специјални психолошки рат против Србије и СР Југославије и желе, по сваку цену, да инсценирају услове у којима би се распоредиле трупе НАТО пакта на нашој територији", оценио је др Шешељ.

"Ми то нећемо прихватити ни по којој цену. НАТО пакт нема шта да тражи у

Србији и Југославији", рекао је др Шешељ.

Делегација Савезне скупштине, у чијем су саставу и посланици у Већу република, Јела Веселић (СПС) и Милош Бојовић (Социјалистичка народна партија Црне Горе), и посланици у Већу грађана, Слађана Стаменковић (Југословенска левица), Чедомир Мирковић (Нова демократија), као и члан Одбора Већа грађана за правосуђе и савезну управу Желидраг Никчевић (Српска народна странка Црне Горе), имаће наредних дана сусрете на највишем државном и политичком нивоу.

Сутра ће, како се очекује, чланови делегације разговарати са вицепремијером Белорусије Владимиром Заметином, председником Савета Републике Националне скупштине Павелом Шипуком и председником Представничког дома Националне скупштине Белорусије, Анатолијем Малофејевим.

ПРВИ ДАН ЗВАНИЧНЕ ПОСЕТЕ БЕЛОРУСИЈИ ЈУГОСЛОВЕНСКЕ ДЕЛЕГАЦИЈЕ

ПРВИ ПУТ У МИНСКУ НА ЈУТРЕЊУ

Уочи ванредног, десетог заседања Парламента савеза Белорусије и Русије, по правилу се праве припреме током званичних разговора представника оба дома Парламента за добијање статуса сталног посматрача у Парламенту, што и јесте била сврха посете југословенске делегације

Нисмо се ни аклиматизовали, а камоли постали свесни да смо у престоници Белорусији, тек негде око седам часова по белоруском времену, буди вас непознати женски глас топлим руским језиком. Верујте, прво што вам пада на памет, јесте да још сањате. Одмах затим, брзим погледом по једноставном распореду намештаја по соби схватите, да сте у реалној димензији. Ипак, потврде ради, онако снено, механички, отворите прозор и ту добијете дефинитивно потврду вашег бивствовања у Белорусији. Оштар ваздух и магловити поглед с петнаестог спрата хотела врло брзо вас сместе у ситуацију почетка динамичног дана важних политичких сусрета.

Иако вам је битно да вам доручак као први оброк буде јак и добро (читај по-

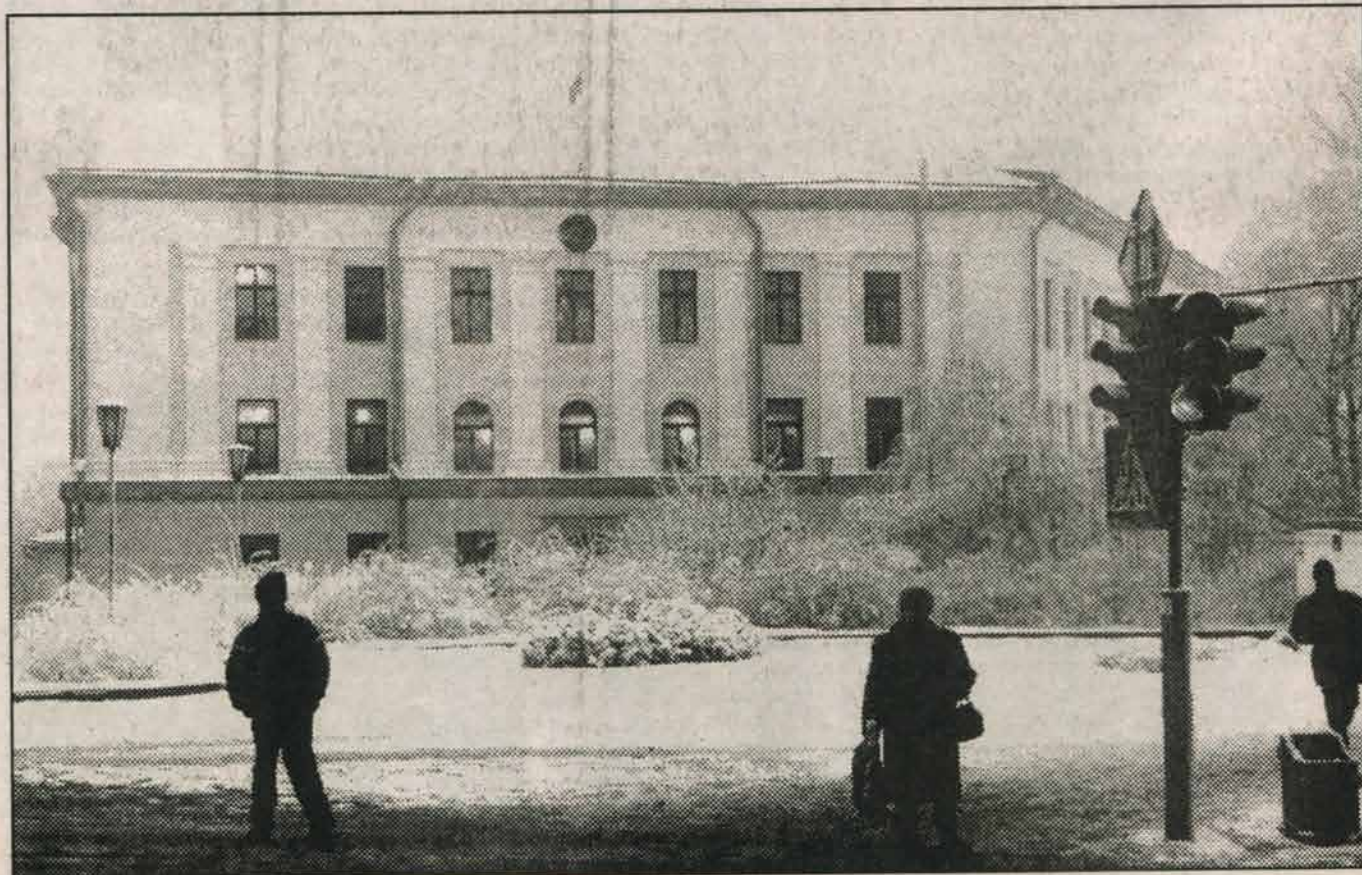
лако) сварен, то је просто било немогуће остварити током целе посете, не само у време доручка, него и свих осталих obroка, из простог разлога што је на челу ове делегације био човек невероватне енергије која толико фасцинира и обузима, да смо сви током ове посете Минску изгубили по неки килограм, добили упалу мишића и чудно прозрачан тен (као да нисмо спавали ни по четири сата).

Све приче о невероватном темпу др Војислава Шешеља, строгости и дисциплини у ставу, а богами и по манирима, дрскости у аргументацији несвојственој многим политичарима, па самим тим и фрапантним, верујте истините су толико да некада могу да буду и болне

(када вам се људски, решимо, деси грешка).

Међутим, то је све улило огромну дозу сигурности да ће све планирано бити са успехом реализовано. Тако је и било...

Делегација Савезне скупштине је на позив председника Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије, Генеријана Селезњова, учествовала у раду ванредног заседања Парламентарне скупштине на којем је као посебна тачка дневног реда разматран и усвојен захтев Савезне скупштине за доделу статуса сталног посматрача у Парламентарној скупштини. Према статуту, Парламентарна скупштина може доделити статус сталног посматрача парламенту друге државе и међународној пар-

Зграда Парламента Савеза Белорусије и Русије

ламентарној организацији на предлог савета Парламентарне скупштине коме се упућује захтев.

Стални посматрач у Парламентарној скупштини Савеза Белорусије и Русије има право да учествује на заседањима Парламентарне скупштине и њених комисија, без права гласа. Секретаријат Парламентарне скупштине сталним посматрачима обезбеђује нацрте докумената достављених на разматрање скупштини као и информативни материјал и штампана издања Парламентарне скупштине.

ме је потврђена жеља за чвршћом парламентарном сарадњом, а додела статуса сталног посматрача као израз историјских веза, духовне блискости, традиционалног пријатељства и узајамности виталних националних и државних интереса наших народа.

Приступање Савезне скупштине Парламентарној скупштини Савеза Белорусије и Русије омогућиће још тешњу сарадњу у политичкој, економској и културној сфери, као и свим видовима сарадње од заједничког интереса. У даљим интеграционим процесима циљ Ју-

лики број радника који је остао без посла и редовних примања).

Међутим, на срећу, консолидација је, уз помоћ државе, отпочела и фабрика је кренула са радом и опоравком. Данас они освајају модерну производњу, која се може поредити са највећим произвођачима телевизијских пријемника у свету. Највећи задатак им је да са Русијом освоје 90% производње резервних делова (посебно катодних цеви), чиме би се сврстали у сам врх светских произвођача.

Проблем наплате дугова је питање

По старом белоруском обичају, домаћини не препунштају ништа случају

Председник Већа грађана, Миломир Минић, и председник Већа Република, магистар Срђа Божовић, упутили су 15. јануара ове године званичан захтев Парламентарној скупштини Савеза Белорусије и Русије за доделу Савезној скупштини статуса сталног посматрача у Парламентарној скупштини, на основу одлуке Савезне скупштине о прихватању иницијативе Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије о додели Савезној скупштини статуса сталног посматрача у Парламентарној скупштини Савеза Белорусије и Русије, коју су донела оба већа на седницама 3. децембра 1998. године.

Тиме је иницијални предлог (од 26. октобра 1998. године) и званично ушао у процедуру Парламентарне скупштине, и Савезна скупштина је први парламент коме је додељен статус сталног посматрача у Парламентарној скупштини Савеза Белорусије и Русије. Ти-

гославије је да приступи и државном савезу Белорусије и Русије, што искључиво зависи од спремности државног и политичког руководства Руске Федерације, како је то, у више наврата, у разговорима нагласио шеф наше делегације, др Војислав Шешељ. Он је истакао да тај вид повезивања треба схватити као дугорочни, стратешки процес, о коме треба да разговарају шефови држава и извршни органи наших земаља.

Некако, у интервенцији јаким дипломатских активности, успели смо да обичемо фабрику телевизора "Хоризонт", која обједињује неколико фабрика у Минску, и пре распада СССР била је једна од највећих. Међутим, распадом земље 90-их година, била је суочена са проблемима као и укупна привреда (недостатак резервних делова, покидане везе са комитентима, изгубљено тржиште, немогућност да се покрену и запосле постојећи капацитети, дугови држави, ве-

са којим се руководство суочава и стално покушава да их реши. Део тих дугова налази се и код Електронске индустрије Ниш, па је директор фабрике предао документацију о дуговањима наших произвођача телевизора и замолио делегацију да посредује у њиховој наплати. Такође, изразили су спремност да наставе сарадњу са Електронском индустријом Ниш у испоруци катодних цеви, наравно, уз понуду конкурентних цена са наше стране. Уколико би дошло до договора, белоруска страна би гарантовала континуитет испорука и тржиште.

Белорусија као праг преласка освајача

Ова земља је захваљујући свом положају, у смислу географске ширине и дужине, више пута у историји била прегажена, те се као феникс дизала из

Белоруску традицију с времена на време, наруши јефтини утицај Запада

пепела. Када би јој правили личну карту, она би отприлике изгледала овако: површина Белорусије је 207.600 км², има 10,4 милиона становника, од чега Белоруси чине 78%, Руси 13%, Пољаци 4%, Украјинци 2% и други народи. Главни град Белорусије је Минск са око 1,7 милиона становника. Граничи се са Русијом, Литванијом, Пољском и Украјином. Доминантна вероисповест је православна, службени језик белоруски. Привредно је везана за Русију. Има развијену машиноградњу, петрохемију (зависно од увоза из Русије), војну индустрију, индустрију привредних и пољопривредних возила, хемијску индустрију и др. Пољопривреда Белорусије је погођена последицама чернобилске хаварије (контаминирано преко 20% обрадивих површина).

Национални празник Белорусије је 3. јули, валута белоруска рубља.

Шеф државе, председник републике, Александар Лукашенко, председник Владе, Сергеј Линг.

Министар иностраних послова и потпредседник Владе, Урал Латипов; председник савета републике Националне скупштине, Павел Шипук.

Белорусија је чланица Организације уједињених нација од оснивања и 60 других међународних организација: ОЕБС, ЗНД, ММФ, Светске банке, Северноатлантског савеза за сарадњу, Средњеевропске иницијативе итд., а приступила је и партнерству за мир НАТО. Потписала је споразум о партнерству и сарадњи са Европском унијом у Савету Европе статус посматрача тренутно замрзнут.

Савезна Република Југославије је успоставила дипломатске односе са Белорусијом 11. новембра 1994. године; фебруара 1996. године у Минску отворена амбасада Савезне Републике Ју-

гославије. Амбасадор, Никола Пејаковић, предао је акредитиве августа 1996. године, а амбасада Белорусије је почела са радом фебруара 1997. године, а маја 1998. године амбасадор В. Бриљов добио је акреман као први амбасадор Белорусије у Савезној Републици Југославији.

Билатерални односи Савезне Републике Југославије и Белорусије

Две земље повезују традиционално пријатељство и висок степен међусоб-

ног уважавања, као и интерес да се и развијањем свестране међусобне сарадње обезбеди мир независан и суверен развој. Међусобне везе и сарадња нису прекидани ни у најтежим условима економских санкција наметнутих Југославији.

Белорусија је имала принципијелан однос и према догађајима на простору претходне Југославије и о југословенској кризи. У Минску је формиран Белоруски комитет солидарности са Србима и Црногорцима, који је у неколико наврата организовао манифестације у Минску и демонстрације пред Амбасадом САД залажући се за зближавање не само белоруског и српског, већ и свих других словенских народа.

Санкције према Југославији су оцењиване контрапродуктивним и неоснованим кажњавањем не само СРЈ, већ и других земаља које гравитирају балканском простору и које од ових мера трпе велику економску штету. Белорусија се придржавала Резолуција СБ УН, али није доносила унилатералне мере за њихово увођење. Више пута је помињана на Западу и у УН као земља која крши санкције. Испољила је спремност да се прикључи другим земљама у покретању међународне акције за укидање санкција и за успостављање пуних права Савезне Републике Југославије у УН, ОЕБС и у другим међународним форумима.

Марта 1996. године, приликом званичне посете тадашњег председника СР Југославије, Зорана Љилића, Белорусији, потписан је Споразум о пријатељству и сарадњи и осам значајних споразума и договора из домена економске и шире билатералне сарадње (о узајамном подстицању и заштити улагања, о сара-

дњи у области образовања, културе и спорта, о формирању Међувладиног комитета за трговинску и економску сарадњу, о међународном друском превозу путника и ствари, о научно-техничкој сарадњи, и о сарадњи два МИП-а).

Посетом председника Александра Лукашенка Савезној Републици Југославији (28. до 30. 1. 1998) и разговорима које је имао са председником Слободаном Милошевићем, обострано су реafirмиране оцене о високом степену међусобног уважавања и разумевања, као и интереси за свеукупним унапређењем свих, посебно економских, облика сарадње.

Југославија високо цени белоруску подршку у вези са ситуацијом на Косову и Метохији. Белорусија у вези са ситуацијом на Косову и Метохији, како у личној поруци председника Лукашенка председнику Слободану Милошевићу (марта 1998), тако и у свим приликама, изражава подршку принципијелним југословенским ставовима да је Косово и Метохија недовољиви део, и унутрашње питање Србије и Савезне Републике Југославије, да је неприхватљиво страна мешање и притисци, осуђује се тероризам и сепаратизам, и истиче да се решење мора наћи политичким средствима. У разговору са савезним министром Живадином Јовановићем у Њујорку, приликом 53. заседања ГС УН, белоруски министар иностраних послова, И. Антонович, поново је нагласио снажну подршку принципијелној позицији Савезне Републике Југославије. У говору на ГС УН тадашњи министар иностраних послова Антонович је једини говорник који је истакао потребу безусловног враћања Савезне Републике Југославије у пуноправно чланство УН. Поводом претњи НАТО-а на суверенитет Савезне Републике Југославије на основу резолуције СБ 1199 снажна белоруска подршка Савезној Републици Југославији била је изражена на свим државним нивоима. У знак подршке Савезној Републици Југославији, белоруски парламент је објавио посебно саопштење, осуђујући политику притисака и двојних стандарда позивајући парламенте света да то исто учине. По одлуци председника Лукашенка и парламента, у знак подршке поводом претњи НАТО-а, у Савезној Републици Југославији је, средином октобра, боравила вишечлана парламентарно-државна делегација Белорусије.

Висок степен међусобног уважавања и разумевања и обострани интереси за унапређењем међусобне сарадње испољени су и приликом консултација ресора спољних послова двеју земаља, одржаних у Минску 18. и 19. маја 1998. године.

Парламенти две земље одржавају контакте разменом порука и посетама парламентарних група. У белоруском парламенту формирана је посланичка група за сарадњу са Савезном Републиком Југославијом и очекује се да Скупшти-

на Савезне Републике Југославије учини слично. Парламентарна посматрачка делегација Белорусије пратила је изборе у Србији 1997. године и том приликом је уручила писмени позив југословенској парламентарној делегацији за посету Белорусији.

Делегација Савезне скупштине присуствовала је у Гомелју 8. заседању Парламентарне скупштине Савеза Русије и Белорусије (5. 5. 1998) и 9. заседању у

ком се срела и са председником Белорусије Александром Лукашенком.

Економска сарадња

Белорусија је деценијама била важан економски партнер за многа југословенска предузећа у оквиру сарадње СФРЈ-СССР. Последњих неколико година учинени су напори да се ојачају привредни контакти и повећа обим размене,

Шеф југословенске делегације испред зграде Белоруског парламента

Јарослављу на коме је подржана активност југословенског руководства на очувању територијалног интегритета Србије и Савезне Републике Југославије.

Делегација Савезне скупштине на челу са председником Већа република, Срђом Божовићем, боравила је од 9. до 12. 6. 1998. у Белорусији, и том прили-

што је нарочито наглашено у разговору председника Слободана Милошевића са председником Александром Лукашенком током његове посете Савезној Републици Југославији. Заједнички је закључено да је достигнути ниво робне размене далеко испод потреба и могућности две земље и да заостаје за свеукупним односима.

Потписано је шест нових билатералних споразума који се тичу избегавања двоструког опорезивања, ваздушног саобраћаја, ветеринарства, заштите биља и биљног карантина. Договорено је да се привредна сарадња за 1998. годину удесетостручи и достигне износ од 100 милиона УСД.

У складу са договорима на највишем државном нивоу, утврђен је обим робне размене у 1998. години, који је требао да достигне износ од 100 мил. УСД. У 1997. години робна размена је износила 12,7 мил. УСД (извоз из СРЈ 3,6 мил. УСД, а увоз 9,1 мил. УСД), а за 11 месеци 1998. била је око 17 мил. УСД (при-

липовић, а из Белорусије у априлу-мају делегација Министарства здравља.

У циљу реализације и повећања обима робне размене између Савезне Републике Југославије и Белорусије, у Привредној комори Србије је формиран и Конзорцијум за привредну сарадњу Републике Србије са Републиком Белорусијом, који је успоставио одређене пословне односе и потписао један број уговора са привредним партнерима у Белорусији.

У Београду је 24. и 25. новембра 1998. године одржано друго заседање Мешовите југословенско-белоруске трговинско-економске комисије на којој су раз-

њи. Утврђен је и програм сарадње за 1999-2000. годину.

Од 10. до 16. децембра 1998. године у Белорусији је одржана културна манифестација "Дани културе Савезној Републици Југославији у Белорусији". Манифестација је оцењена као успешна и својим програмом и садржајем допринела је већем духовном и културном зближавању народа двеју земаља.

Предвиђено је да се у пролеће ове године одржи слична манифестација белоруске културе у Савезној Републици Југославији када би требало потписати и први програм сарадње у области културно-просветне сарадње.

Спој традиционалног и модерног: хотел "Белорусија" у којем је одседа наша делегација

чему је наш извоз 5,1 мил. УСД). Досадашњи ниво робне размене далеко је испод планираног и заостаје за свеукупним односима две земље, али ипак представља значајан напредак у односу на претходну годину.

Државно-привредне делегације Савезне Републике Југославије и Белорусије, имале су током прошле године више сусрета у циљу остваривања договора постигнутог на највишем нивоу (потписивање конкретних уговора између појединих фирми две земље), за повећање обима робне размене у висини од 100 мил. УСД.

Из Савезне Републике Југославије у Белорусији су боравиле у марту делегација на челу са савезним министром за пољопривреду Н. Шиповићем и у јуну савезни министар за привреду Р. Фи-

матрана питања даљег унапређења привредне сарадње између две земље. Током заседања потписан је Споразум о сарадњи у области туризма и Протокол о сарадњи у области архитектуре и грађевинарства. Договорено је да се интензивирају експертски преговори око усаглашавања текста Споразума о слободној трговини.

У Минску је од 25. до 27. 11. 1998. године одржано прво заседање југословенско-белоруске Мешовите комисије за научно-техничку сарадњу на којем су разматране могућности билатералне сарадње између две земље у овој области. Констатовано је да Комисија за научно-техничку сарадњу може ефикасније да допринесе решавању развојних проблема и обезбеди адекватнији положај две земље у међународној сарад-

Између Савезне Републике Југославије и Белорусије до сада је потписано више споразума, пре свега из области економске сарадње, чиме су створене правне основе за успешан развој билатералних односа.

У процедури усаглашавања су споразуми из области безбедности, социјалног осигурања, помоћи у случају елементарних непогода итд.

Усаглашени су Споразум о узајамном укидању виза и Споразум о војно-техничкој сарадњи који требају да буду потписани током предстојећих, оловјених, посета савезног министра иностране послове Живојина Јовановића и савезног министра одбране, Павла Булатовића Белорусији.

ИЗВОД ИЗ ИЗВЕШТАЈА О УЧЕШЋУ ДЕЛЕГАЦИЈЕ САВЕЗНЕ СКУПШТИНЕ
НА X ВАНРЕДНОМ ЗАСЕДАЊУ ПАРЛАМЕНТАРНЕ СКУПШТИНЕ
САВЕЗА БЕЛОРУСИЈЕ И РУСИЈЕ

ПОСЕТА НАЦИОНАЛНОЈ СКУПШТИНИ БЕЛОРУСИЈЕ

Други део посете Белорусији делегација Савезне скупштине искористила је за сусрете и разговоре на највишем државном и парламентарном нивоу у Републици Белорусији. У Парламенту Белорусије делегацију су примили у одвојене посете председници оба дома

Павел Шипук, председник Савета
Републике Националне скупштине

Председник Шипук је, поздрављајући делегацију парламента, информисао да се на идућем заседању домова Националне скупштине очекује утврђивање Протокола о сарадњи између Савезне скупштине и Националне скупштине, који је потписан у Минску јуна 1998. године, приликом посете председника Већа република, магистра Срђе Божовића.

Изразио је забринутост руководства земље и Парламента око догађања на Косову и Метохији и замолио да се преко Амбасале у Минску доставља што ви-

ше информација и конкретних података, како би имали прави увид у ситуацију на Космету. То би им омогућило да у сусретима са функционерима и парламентарцима трећих земаља користе аргументе за објашњавање и свог и југословенског става у погледу решавања кризе на Космету.

Потврдио је став Белорусије да се супротставља сваком виду војне силе, економских блокада и претњи, јер то нису нормални облици решавања проблема. Они се залажу за дијалог и учешће посматрача у решавању криза таквог карактера уопште у свету, а посебно када је Југославија у питању. Истакао је да су

им познате велике штете које су нанете Југославији санкцијама, да је суочена са великим проблемима у привреди (пал производње, спољнотрговинска размена на минимуму, велике социјалне тензије и низ социјалних проблема).

Такође, нагласио је да су губитке претрпеле и оне земље које су традиционално имале добре односе са Југославијом. Но, штете су велике и за све нас, али и за целу Европу и цео свет. Сматра да ће кораци које управо чине ових дана Белорусија, Русија и Југославија допринети јачању политичких снага и

Санкције Југославији нанеле су огромне губитак и Белорусији

Поштовање обичаја као знак пажње и узајамног поштовања: размена поклона др Војислава Шешеља и Владимира Заметалина, вицепремијера

односа, а тиме и до почетка решавања кризе у Југославији.

Сусретом председника Милошевића и Лукашенка отпочели су конкретни договори о сарадњи, а настављени су разменом бројних делегација на политичком, државном и парламентарном нивоу, што треба наставити и дограђивати. Битно је да у тим односима нема оспоравања и заустављања процеса који је отпочео и на политичком и економском плану, оценио је председник Шипук.

Шеф делегације, др Шешељ, у име делегације, најискреније је захвалио на срдљачном и братском пријему, на који је делегација наишла у Белорусији. Шеф делегације је уручио председнику Шипуку Одлуку Савезне скупштине о потврђивању Протокола о сарадњи између Савезне скупштине Савезне Републике Југославије и Националне скупштине Републике Белорусије, коју су донела оба већа Савезне скупштине, на седницама 3. децембра 1998. године.

Затим је делегација председника Шипука детаљно упознала са збивањима на Косову и Метохији, уложи верификатора и њиховој необјективности на шта је Југославија упозоравала још код доношења одлуке о доласку посматрачке мисије ОЕБС-а. Нажалост, зебње су се обистиниле, јер се шеф мисије, Вилијам Вокер, отворено сврстао на страну албанских терориста, пружа им се директна логистичка и свака друга помоћ. Очигледан пример је догађај у селу Рачак. И поред наше жеље да се тачно

утврде чињенице, јер немамо шта да кријемо, западне силе, нажалост, то не желе, јер су свој сценарио већ унапред лансирале у медије. Југославија и Србија су суочене са невиђеним притисцима и свакодневним терористичким нападима, где немилује гину припадници полиције, цивили, војници.

Међутим, ми смо одлучни да не попустимо пред немилосрдним претњама НАТО. Југославија је свесна да су претње бомбардовањем само одложене, да је ситуација веома сложена и да за нашу земљу нема предаха. Међутим, мора издржати.

Делегација је, затим, упознала председника о стању Југославије за повезивањем са Белорусијом и Русијом, како на парламентарном, тако и државном нивоу. Овакав став Југославије је трајна оријентација, а не израз тренутних тешкоћа. Политичке договоре и потезе парламентарних и извршних органа требало би што пре још интензивније поткрепити на економском плану, с обзиром да су привреде наших земаља комплементарне, заједнички је констатовано.

Анатолиј Малофејев,
председник Представничког дома

Председник Малофејев је подсетио да је Белорусија још у време СССР изражавала своје поштовање према српском народу. Нажалост, источне земље су у протеклих десетак година промениле свој изглед, па и Белорусија. Као млада суверена земља, бори се са свим тешкоћама земаља које следе своју самостал-

ност, утолико више што се налази на веома важном геостратешком положају. Но, и поред свега тога, Белорусија ће увек подржавати Југославију. Јасно им је да су потези Америке усмерени према Русији. Интересовали су се каква је садашња политичка ситуација у Србији и Црној Гори и који су путеви мирног решавања косметске кризе.

Наша делегација је детаљно изнела сценарио Америке и западних сила у разбијању претходне Југославије, систематском разједињавању српског народа који сада живи у више држава, о црњевима запада да преко Косова и Метохије увуче НАТО снаге у Југославију, а затим следи даље разбијање земље отварањем питања Санџака, Рашке, Војводине. Иначе сложена ситуација, компликују односи са Црном Гором, где је тешка политичка ситуација, јер се тамо ради о прозападном режиму који се инструментализује против Србије. Црна Гора није успела да блокира рад савезне државе, али је ситуација све компликованија, изнела је Делегација.

У Србији је, и поред збивања на Космету, политичка ситуација стабилна посебно од када је формирана Влада националног јединства, која је своју сулбину везала за решавање кризе на Косову и Метохији. Делегација је упознала председника Малофејева са низом детаља о догађањима на Космету, понашању шефа посматрачке Мисије, Вилијама Вокера, настојањима Хашког трибунала да дође на Космет, као да се ради о оружаном сукобу, а не класичном

облику тероризма са којим се држава успешно бори. Делегација је нагласила да тероризам неће бити побеђен све док га Запад подржава.

Влада Србије је понудила план за решавање кризе према коме се Албанцима даје степен аутономије по највишим међународним стандардима. Међутим, они се не одазивају на преговоре (владин преговарачки тим је 18 пута одлазио у Приштину на преговоре, а Албанци су се само једанпут одазвали позиву). Албанци су на Косово и Метохију довели Турци у XVIII веку да нападају Србе и били су гори од Черкеза, познатих турских бојовника.

Процењује се да данас на Космету живи око 800.000 до један милион Албанаца, тачан податак се и не зна, јер Албанци не желе попис. Поред Албанаца, на Косову и Метохији живе Срби, Турци, Роми, Горанци, Египћани, муслимани. Косово и Метохија су срж српске државе, то је територија без које Срби не виде своје постојање, то је духовно седиште српског бића. Управо зато, све релевантне политичке снаге у земљи схватају значај борбе за Космет и јединствене су у његовој одбрани. Остаје нам да верујемо да ће свет коначно схватити да не можемо бити сви слуге једне силе, нагласила је делегација.

Владимир Заметалин,
вицепремијер

Вицепремијер је изнео да веома пажљиво прати збивања у Југославији и у контексту међународних односа он сматра да су они избалансирани према ин-

тересима неких земаља од којих зависи нови светски поредак. У таквом окружењу је и сценарио да се разбије Југославија на више мањих држава и та фаза је већ завршена, а сада је на делу друга фаза њеног разбијања. То види као модел на коме се испробаба облик који се, затим, као тип може применити на било коју земљу и регион, па и на Русију.

Зато сматра да је у овом тренутку Југославији потребна помоћ без обзира да ли је она политичка или морална подршка, војна, економска или било која друга врста помоћи. Подвукао је речи председника Лукашенка, да, ако желимо да успоставимо мир на планети, онда је неопходан мир сличних земаља. Белорусија се тако односи према Балкану и Југославији. Недавни дани културе Југославије који су одржани у Белорусији, само су потврдили сличност култура наших народа, што треба искористити као наше благо и нашу предност.

Затим, вицепремијер је информисао о начину функционисања привреде која је државна (за разлику од других земаља ЗНД) и усклађена је према могућностима друштва да прихвати деловне тржишне привреде. Као и свака друга и белорусска привреда је суочена са корупцијом, али у мањем облику, с обзиром да се ради о државном типу привреде. Изнео је више примера успешног рада предузећа и навео неке робе које белорусска страна може понудити са великим референцама (систем противваздушне опреме, сектор оптичких делова

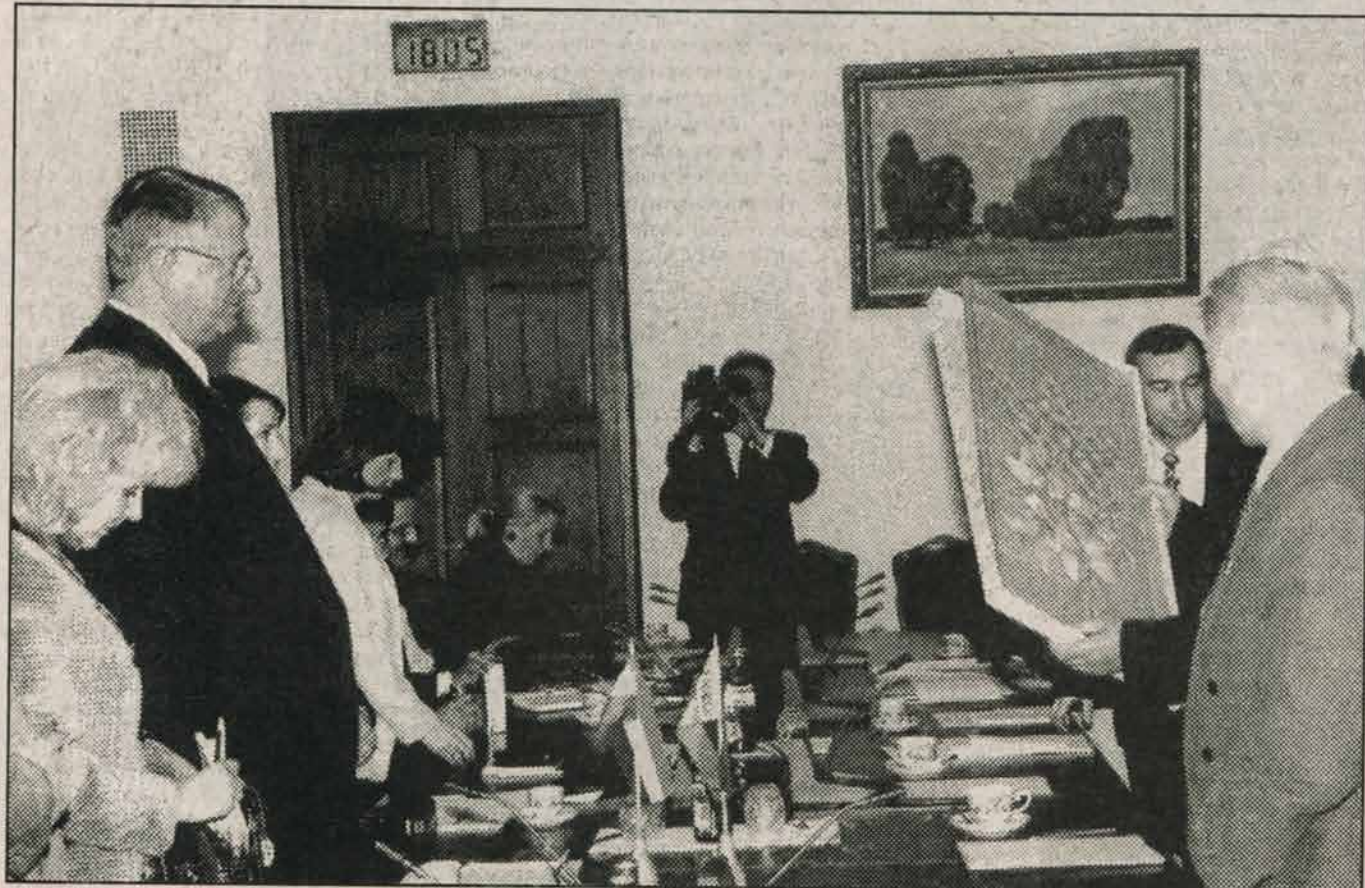
за наоружање), тролејбуси који су добили најбољи сертификат у ЗНД (троши 40% мање струје, 100 км може да вози без трола, а јефтинији је од сваког типа тролејбуса са Запада. Москви је испоручено већ 10, очекује се нова испорука у овој години, а Санкт Петербургу 20 комада).

Будућност види у уједињењу словенских народа и то што пре. У томе види значај и перспективу јачања места Југославије у ПС СБР, а као процес који се мора проћи и даље повезивање у државни савез.

Делегација Савезне скупштине је захвалила на топлим и пријатељском пријему у Белорусији и истакла да српски народ сигурно нема већег пријатеља од белорусског, а последњи догађаји дали су и историјски печат братског односа белорусског народа према српском. Делегација је веома детаљно изложила ситуацију на Косову и Метохији и настојање Запада да увуче НАТО на територију Косова и Метохије, о пропандном рату против Србије, о погубном дејству санкција, о инструментализацији Албанаца на Космету да раде против Србије, итд.

У погледу билатералних односа између две земље, делегација је подвукла значај економске сарадње, јер је пуно неискоришћених могућности.

Вицепремијер, као и сви други саговорници наших парламентарца, изразио је на крају разговора пуну подршку српском народу и Југославији у њиховом настојању да сачувају државни суверенитет и територијални интегритет Србије и Савезне Републике Југославије.

Братски народи сличне традиције у сусрет уједињењу

СУСРЕТ ШЕФА ЈУГОСЛОВЕНСКЕ ДЕЛЕГАЦИЈЕ ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА СА ПОТПРЕДСЕДНИКОМ ВЛАДЕ БЕЛОРУСИЈЕ ЗАМЕТАЛИНОМ

СПЕЦИЈАЛНИ РАТ ЗАПАДА

Ми схватамо шта се догађа на Балкану, у Југославији и више пута смо изјављивали спремност да пружимо сваку врсту помоћи и вашој земљи и вашем народу

Заметалин: Данас имамо потпуно дисбалансирано међународно уређење где долазе до изражаја интереси конкретних држава. Ови интереси нису у вези са националним интересима региона неких држава Европе, Блиског истока, Азије, Африке, значи држава од којих данас зависи светски поредак. И под ударом таквих држава, налази се управо Југославија.

Прва фаза, како ми посматрамо, је да се та држава раздели на већи број мањих држава. Сада се остварује друга фаза, која је везана за поделу СРЈ. Ми сматрамо да ове акције представљају модел, мада се у сваком моделу истражује и испробава облик, који се, као типска акција, може применити на друге регионе.

Под другим регионима, вероватно се подразумева велика територија бившег

СССР. Зато апсолутно правилно поступају оне државе које пружају сваку врсту помоћи југословенском народу. У суштини није ни важно који је то облик помоћи, да ли је то морална, политичка или материјална помоћ, или је то војнополитичка помоћ.

Председник Лукашенко је о томе говорио више пута. Говорио је, уколико желимо да организујемо нашу планету на принципу равноправности, потребан је минимум услова. А најважније је узajамно искрено поштовање свих држава међусобно, које имају исти статус.

Наша земља се управо тако и односи према вашој држави. Ми схватамо шта се догађа на Балкану, у Југославији и више пута смо изјављивали спремност да пружимо сваку врсту помоћи и вашој земљи и вашем народу. Недав-

но је код нас боравила делегација културних радника из ваше земље у којој су били и министри, и људи различитих професија. Код нас су боравили десет дана.

Они су ишли дубоко у историју причама о вашој земљи, о аутономији Косова и они који су имали среће да се упознају са вашом културом, били су изненађени сличношћу ваше културе са културом других словенских народа, укључујући и Белорусију.

То су били веома топли сусрети. Свуда су ваше представнике дочекивали веома топло, као другове, као пријатеље, као браћу и сестре и ти односи су били изузетно искрени. Такви су увек били и биће, када се ради о доласку у Белорусију, у Минск, представника ва-

Др Шешељ: "Наша земља и наш народ немају ближег пријатеља од Белорусије и белоруског народа"

ше земље, вашег пријатељског народа.

Треба да знате да је Белорусија увек на вашој страни. Народ Белорусије је увек подржавати вашу земљу. Веома се радујемо што сте овде код нас, у Минску.

Др Војислав Шешељ: Уважени господине потпредседнице Владе, у име Делегације Савезне скупштине СРЈ, ја вам захваљујем на искреном и братском пријему. Наша земља СРЈ и српски народ данас немају на читавом свету ближег пријатеља од Белорусије и белоруског народа. Срби су традиционални русофили. Ми волимо све Русе, све источне Словене и у свести нашег народа донедавно ту није прављена разлика - Рус, Белорус, Украјинац - све су то наша једнородна и православна браћа из Велике Русије.

Међутим, последњи догађаји, последњих неколико година, у свести наших људи урезали су један дубок печат, историјски печат, братског односа Белорусије према целом српском народу, према нашој држави.

А ваш председник, господин Лукашенко, данас је далеко најпопуларнији светски лидер у нашој земљи. У нашем народу постоји пословица да се у муци познају прави пријатељи. Ево, управо у време наше посете, дешавају се нови, врло тешки моменти.

Западне силе очигледно не одустају од намере да униште нашу земљу и наш народ најпрљавијим средствима. Злоупотребљавају међународне организације и хуманитарне институције и проводе прави лов против Срба. Непрекидно нас уцењују, прете.

Сада су покушали да исконструирају нешто слично ономе што су урадили у Сарајеву, пре неколико година, на пијаци Маркале, што је био повод за бомбардовање Републике Српске. Овог пута су се послужили масакром дешава погинулих терориста. Вероватно су још неког сами ликвидирали, да буде упечатљивије, да би се Срби у светској јавности представили као злочинци. Циљ Американца је да НАТО пакт уђе на Косово и Метохију.

Ми смо одлучили да то не дозволимо ни по којој цену. У Србији је на власти Влада народног јединства у којој су три најмоћније политичке партије. И левицарске и десничарске: СПС, ЈУЛ и Српска радикална странка. Нас је ујединила жеља, воља и одлучност да бранимо своју земљу и западни непријатељи могу да пронађу врло мало издајника у Србији који би са њима сарађивали.

Огроман новац улажу у пропагандна средства, користе се свим методама психолошког рата, али наш народ је свестан ситуације у којој се налази. У дубокој смо економској кризи. Нагрнза нас социјална беда, али на сву срећу производимо довољно хране, па у нашој земљи нема глади.

Али, ми смо и даље противправно под санкцијама. Крајем 1995. године,

Савет безбедности ОУН је укинуо санкције, али су онда Американци самоиницијативно измислили тзв. спољни зид санкција, блокирали нашу имовину у иностранству, онемогућавају нам нормалне привредне активности.

Пре неколико месеци Европска унија је опет завела неке санкције против наше земље. И западне земље намеравају то да примењују све док нас не слома. Наравно, нисмо ми ни главни ни једини циљ.

Главни циљ је Русија. Југославија и Белорусија сметају на путу ка Русији. И ваша земља је искусила многе методе специјалног рата који проводи Запад,

ких терориста. Они им помажу, штите их. Чак своја седишта организују иза њихових база. Најгора ситуација је тамо где су распоређени амерички и британски верификатори. Они готово у потпуности учествују у терористичким активностима.

Пружају све врсте логистичке подршке терористима. Најдрастичнији пример таквог понашања пружио је сам Вилијам Вокер, шеф верификаторске мисије ОЕБС-а, који се у нашој земљи понаша као окупациони гувернер.

Наша држава жели што ближе сарадњу са Белорусијом на свим пољима: политичком, војном, културном. Свесни

Притисак на Југославију представља модел који се типски може применити и на друге земље

али су ваш народ и руководство остали чврсти и јединствени. Ми имамо ваћу групуацију припадника албанске националне мањине на Косову, око 60% косовско-метохијског становништва, и они су инструментализовани да раде против Србије. Американци организују терористичке групе, обучавају, финансирају, наоружавају. Они имају најсавременије оружје НАТО пакта, чак и униформе НАТО пакта.

У време октобарских претњи бомбардовањем, ми смо направили извесне уступке, који негирају наш државни суверенитет и територијални интегритет. Пристали смо на верификаторе ОЕБС-а, на 2.000 верификатора, и пристали смо да ненаоружане летелице посматрају Косово и Метохију из ваздуха.

Међутим, већина верификатора понаша се као директни савезник албанс-

смо да на економском плану има извесних проблема. За то су доста одговорни директори наших предузећа.

Већина наших предузећа су у тзв. друштвеној својини, тако да су доста самостални у односу на власт. Зло које је присутно у последње време и са којим се сусреће цела источна Европа, јесте корупција. Тако се са западним земљама склапају доста неповољни уговори, јер они који склапају уговоре, добију провизију.

Недавно смо раскринкали једну велику аферу таквог карактера. Скупштина града Београда, где власт држи СПУ, наручила је чешке аутобусе, који су 11 милиона марака скупљи од руских из Саратовског завода. То је један крупан проблем који ћемо морати убрзано да решавамо. И заиста ћемо све учинити што буде у нашој моћи да се економска

сарадња интензивира. Ту има много могућности које до сада нисмо користили.

Наша делегација ће сутра присуствовати и ванредној седници Заједничке скупштине Савеза Русије и Белорусије. Ми желимо пуно чланство у том савезу. Овог пута ће бити донета одлука о статусу сталног посматрача, али када ћемо постати стални члан, то пре свега зависи од става Русије и Белорусије.

То није ствар садашњег тренутка у коме се налази наша земља. То је наша дугорочна стратешка оријентација. Савез, што ближи савез са Белорусијом и Русијом. У перспективи са Украјином и другим државама које су нам блиске.

Наша делегација је најрепрезентативнијег карактера. Овде су представници свих патриотских странака из СРЈ, па бих вас молио да ми дозволите да их представим појединачно. Госпођа Јела Веселић је члан Главног и Извршног одбора СПС, савезни је посланик у Горњем дому Савезне скупштине. Госпођа Слађана Стаменковић је члан Дирекције Главног одбора ЈУЛ-а и савезни посланик у Доњем дому Савезне скупштине. Господин Мидош Бојовић је члан Главног одбора Социјалистичке народне партије Црне Горе и савезни посланик у Горњем дому Савезне скупштине. Господин Желидраг Никчевић је председник Српске народне странке Црне Горе и савезни посланик у Доњем дому. Ја сам председник Српске радикалне странке, па предлажем да моје колеге кажу нешто што желе, а претпостав-

љам да нашег амбасадора господина Пејаковића познајете од раније, па није било потребно представљање.

Заметалин: Разговарали смо са господином амбасадором и са вашим колегом недавно, када је ваша делегација била код нас и управо смо говорили на исту тему. У принципу требало би да будемо реални и да јасно схватамо потенцијалне геополитичке могућности Русије, узимајући у обзир постојеће руководство. Исто тако, требали бисмо да разумемо и политичке интересе и реално руководство других земаља бившег СССР.

Тачно сте приметили да је у нашој земљи власт она која реализује интересе друштва и по томе се она и разликује од других држава, од Украјине, Русије. Отворено ћемо говорити. Званично руководство безусловно чини оно што не жели друштво. Говорите о томе да ће ипак доћи време реалног уједињења словенских држава. Желели бисмо да то буде што пре, имајући у виду реалне могућности субјеката власти у Русији и Белорусији.

Сергеј Николајевић Кастјан је пре два месеца био у Југославији. Он је председник Комисије председничког дома нашег парламента за међународне односе, члан парламентарне Скупштине Белорусије и Русије, а знамо да сте ви били у Јарослављу. То је перспектива и најкраћи пут да се ојача положај Југославије преко Савеза Белорусије и Русије.

Дакле, тај основни пут је пут ступања у Парламентарну скупштину Савеза Русије и Белорусије. Мислим да је то апсолутно реално и зависи од политичке воље председника парламента две земље, Белорусије и Русије. Селезњов је, колико ја знам, за то. Код нас је Малофејев такође за то и желимо да Југославија уђе у овај савез као пуноправни члан. Не знам како ће се сутра одвијати Парламентарна скупштина, али сматрам да ви обавезно морате да искористите говорницу, и замолићемо господина Малофејева да вам то омогући, зато што је веома важно да се чује отворен став југословенског руководства у вези са истином о догађајима на Косову.

Тамо ће бити штампа и сви руски московски канали и мислим да би ваше иступање помогло у откривању истине о Косову. То ће бити откривење за оне који не знају реалну ситуацију на Косову, иако мислим да сви све знају, али говоре неистину. Ваш колега се, током последње посете срео са председником Лукашенком и имали су дуг разговор управо о овој теми, а имао је и сусрет са државним секретаром, управо о војној тематици. Ови разговори су били веома продуктивни. Имали су конкретан карактер. Да би овај конкретан карактер преговора прешао у практичне акције, опет су неопходне тенденције ка уједињењу Белорусије и Југославије. У суштини, кроз овај савез ће се вероватно вршити легализација војних испорука опреме, ја вам то отворено и директно кажем.

Савез са Белорусијом и Русијом је наша дугорочна стратешка оријентација

Др Шешељ: "Западне силе не одустају од намере да униште нашу земљу и народ најирљавијим средствима"

И зато понављам - ако што пре све три државе преброде ову баријеру неких формалних несугласица, разлика и неких формалних ситуација, могуће је брже стварање савеза. За Југославију учешће у овом савезу, говорећи отворено, војним језиком, представља оклопну кошуљу, дакле, панцир.

Што се тиче корупције, наравно да сви пате од тога. Белорусија такође, али у мањем обиму, зато што је код нас јака контрола. А што се тиче тролејбуса, наш белоруски тролејбус је добио сертификат као најбољи. Он троши 40% струје мање од руских тролејбуса и конфорнији је.

У Москву је прошле године испоручено 10 тролејбуса, а јуче је делегација Петровграда преузела 20 тролејбуса. Имамо чак један продужени, један дужи тролејбус, који се може кретати без трола 100 километара. Таквих тролејбуса нема нигде. Они су много јефтинији од сличних у Европи, а и мислим негде 1,5 до два пута су јефтинији од "саратовских".

Што се тиче специфичне производње производа, они такође постоје код нас. То је спектар система управе, дакле управе војском, система противваздушне одбране и цео спектар оптичких додатака за стрелачко наоружање. Веома су ефикасни и јефтини, а знамо да су опробани у Југославији, почев од 1991. године.

Др Војислав Шешељ: Мислим да ћемо успети да интензивирамо економску

размену. Београд је велики град, отприлике као Минск. Има скоро два милиона становника и саобраћајна инфраструктура му је доста лоша.

Ми имамо проблем што нам у граду још увек влада опозиција. Претпостављам да ћемо ове године имати локалне изборе и да ће то бити промењено.

Заметалини: Ми руководиоце градова и области не бирамо, већ их именујемо. Они су, значи, чланови Горњег дома. По својој дужности они су чланови Савета Републике.

То Русија није својевремено учинила. И она такође има веома много проблема. Мислим да ћемо и ми доћи у ситуацију када ћемо бирати губернаторе и градоначелнике, али то је лако радити и чинити у друштву без политичких проблема, ни унутрашњих ни спољних. Сада је боље именовати их као представнике централне власти. Људи који су политички предани националној идеји, организовани и енергични, могу да руководе градом, облашћу, реоном.

Др Војислав Шешељ: Видите, наше три странке су самостално изашле на локалне изборе 1996. године. Ми смо и међусобно били политички сукобљени. И то је био разлог што је прозападна опозиција преузела већи број градова под своју власт. Ако сада заједно наступимо на изборима, све општине добијамо сигурно.

Други крупан проблем који имамо, можда још тежи од косовско-метохијског, јесте да су западне силе преузеле под чврсту контролу режим у Црној

Гори и праве вештачки сукоб између Србије и Црне Горе.

Циљ им је да растуре СРЈ. Србијанци и Црногорци су један народ - српски народ, али су имали две одвојене државе, јер су са два различита краја отпочели ослобађање од Турака. Тако су се конституисале и две краљевске династије.

Иначе, никаквих других разлика нема. То је толико попримило маха у Црној Гори, да је сад тамо главна база италијанске мафије. Све је, дакле, дозвољено, ако је против српских националних интереса. Тако да ће ту бити много опасних проблема.

Заметалини: Ради се о томе да је "подели и владај" познат принцип у историји - увек се употребљавао и не зна се колико ће се још временом употребљавати. Ако се данас осврнемо на руску федерацију, не можемо је назвати федерацијом. Тамо већ постоје државе. Татарска, на пример, има свој устав, своју армију, правосудне органе. Значи све знаке, сва обележја суверене државе.

Тakoђе и Башкирстан и Чеченија, а ако бисмо говорили о Москви, 85% финансијских средстава целе Русије се акумулирају само у Москви. Тако да је и у Русији сложена ситуација. НАТО је већ у дубини Пољске, значи да се многа војна средства налазе на нашој граници. Јасно нам је да све то што се дешава у Југославији да је то модел, да су то акције ширег размера. Зато је сваком човеку, који је патриотски настројен у Белорусији, Русији и Украјини, то апсолутно јасно. Хвала вам велико.

Др Војислав Шешељ: Хвала вама.

СУСРЕТ ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА И ПАВЕЛА ШИПУКА

РУСОФИЛИСТВО СРПСКОГ НАРОДА

Све се ради по истом сценарију по коме су Американци деловали на подручју бивше Босне и Херцеговине и на подручју Републике Српске Крајине

Павел Шипук: Веома ми је драго што могу да вас поздравим, заједно са својим колегама, у Националној скупштини, Савету Републике Белорусије. Драго ми је што ово није наш први сусрет, што смо се већ сусретали у Јарослављу и овај наш сусрет и сутрашње заседање биће један логичан наставак онога што смо започели раније.

Морам да констатујем да је парламент Југославије веома оперативност донео одлуку о сарадњи са Савезом Русије и Белорусије и зато смо вам ми пошлени у сусрет. Нисмо одлагали решавање овог питања за следеће редовно заседање, већ смо ово питање унели у дневни ред ванредног заседања Савеза Белорусије и Русије.

Ја знам, познато ми је мишљење свих наших парламентарца и мислим да ће питање бити решено једногласно и позитивно. Ми смо веома забринуте због догађаја који потресају Савезну Републику Југославију и због ситуације на Косову и Метохији.

Наравно, ми имамо само информације које можемо добити из средстава јавног информисања и из штампе и зато ми не можемо да доносимо једностране одлуке и закључке о тим догађајима. Зато бих, успут, желео да вас замолим да нам преко Амбасаде Савезне Републике Југославије у нашој земљи, овде у Минску, достављате информације и оцену парламента Савезне Републике Југославије о ситуацији на Косову и Метохији.

То је потребно нама, парламентарцима и руководству парламента, ради разговора са руководством трећих земаља, ради заштите Савезне Републике Југославије по том питању и аргументованије одбране своје позиције.

Желео бих, још једанпут, да подвучем став нашег парламента и наше Републике, да у решавању ових спорних питања, нападима, притисцима било које земље, претњама војном силом, војним мешањем, применом економских санкција, не представљају нормални начин решавања било ког конфликта.

Ми смо за дијалог, за решавање питања уз учешће посматрача, учесника из других земаља. Такво мишљење имамо

у вези са било којом тачком на земљиној кугли, а тим пре што се ради о нашем пријатељском народу. Знамо колико је велика материјална штета коју је Савезна Република Југославија претрпела због ембарга и економских санкција од стране земаља Европе.

То је довело до пада производње у Југославији, смањења спољнотрговинске размене и до заустављања целог низа социјалних програма. Губици су за цео народ Југославије веома значајни, али губитке су поднеле и оне земље које су традиционално сарађивале са Савезном Републиком Југославијом. Значи, ради се о губитку за нас, за целу Европу и за цео свет.

Зато је Република Белорусија заинтересована за што брже, што скорије и што конкретније решавање датог питања до кога је дошло. Мислим да ће ови кораци, које су предузели парламенти Белорусије, Русије и ваше земље допринети решавању ситуације која се створила у вашој земљи.

Поштовани господине Шешељ, за време нашег боравка овде у Минску постараћемо се да се сусретнете са свим руководиоцима са којима желите да дефинишете узајамна питања и путеве њиховог решавања.

Морам да кажем да је сарадња започела још у време посете нашег председника вашој Републици и после сусрета са председником Милошевићем, сусрета у Влади, парламенту и са произвођачима и предузимачима. Наставак ове сарадње је испољен приликом посете, званичне посете наше делегације нашој Републици и током посете наше делегације у којој су, између осталих, били и представници нашег парламента, вашој Републици Југославији.

Мислим да овај наш сусрет није последњи, да ће се наши сусрети наставити, да ће се питања, иако ће их бити све више, решавати на узајамно задовољство. Желим вам пријатан боравак у нашој Републици, успех на сутрашњем заседању Парламентарне скупштине. Ако имате још неке жеље ми ћемо их са задовољством саслушати.

Др Војислав Шешељ: Поштовани господине Шипук, драги пријатељи, најис-

крените вам захваљујем у име чланов парламентарне делегације Савезне Републике Југославије на срдачном и братском пријему. Прво да вас обавестим да је Савезна скупштина Савезне Републике Југославије ратификовала протокол о међупарламентарној сарадњи Републике Белорусије и Савезне Републике Југославије. Ја сам вам то донео и убеђен сам да ће наши међудржавни и међупарламентарни односи бити све бољи и бољи. Уосталом тако су се догодили и наши председници у њиховом непосредном разговору.

Наша земља је и даље у веома тешкој ситуацији. Ми смо вам прошли пут када смо се средили у Јарослављу, наговорили чега се бојимо када је реч о међународним верификаторима. Десило се то чега смо се и бојали, већина верификатора није дошла да се увери како изгледа објективна ситуација на Косову и Метохији, већина је дошла да пружи логистичку подршку албанским терористима.

Све се ради по истом сценарију по коме су Американци деловали на подручју бивше Босне и Херцеговине и на подручју Републике Српске Крајине. Најгори су амерички и британски посматрачи. Они су се отворено сврстали уз албанске терористе и најновија криза у селу Рачак је вештачки изазвана.

Наша полиција је ликвидирала групу терориста у том селу, а ликвидирани су само мушкарци који су имали оружје у рукама и пуцали. Полиције ка операција је изведена прецизно, без грешке. Само су две куће срушене у целом селу, и то зато што су биле утврђена, представљале су фортификационе објекте са рововима испред. Ниједан цивил није страдао.

На лице места је одмах отишао Вилијам Вокер, шеф међународних посматрача ОЕБС-а, повео са собом бројну новинарску екипу, али искључиво западне новинаре, спречио излазак нашег истражног судије, а у међувремену, за неколико саати, албански терористи су ископашили лешеве да би представили да је то наша полиција урадила.

Наша полиција је опет заузела исти простор, лешеве су предати надлежним

стручњацима, чак смо тражили да дођу и фински експерти и да учествују у томе, јер ми немамо шта да кријемо. Свака експертиза може утврдити од које је ране човек погинуо, умро, а шта је накнадно рађено на телу.

Западне силе једноставно не желе да разговарају о чињеницама. Оне унапред припреме јавно мињење, лансирају лажи, измишљотине. У периоду од потписивања споразума Милошевић - Холбрук до данас погинуло је више српских полицајаца него у периоду директне конфронтације са терористима прошлог лета. Непрекидно смо суочени са отмицама, атентатима, диверзијама. Недавно су у Пећи терористи упали у омладински кафић и ликвидирали шест српских младића. Терористи само убијају цивиле.

Вилијам Вокер, шеф верификаторске мисије, каже да су сви терористи, које је полиција убила, били у цивилним оделима, а и најнормалније је да терористи буду у цивилним оделима. Ретко је у свету да терористи носе униформе. Албански терористи униформе носе само када су под заштитом Американаца и када су присутне западне телевизијске камере, како би се широм света емитовало да су они заправо војска, а на њима су униформе НАТО пакта, најновијег кроја.

Та глумачка дружина се појављује увек на свим местима, тако да смо све њихове ликове запамтили. Колико их год пута сликају скоро увек се исти људи појављују. То је оно што нам се данас дешава на Косову и Метохији. Савезна влада је донела одлуку да се Ви-

лијам Вокер протера из наше земље због очигледног пропагандног рата против Срба и крајње пристрасног понашања.

Поново нам прети НАТО пакт. Јуче је генерал Кларк био у Београду, председник Милошевић није попустио ни пред једном претњом. Већ јутрос видимо на западним медијима да је НАТО пакт незадовољан исходом сусрета, тако да морамо бити спремни на све евентуалности.

Активирајућа наредба за коришћење НАТО авијације никада није повучена, а вероватно спремају и нове облике санкција и блокаде, тако да се криза на Балкану наставља, додатно је компликује ситуација у Републици Српској, где Американци по сваку цену покушавају отвореног издајника српског народа, Милорада Долика, да задрже на челу Владе.

За нашу земљу очигледно нема предаха. У тим тешким тренуцима ми смо дошли у Минск, у истом саставу у коме смо били у Јарослављу, моје колеге сте тамо упознали, госпођу Јелу Веселић из Социјалистичке партије Србије, члана Главног извршног одбора, савезног посланика у Горњем дому Скупштине, госпођу Слађану Стаменковић, члана Дирекције Главног одбора Југословенске левице и савезног посланика у Доњем дому парламента, господина Милоша Бојовића, члана Главног одбора Социјалистичке народне партије Црне Горе и савезног посланика у Горњем дому парламента, господина Желидрага Никчевића, председника Српске народне странке Црне Горе и саве-

зног посланика у Доњем дому парламента, а нашег амбасадора у Белорусији, господина Николу Пејаковића, већ добро познајете.

Како смо вам најавили у Јарослављу, наша Савезна скупштина је донела одлуку о прихватању статуса сталног посматрача заједничке парламентарне Скупштине савеза Русије и Белорусије.

Одлука је донешена огромном већином гласова. Мислим да су свега два или три гласа била уздржана. То су припадници малих прозападних странака, безначајни у политичком животу, и ми смо уверени да ће заједничка парламентарна скупштина сутра да усвоји одлуку о прихватању Савезне Републике Југославије као сталног посматрача, али ми желимо много више од тога.

Ми желимо пуноправно чланство у Савезу и то је став свих перспективних и меродавних политичких фактора у нашој земљи. Ја вам преносим наш став уз консултације са свим највишим носиоцима власти у нашој земљи. Наравно, парламенти су учинили своје, сада је ред на извршној власти и ми смо трамо да би самит на врху био преко потребан, три председника Владе, три председника Републике, председници оба дома парламента, министри иностраних послова. Ми рачунамо да је став Белорусије јасан и да ће сви Белоруски фактори прихватити такву одлуку. Непознаница је какав ће бити став Русије.

Сви значајни политичари које смо средли приликом боравка у Москви у новембру, укључујући и председника Државне думе, господина Селезњова, би-

Парламенти су учинили своје, сада је ред на извршну власт

ли су за такву одлуку. Наравно, било је значајних политичких фактора које нисмо срекли.

Ја вас још једном уверавам да овакав наш став није израз тренутне ситуације у којој се налази наша земља. То је наша дугорочна, стратешка оријентација. Није вас потребно посебно обавештавати колико је српски народ изразио русофилски оријентисан.

Када кажем русофилски, онда мислим на све источне православне Словене, дакле Русе, Белорусе, Украјинце. У осталом, до уназад неколико година, ми ту никакву разлику нисмо правили.

прилично споро проводе. Ми се суочавамо са проблемима у домаћим фирмама у којима је, у извесној мери, присутна корупција. Код нас тзв. друштвени сектор има много виши степен аутономности у односу на власт, него државни сектор привреде, па када предузеће добро послује онда се све заслуге приписују његовом управљачком кадру, а када лоше послује онда се сви проблеми превалају на државу.

Неким нашим директорима морамо развијати свест, која је годинама развијана, да по сваку цену треба економски сарађивати са западним земљама, а то

Павел Шипук: Већ је дошло до сусрета са потпредседником и мислим да сте те проблеме тамо размотрили, јер је заиста потребна сарадња и на привредном плану. Решавање политичких питања није суштина свих облика сарадње. Потпуно сте у праву да су наше привреде веома блиске, а ваше примедбе о корупцији могу потпуно да схватим. Да код нас нема контроле, вероватно би ти проблеми били присутни и у нашој Републици.

Знаци и неки покушаји постоје и код нас, а како председник и Влада нису изгубили начин и могућност контроле

Наша делегација са Павлом Шипуком, председником Савета републичке националне скупштине

Последњих година најизраженија је српска љубав према Белорусији, јер је Белорусија заиста без резерве стала уз Савезну Републику Југославију, када нам је било најтеже. Белоруски председник Александар Лукашенко је данас далеко најпопуларнији страни политичар у Савезној Републици Југославији.

Када сте малопре питали за наше жеље и настојања око ове званичне посете, ја вам у име целе делегације упућујем молбу, ако је икако могуће, да се састанемо са господином Лукашенко.

Не треба посебно да вам објашњавам колико би то свакоме од нас лично значило, али би посебно у овим тренуцима много значило српском народу у целини.

Ми сматрамо да морамо интензивиковати и сарадњу на економском плану. Ту су направљени неки договори, чак су и споразуми потписани, али се

је увек имало лоше последице за нас. Поготово су сада тенденције усмерене у праву уништења наше домаће производње, да би се наше тржиште отворило искључиво за западну робу. Присутан је моменат корупције код оних који склапају неповољне уговоре да би добили провизију.

У жељи да то стање променимо, у Влади народног јединства Србије донели смо одлуку да обрачун са корупцијом има приоритет у односу на све друге унутрашње проблеме. Мислим да су наше привреде комплементарне и да се у блиској будућности може говорити о много интензивнијим облицима сарадње, о унији и тд. Уосталом, то би већ био предмет разговора делегација извршне власти. Ми смо сада у улози парламентарца. Сада сам шеф парламентарне делегације.

таквих појава, тих проблема код нас нема. Зато мислим да не треба очекивати брзе одлуке о привредној интеграцији наших земаља. Оне треба да буду постепене, а битно је да не буду заустављене, нити да буде неког враћања уназад.

Како је код вас најпопуларнији политичар наш председник Александар Лукашенко, желео бих да вам уручим књигу нашег председника и један сувенир, наш национални симбол.

Др Војислав Шешељ: Хвала. Ја имам за вас вина са Косова и Метохије. То су најквалитетнија српска вина. То је произведено у Призрену, а Призрен је стара српска престоница, још из времена Цара Душана. Овде имамо и две фотографије из Јарославља.

Павел Шипук: Хвала. Мислим да ћемо се ових дана виђати, односно сутра ћемо цео дан радити заједно на Парламентарној скупштини.

СУСРЕТ ЈУГОСЛОВЕНСКЕ ПАРЛАМЕНТАРНЕ ДЕЛЕГАЦИЈЕ СА
АНАТОЛИЈЕМ МАЛОФЕЈЕВИМ, ПРЕДСЕДНИКОМ ПРЕДСТАВНИЧКОГ ДОМА

АМЕРИКА ПОКРОВИТЕЉ ШИШТАРСКОГ ТЕРОРИЗМА

Наша национална свест нас у потпуности изједначаје са источним православним словенским народом, а под тим појмом обухвата и руски, белоруски и украјински народ

А. Малофејев: Белорусија је, као и све државе које су биле у саставу Совјетског Савеза, имала искрена осећања поштовања и поверења према српском народу. Нажалост, последњих 10 година свет је изменио своје лице. Код вас су се догодиле тешке и сложене промене у последњих десет година. Ми такође, и не само ми, него и све земље које су биле у саставу некадашњег Совјетског Савеза, пролазимо кроз сличне тешкоће.

Република Белорусија је суверена држава не само по форми, него и по садржају, али је у овом тешком времену држави која гради своју самосталност, врло тешко да се одржи, тим пре што се ми налазимо на једном геостратешки веома важном положају, на граници између Истока и Запада.

Наравно, потребно је живети и стварати онај систем деловања који ће омогућити нашем народу да и у ова тешка времена опстане, живи и ради. Овај пут није једноставан, тежак је, али га ми морамо проћи. Зато се осећања нашег народа, свих који живе на територији Белорусије, према пријатељском народу, према вашој земљи, нису променила и остала су и даље топла и људска, као што су и била. Драго нам је што сте дошли и што боравите у нашој земљи.

Користим прилику да вас упознам са својим колегама који учествују у овом разговору. То су Владимир Николајевич, заменик председника представничког дома, дома у коме се сада тренутно налазите, а ви сте се већ срели са Владимиром Николајевичем. Југослове-

не воли посебном братском љубављу и то је заиста искрено осећање које се не гаси. Не гаси се зато што имамо много тога заједничког и у прошлости и у садашњости, а и у будућности. То јача наш дух, нашу вољу, нашу веру.

Поред њега је Владимир Плетјухов, председник Комисије за образовање, културу, науку и научнотехнички развој, проф. доктор математичких наука. Затим, Сергеј Кастјан, недавно је био у Југославији, и према словенском свету има посебна осећања. Он је заменик председника Сталне комисије за међународне односе и везе са ЗНД-ом.

У оквиру ЗНД-а улазе државе бившег Совјетског Савеза, које су формирале своју заједницу. Сергеј Иванович се бави проблемима словенског уједињења.

Анатолиј Малофејев: "Белорусија гаји искрена осећања поштовања и поверења према српском народу"

Др Шешел: "У Србији имамо прилично стабилну политичку ситуацију од када је формирана Влада народног јединства"

У октобру прошле године био је у Југославији, као руководилац наше парламентарне делегације, а затим су они заједно са државном делегацијом наступали у једно име.

И ми имамо жене, не само ви. Ту је Наталија Васко, руководилац Управе за међународне везе.

Сутра је Парламентарна скупштина и ваш главни циљ је да присуствујете тој Парламентарној скупштини, да саслушате све оно о чему ће се тамо говорити и наравно да присуствујете доношењу одлуке о прихватању Савезне Републике Југославије у статус сталног посматрача. Из наше националне скупштине ће бити 36 чланова, који ће на паритетној основи учествовати у раду скупштине заједно са руском страном.

Ми смо спремни да одговоримо на сва питања која нам поставите. Дајем могућности југословенској страни да изложи своје мишљење, своје утиске и све остало.

Др Војислав Шешел: Уважени господине Малофејев, драги пријатељи, у име делегације Савезне скупштине Савезне Републике Југославије изражавам захвалност на срдечном, пријатељском и братском пријему. Ми у посету братској Белорусији долазимо у новим критичним тренуцима који су задесили нашу земљу. Већ девету годину наша држава је под ударом западних сила и НАТО пакта.

Американци и њихови савезници желе да униште српски народ, да униште нашу државу. Они су изазвали распад претходне Југославије, омогућили су Хрватима да окупирају Републику Српску Крајину, отели су трећину Републике Српске, бомбардовали тамошњи српски народ у септембру 1995. године.

А сада држе под окупацијом целу Републику Српску, и њихова је намера да српски народ протерају, да створе унитарну Босну и Херцеговину под доминацијом муслимана. У Црној Гори подржавају режим који је отворено прозападни сепаратистички режим, и то свакога дана долази до изражаја. Тренутно, Србији покушавају да отму Косово и Метохију, а планирају и Рашку област или Санџак и Војводину. И одмах се намеће питање, а зашто западне силе на Балкану мрзе само Србе. Зашто смо ми само ми Срби проблем, и зашто подржавају све наше непријатеље?

Нема другог одговора, осим чињенице да смо ми Срби традиционално русофилски народ. Наша национална свест нас у потпуности изједначаје са источним православним словенским народом, а под тим појмом обухвата и руски, белоруски и украјински народ. Ми никада у народу нисмо правили разлику, и увек смо се идентификовали са својим источним братом.

Историја је запамтила, док је Русија била у монголском ропству, да су српс-

ки средњевековни владари помагали руску цркву и манастире. Једноставно помагали очување националне свести. У 18. и 19. веку, посебно у 19. веку, руска империја је помагала ослободилачке ратове српског народа. А, црногорски Срби су заједно са руским војницима ратовали против Наполеона код Дубровника и Боке Которске.

У оба светска рата смо били савезници. Ту је само један период лоших односа, у време Титове диктатуре. Али, Тито је као Хрват, пре свега, мрзео Србе, православље, а онда није могао волети ни Русе, ни Белорусе, ни Украјинце.

Он је и формално ушао у НАТО пакт кроз балкански савез са Грчком и Турском 50-тих година. Чим се крајем 80-тих година почела будити српска национална свест, Срби су се поново нашли на удару свих западних сила. Против нас се води пропагандни, специјални психолошки рат. Ми страдамо зато што смо искрени руски савезници на Балкану, и на нама се увежбава стратегија продора на исток. Ви Белоруси то добро разумете, јер сте и ви три у оку Западу, и ви сте данас прва баријера продору НАТО пакта на исток.

Када се све те чињенице имају у виду, онда је јасно и разумљиво да наша оријентација на савез са Русијом и Белорусијом није привременог карактера, није нешто исхитрено. То је наша далекосежни и дугорочни стратешки циљ. И када смо се појавили у Јаросла-

вљу, почетком новембра, многи на Западу су се уплашили, неки су отворено изражавали забринутост, а неки су покушавали исмејати све ово, мислећи да то није ништа озбиљно.

Међутим, ствари су се убрзале, наша савезна држава је донела одлуку о приступању савезу у својству сталног посматрача. Ту постоји сагласност и белоруског и руског парламента, а на нама је сада да делујемо на извршну власт у нашим земљама, да се што пре створе услови за приступање Савезу у својству пуноправног члана. Југославија је за то, Белорусија је за то, још треба да се изјасни државни врх Русије. Многи значајни, најистакнутији државници су за то.

А, све су тежи и тиши они који су у почетку били против. Значи, поколебали смо их. Ми смо убеђени да је почео један историјски процес, који се никако не може зауставити. Буди се и Украјина, буди се и Јерменија, можда је последња шанса да се сачува Казахстан, где живи половина Руса.

Мислим да ће тај савез бити веома привлачан и другим источноевропским народима, поготово православним. Ми смо о свим тим стварима вечерас разговарали и у Јарослављу, и мислим да је иступ у Јарослављу показао истоветност нашег мишљења, наших жеља.

Делегација Савезне скупштине је дошла и у Минск. У делегацији су госпођа Јела Веселић, члан Главног и Извршног одбора Социјалистичке партије

Србије и савезни посланик Горњег дома Савезне скупштине, госпођа Слађана Стаменковић, члан Дирекције главног одбора Југословенске левице и савезни посланик Доњег дома Савезне скупштине, господин Милош Бојовић, члан Главног и Извршног одбора Социјалистичке народне партије Црне Горе и савезни посланик Доњег дома Савезне скупштине, господин Желидраг Никчевић, председник Српске народне странке Црне Горе и савезни посланик Доњег дома Савезне скупштине, и са нама је југословенски амбасадор у Белорусији, господин Никола Пејаковић, кога вероватно добро познајете. Ја бих предложио мојим колегама да се укључе у разговор.

А. Малофејев: Господине Шешел, имамо једно питање. Моје колеге интересује каква је садашња политичка ситуација у Југославији, Србији и Црној Гори. Какав је однос партија према томе?

Др Војислав Шешел: У Србији имамо прилично стабилну политичку ситуацију од када је формирана Влада народног јединства, у којој су три најмоћније политичке партије: Социјалистичка партија Србије, Југословенска левица и Српска радикална странка којој ја припадам. У Црној Гори је веома тешка политичка ситуација.

Тамо је прозападни режим, који све више прогони истинске патриоте и све очигледније га западне силе инструментализују за антисрпске циљеве. И таква

проблематична ситуација у Црној Гори одражава се на савезном нивоу власти.

Режим из Црне Горе није успео да блокира функционисање савезне власти, али се ситуација све више компликује. А на Косову и Метохији, под покровитељством ОЕБС-ових верификатора, помажу се албанске терористичке активности. Ми имамо све више проблема. Мислим да би госпођа Јела Веселић могла нешто да каже о свему томе.

Јела Веселић: Захваљујем. Поштовани господине председниче, уважене колеге посланици, чини ми посебно задовољство што сам поново у делегацији Савезне Републике Југославије, и што ће посао који смо започели у Јарослављу, сутра делимично бити и реализован.

Посебно сам срећна што ми се пружила прилика да имам саговорнике који апсолутно разумеју догађања у Савезној Републици Југославији, и који желе да чују и српску страну, јер данас у свету има веома мало оних који желе да чују Србе.

Зато ћу искористити прилику да изнесем пар карактеристичних догађања. Прича о проблемима на Косову и Метохији нема покриће ни код Америке, нити код њихових продужених руку као што су то НАТО и неке земље Европске уније. Она треба да послужи да се разбије Савезна Република Југославија, као што је то учињено са бив-

Статусом сталног посматрача до члана Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије

шом Социјалистичком Републиком Југославијом.

Тренутно се испитују границе државног стрпљења Републике Србије, и то стрпљење свакодневно провоцирају албански терористи. Последњи догађаји заслужују да посебно буду презентовани, а то је понашање ОЕБСА, односно директора ОЕБСА господина Вокера.

Он је на најгрубљи могући начин злоупотребио гостопримство Републике Србије и Југославије, и изнео лажи и клевете које су већ виђене, и због којих је српски народ платио изузетно високу цену, и још увек је плаћа. Како животима тако и економским санкцијама које имају изузетно разорно дејство.

Невероватно је, али истинито, да су терористи проглашени жртвама. Косово је једино место на свету где се национална права бране оружјем, и бране их терористи. Свуда у свету се тероризам осуђује и дозвољава се државама да се боре свим средствима против њега, само не Србији и Југославији.

Такође, оно што нам у последње време представља проблем, то је Хашки трибунал, који жели да дође на Косово и Метохију као да се на Косову и Метохији води оружани сукоб, а не класични тероризам, где он нема шта да тражи.

Држава Србија брани своја легитимна права на Косову и Метохији, и штити све грађане без обзира на национал-

о ситуацији у којој се тренутно налазимо. Она је врло озбиљна и тражи велику жртву и дуготрајну борбу. Оно што вреди споменути, то је политичко јединство на нивоу целе државе, у решавању проблема Косова и Метохије и уз подршку, пре свега, Русије и Белорусије, на међународном нивоу очекујем да ћемо тај проблем успешно превазићи. Хвала.

А. Малофејев: Имам још једно питање које би вероватно интересовало моје колеге. Да ли постоји пут решавања проблема на Косову и Метохији и свих проблема који тамо постоје мирним, дипломатским политичким путем?

Др Војислав Шешел: Да, уколико престане мешање западних сила. Све

"Наше историјско искуство је толико тешко да више никада не можемо дозволити албанску власт над Србима"

Ми избора немамо, и то морамо да зауставимо. Због тога је Савезна влада одлучила да се господину Вокеру захвали на досадашњим услугама, али се није захвалила ОЕБС-у јер ми очекујемо да је задатак ОЕБС-а да снима стање и да обавештава међународну заједницу о чињеницама, а не да измишља лажи. Такође, споразумом је договорено да се оствари непосредна сарадња државних органа и локалних власти са ОЕБС-ом, што је господин Вокер у већини случајева избегавао, нарочито у последњем случају због кога смо оптужени да смо извршили масакр над цивилним становништвом у селу на Косову и Метохији.

ну или неку другу верску припадност. Такође, залажемо се и за искључиво решавање свих проблема мирним путем, једини који коче те процесе су албански терористи. Запад и Америка то добро знају, али, с обзиром да су њихови ментори, они их проглашавају жртвама српског терора.

Колико Америка заступа интересе албанских терориста, најбоље говори последњи пример када су спречили доношење и најблажег председничког саопштења у Уједињеним нацијама, јер би на тај начин зауставили ширење тероризма на Косову и Метохији.

Мислим да ових неколико примера о којима сам говорила, довољно говори

док албански сепаратисти ишчекују директну интервенцију НАТО пакта, они неће одустати од тероризма. Када би их неко убедио да нема ништа од војне интервенције НАТО пакта, они би сели за преговарачки сто. Делегација Владе је 18 пута путовала у Приштину и нудила дијалог. Само једанпут су се појавили представници албанских партија.

Режим у Србији је понудио план који садржи највише међународне стандарде на плану заштите националних мањина. И по том плану, ми нудимо представницима албанске националне заједнице да буквално сами уређују све видове друштвеног и привредног живота, које не желе да им држава уређује.

Али, оно што ми не можемо да дозволимо, тиче се пре свега Срба. Ми не можемо више никада дозволити, да Албанци владају над Србима. Ако они желе одвојен живот, могу имати одвојен живот. Али је наше историјско искуство тако тешко, да више никада не можемо дозволити албанску власт над Србијом. Албанци су ту и довели, у 18. веку, турски окупатори да крше Србе, прогоне, протерују, муче, убијају итд. Они су за време турске окупације били много гори, него Черкези, који су били познати као турски поданици.

Чак су Турци и Черкезе насељавали на Косову и Метохију. Један број се после вратио, а један број остао и претопио се у Албанце. На Косову живи између 800.000 и милион Албанаца. Не знамо тачно колико их је пошто не можемо да спроведемо попис становништва. Албанци не пристају на попис становништва. Они непрекидно машу старим Титовим фалсификованим статистикама.

А Титова диктатура је била изразито антисрпска. Тито је измишљао нове нације, да би било што мање Срба по званичним статистикама. Измислио је македонску нацију, која никада раније није постојала. Онда је измислио црногорску нацију. Црногорци су оно што је најјаче, најживотније и најпоносније у целом српском народу.

Господин Бојовић је Црногорац, господин Никчевић је Црногорац, наш амбасадор Белорусије је Црногорац. Био је и министар у Влади Црне Горе, многи од нас имају своје претке међу Црногорцима. Да није било Црне Горе, вероватно не би ни остала српска национална свест под турском окупацијом.

Тито је измислио нову нацију, и поставио људе, своје слуге који ће то силом провести у пракси. Крајем 60-тих и почетком 70-тих година Тито је измислио муслиманску нацију. Муслимани су потомци српских квислинга из времена турске окупације.

Они говоре српски језик, чак се зна када су се потурчили, зна се из којих су српских породица. А пре три године, Американци су од муслимана створили бошњачку нацију. Босна је увек кроз историју била српска држава. И тамо живе Срби православци, Срби муслимани и Срби католици. То је био верски рат. Пре стварања Југославије, било је милион Срба католика. А, онда је перфидна радикалска политика, те Србе католике пребацивала у хрватске национални корпус. А, да би се тај процес лакше извео, Хрвати су под утицајем католичке цркве у 19. веку, узели српски језик као свој.

Направио сам ову дигресију, да би вам указао на сву сложеност српске ситуације под Титом. Ми зато ниједну Титову званичну статистику не можемо прихватити здраво за готово. Ми проценујемо, да би могло бити негде 800.000 Албанаца, можда милион на Ко-

сову. Али, тамо живи 600.000 осталих националности и вероисповести.

Има више од 200.000 Срба, можда 220.000 до 240.000. Претпоставља се да има 200.000 муслимана, који говоре српски језик. Има око 100.000 Цигана. Има око 50.000 Турака, оригиналних Турака, који се држе заједно са Србима, и њима су Албанци неподношљиви. Има око 30.000 Горанаца, који су једна посебна етничка група српског порекла. Они су муслимани, имају албанска имена али говоре српски језик. И то онако како се у средњем веку говорио српски језик.

Били су изоловани на Шар планини, и сачували су то. Дакле, ту је етничка ситуација веома компликована. Тамо где су Срби у већини, нема никаквих проблема. Срби никога не прогоне, никога не утњетавају. То вам показује пример Војводине где има Мађара, Румуна, Русина, Украјинаца, Словака итд. Русини су једна заједница пореклом из Украјине, старији емигранти који имају неке посебности у односу на модерне Украјинце. Имају новине на свом језику, имају посебне цркве, све имају.

Тамо, где су Албанци у већини, или где су муслимани у већини, свакоме је другоме неподношљиво. У ствари, на Косову имамо једну варијанту Чеченије. Тамо сте видели како ти исламисти, фундаменталисти могу бити затровани, пуни мржње. Али, Косово је срж српске државе.

Није Косово погранична област, није Косово провинција. Косово је територија без које ми Срби једноставно не видимо могућност постојања Србије. То је исто као када би неко Белорусима угрозио Минск, када би Русији угрозио Москву, Новгород или Јарославље, значи нешто без чега Србију не можемо да замислимо. Ту је концентрисана сва наша историја, сва наша традиција, све оно што чини нашу националну свест. Ја сам можда претуго говорио. Слађана Стаменковић би желела нешто да каже:

Слађана Стаменковић: Желим да изразим задовољство због сусрета са господином Малофејевим, за неколико месеци по трећи пут, и хтела бих само да истакнем још један политички аспект који, чини ми се, нисмо дотакли. Када је реч о Косову и Метохији, нема у Србији и Југославији релевантне политичке партије, која учествује у власти, или у парламенту, да има став о Косову и Метохији противан интересима народа који тамо живе.

Ја ћу вас подсетити да је пре два дана у савезну администрацију ушла још једна странка која учествује и у парламенту Србије и у парламенту Југославије.

То је Српски покрет обнове. Њихов председник Вук Драшковић је потпредседник Савезне владе. То практично значи да све странке у земљи, које учествују у законодавној или извршној власти, значи све релевантне политичке партије, имају исти став. Косово и Метохија су саставни део Србије и Југославије.

То смо показали усвајањем декларација и у републичком и у савезном парламенту.

Оно на шта не можемо да пристанемо, то је да неко отргне део територије наше земље. Између осталог на тој територији је око 2000 споменика, који говоре о традиционалној српској култури и духовности. Шта се заправо од нас тражи? Потребно је да будемо дежурни кривци.

Подсетићу вас да су према споразуму Милошевић-Холбрук већ требало да отпочну преговори. И после свих тих уговора и договора, албанска страна стално истиче да она жели само независно Косово и ништа више. Наш став је да можемо да преговарамо о свим правима за Албанце која постоје и за Србе. Уосталом, у нашем Уставу пише да су сви грађани равноправни. Међутим, тешко је међународној заједници свакога дана доказивати да смо у праву.

Поготово ако свакодневно гину војници и полицајци, обављајући свој радни задатак. Нама, дакле, остаје да се надамо да ће бољи део света поверовати да не можемо да будемо сви слуге једне силе која мисли да је једина истина њена истина. Хвала вам на пажњи.

А. Малофејев: Поштовани господине Шешељ, поштовани наши југословенски пријатељи, ја мислим још једно 20 минута да разговарамо, и неће нам требати преводилац.

Др Војислав Шешељ: Ми смо један народ.

А. Малофејев: Наше државе су се наше у сличном положају. И зато ми веома добро осећамо и разумемо оно што се догађа код вас. Експерименти које Сједињене Америчке Државе спроводе код вас, су далекосежна политика усмерена ка Русији. Прво су уништили једну светску силу, као што је Совјетски Савез. Исто тако су поступили са Југославијом. Сада желе да Југославију још више рашичлане, а, наравно, исто то после учине и са Русијом.

То је борба католицизма и других вера против православља. Ми то сасвим добро разумемо, и пружићемо вам потпуну подршку у свему у чему можемо. И ово што ви сада радите је један велики чин. Уједињење три парламента је добар пример за друге земље, посебно југословенске.

Ви разумете, и ми такође, да то западне политичаре доводи до беса. Пре неколико дана имали смо сусрет са такозваном мисијом ОЕБС-а у Белорусији. Рекли су нам, да би добили подршку ОЕБС-а, морамо бити национална мањина, мора се бити верска мањина и плесати онако како свирају Сједињене Америчке Државе.

Рекли смо им да се са белоруским народом, а мислим и са југословенским, са позиције силе не може разговарати. У време Другог светског рата најјачи партизански покрети су били у Југославији и Белорусији. Ми смо самостални народи, и унутрашње проблеме треба сами да решавамо у складу са Уставом. И зато вас ми потпуно разумемо и подржавамо.

ИНТЕРВЈУ ДР ШЕШЕЉА БЕЛОРУСКОМ РАДИЈУ

НАС И РУСА ДВЕСТА МИЛИОНА

Кад је отаџбина у опасности, не поставља се питање ко је власт, ко је опозиција. Сви треба да буду на бранику отаџбине

Новинар: Господине Шешељ, да ли ће се у Југославији сачувати тај високи општенационални дух супротстављања блоку НАТО пакта, који је присутан, не само у владајућој партији, већ и у опозицији?

Др Војислав Шешељ: Ја сам убеђен да хоће, јер ми немамо другог излаза. Кад је отаџбина у опасности, не поставља се питање ко је власт, ко је опозиција. Сви треба да буду на бранику отаџбине. Све озбиљне политичке партије супротстављају се НАТО пакту. Разлика је у нијансама између оних које су владајуће и оних које су опозиционе.

Новинар: С обзиром да се статус опозиције помало разликује у Југославији и Белорусији, какав је ваш став према опозицији?

Др Војислав Шешељ: Ми имамо већи број опозиционих партија које се поданички односе према западним силама,

које су страни плаћеници, које примају новац од Американаца и других западњака и делују против своје земље.

Све политичке партије се слободно формирају, а ми у јавности жигосемо и квалификујемо оне које су издајничке. Протеклих година су биле много снажније те странке које служе Западу. Док се водио рат за Републику Српску Крајину и Републику Српску, оне су нам правиле огромне проблеме у Србији. Многе људе су доводиле у заблуду својим демагошким паролама. Данас је све кристално јасно - зна се ко је патриота, ко је издајник.

Новинар: Рекли сте, господине Шешељ, да сте се са овим политичким партијама, које су страни плаћеници, обрачунали и то на државном нивоу. Шта то управо значи?

Др Војислав Шешељ: Нисам рекао да смо се обрачунали на државном нивоу.

Оне су поражене политички на изборима. Године 1997. неке од њих су бојкотовале изборе, јер су знале да немају никаквих шанси, а неке су изашле на изборе и доживеле фијаско. Једна од тих странака у међувремену је променила своју политику. У време рата за Републику Српску Крајину и Републику Српску, СПО је водио издајничку политику.

Међутим, данас се СПО залаже за одбрану Косова и Метохије. А последњих осам година, СПО је био кичма прозападних политичких партија у Србији.

Новинар: Извините, господине Шешељ, како се зове та партија?

Др Војислав Шешељ: Српски покрет обнове Вука Драшковића.

Новинар: Значи, партија је формирана као што су формиране и многе партије у Русији. То је партија препорода

Др Шешељ: "Наша жеља је да будемо пуноправни члан Савеза Белорусије и Русије"

Др Војислав Шешел: Прво, ниједној партији назив не говори каква јој је идеологија.

Новинар: Ја желим да подвучем да су, у ствари, многе такве партије, партије препорода, већ како се зову у различитим земљама, стваране управо од новца који је стигао са стране, а да је управо ова партија, што ме чуди, схватила да је погрешила, па се дакле, променила.

Др Војислав Шешел: Та партија у старту није била прозападна партија. Ту партију смо Вук Драшковић и ја заједно формирали. А онда смо се разишли и сукобили 1990. године, када је Вук Драшковић кренуо у прозападном правцу.

Од 1991. до 1996. године, Вук Драшковић је био најизразитији прозападни политичар у Србији. Онда је у једном тренутку схватио да као бивши националиста нема шанси. Схватио је да западне силе с њим не играју на дугу стазу. Схватио је да он треба да послужи западним силама да се сруши режим у Србији, а да на власт дође Зоран Ђинђић, председник Демократске странке, ако вам је детаљније позната политичка ситуација у нашој земљи.

И тада је дошло до сукоба између Драшковића и Ђинђића. Сломљена је коалиција "Заједно" и тада је Драшковићева партија много ближа левичарским партијама у Србији. Ми, српски радикали, држимо га на великој дистанци, јер без обзира како се сада понаша, ми му ништа не верујемо.

Новинар: Када су бомбардовали земље ван Србије, опозиција је рекла, без обзира на све, у овом тренутку опасности сви смо ми заједно.

Др Војислав Шешел: Када је бомбардована Република Српска, наша странка је била опозициона. Ми смо се супротставили бомбардовању, а Драшковић је на увијен начин подржао војну интервенцију против Републике Српске. То је било у септембру 1995. године. Тада је Драшковић водио изразито прозападну политику.

Новинар: Наше новине пишу о вама као о председнику Српске радикалне странке. Реците - шта значи бити радикалан?

Др Војислав Шешел: Бити радикалан значи захватити ствари у корену. Бити радикалан не значи бити екстреман.

Новинар: Господине Шешел, какав је однос народа ваше земље према идеји за придруживање Савезу Русије и Белорусије? Да ли су на ову тему спроведене неке социолошке анкете?

Др Војислав Шешел: Анкете нису биле, али је огромна већина нашег народа свим срцем за пуноправно укључење Југославије у Савез Русије и Белорусије. Ми Срби смо изразито, изразито русофилски народ. Ми смо увек волели Русију колико и Србију. Кад кажем Русију, мислим на велику Русију која обухвата и Русију и Белорусију и Украјину.

И, ја сам после боравка у Јарослављу и Москви имао велики број емисија на локалним телевизијским станицама у свим деловима Србије. То су контакт емисије и свуда је народ био одушевљен идејом о савезу и првим корацима које смо чинили у том правцу.

Новинар: Господине Шешел, како видите развој догађаја на Косову. Некада се говорило - нас и Руса 200 милиона. Како оцењујете став Русије и Белорусије према косовском проблему?

Др Војислав Шешел: Срби и даље говоре - нас и Руса 200 милиона. Што се тиче Косова и Метохије, криза ће се наставити: Запад неће тако лако одустати од намере да нам отме ту српску територију, да доведе трупе НАТО пакта. Ми се томе морамо по сваку цену супротставити.

Белорусија и Русија имају крајње принципијелан став по питању Косова и Метохије и по питању западних притисака на Србију и СрЈ и на томе смо им захвални. Посебно бих истакао удлогу белоруског председника Александра Лукашенка који се показао као искрени пријатељ Србије и пружио руку братске помоћи у тренуцима кад је било најтеже.

Новинар: Господине Шешел, када сте дошли у Јарослављ, ваш долазак тамо прихваћен је са великим одушевљењем, значи, ваш наступ у Јарослављу, али ипак је то била једна посета за упознавање, емоционална посета.

Др Војислав Шешел: У међувремену смо напредовали. У Јарослављу смо били гости на Заједничкој скупштини, данас треба да постанемо стални посматрачи. На следећу скупштину можемо да дођемо и као пуноправни чланови, али ту би требало да се састану три председника, да се одржи самит на врху, шефова држава и влада и да се потпише споразум.

Новинар: Да ли ћете на Минском заседању Парламентарне скупштине добити статус сталног посматрача, и да ли ће после бити још неких одлука.

Др Војислав Шешел: То ће бити на Минском заседању и то је ушло у дневни ред. Што се нас тиче, у Београду смо све потребне одлуке донели. Савезна скупштина је огромном већином гласова донела одлуку о приступању Савезу у својству сталног посматрача.

Новинар: Ви сте тренутно у статусу посматрача, али кажете да је у будућности могуће ипак дубље уједињење са Белорусијом и Русијом.

Др Војислав Шешел: Наша жеља је да Савезна Република Југославија буде пуноправни члан Савеза. Да то буде савез Русије, Белорусије и Југославије.

Новинар: Како је могућ тај механизам уједињења? Мислим првенствено на тржиште и монетарни систем.

Др Војислав Шешел: То је могуће и по садашњем статусу Савеза. Ја сам тај статут добро проучио. Чак сам написао један стручни рад и објавио га у "Великој Србији" у Београду.

Кад сте већ поменули питање новца, можемо да имамо нешто елично Евро. Значи, могућ је у перспективи јединствен новац - с једне стране ознака заједничке валуте, а на полјени ознака

валуте сваке од ове три државе - националне валуте.

Новинар: То се зове безготовинско плаћање?

Др Војислав Шешел: Не, то се не зове безготовинско плаћање. То би била валута и то би била готовина. Али, потребно је све учинити да заједничка централна банка обезбеди све услове за чврсту валуту.

Новинар: Господине Шешел, ви сте у овом свом раду, о коме сте говорили и писали не само о увођењу те националне валуте, већ и о руковођењу привредом.

Др Војислав Шешел: Па, ми сматрамо да једна оваква интеграција треба да обухвати све аспекте: економски, политички, војни и културни! У старту - могли бисмо ићи на царинску унију. Да створимо јединствен економски простор. Онда ће све наше фирме бити упућене, пре свега, на међусобну сарадњу, а њихова роба ће бити конкурентна у односу на инострану.

Новинар: Чија роба?

Др Војислав Шешел: Роба наше три земље, односно наших привреда.

Новинар: Значи, није њихова него наша.

Др Војислав Шешел: Наше. Кад кажем наше, мислим на наше три земље.

Новинар: Значи, говорили смо о јединственом царинском простору. А да ли је могуће, када буде заједничко заседање Савеза Белорусије, Русије и Југославије, да се заседање одржи и у Београду?

Др Војислав Шешел: Не само да се може, него би се и морало одржавати периодично и у Београду и у Србији.

Новинар: Значи, наш разговор је врло примамљив. Желеда бих, када бих могла да живим негде сто година, да се уверим да је све то могуће реализовати, зато што се све тако брзо руши, а тако тешко створи.

Др Војислав Шешел: Ја сам оптимиста и убеђен сам да ћемо створити оно што желимо.

Новинар: Да ли је дух православља прожео све православне земље у Југославији?

Др Војислав Шешел: Па, православље се пробудило после слома Титове диктатуре. Али ту има још много проблема чак и у самој православној цркви, јер уставна ситуација у друштву, није могла да се не одрази и на цркву.

Ми имамо и црквених веродостојника који се не понашају у складу са националним интересом и историјском ситуацијом.

Новинар: Да завршимо, нешто што би за нас представљао једну тачку.

Др Војислав Шешел: Мислим да Белоруси, Руси и Срби треба заједничким снагама да савлађују заједничке проблеме, да се супротставе заједничким непријатељима, да створе јединствену државну заједницу која ће моћи да се одупре свим историјским искушењима.

Само заједничким снагама имамо шанси да постигнемо оно што нам је циљ. Уколико дозволимо да западне силе једну по једну словенску нацију поништавају, доводе под своје старатељство, под своју окупацију, изгубићемо све.

ЈУГОСЛОВЕНСКА ДЕЛЕГАЦИЈА У ПРОСТОРИЈАМА
АМБАСАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ У МИНСКУ

НА МУЦИ СЕ ПОЗНАЈУ ЈУНАЦИ

Амбасадор Никола Пејаковић је испред Министарства иностраних послова учествовао у раду делегације

У раним вечерњим сатима југословенска делегација обрела се у деведесетак квадрата "екстериторијалности" метрополе Белорусије. Претпостављате већ да се ради о просторијама амбасаде Савезне Републике Југославије где, иначе, борави четворочлана дипломатска мисија на челу са амбасадором Николом Пејаковићем, и првим секретаром Жељком Крајиновићем.

Некако само по себи наметнуло се "претресање догађаја" на разним политичким сценама, како би се пронашао одговор или, пак, назрело решење југословенске кризе. Окосницом свега сматра се Косово, са којег су, из часа у час, стизале опречне информације. Најбезобразнији пример, у смислу медијске манипулације, је обнављање "случаја Маркале". Овај пут, радило се о инсценираном масакру у селу Рачак. За нас је то ситуација "већ виђено" сценарија, после којег, по правилу, долази до прављења нових затворских просторија у Хагу предвиђених за губитнике у медијском рату.

Међутим, Америка је више него одлучна да стационира своје трупе на територији Србије, које јој обезбеђују изговор присуства с једне стране, а са друге, доминирајући утицај у Европи, а самим тим у целом свету. Да све то није нимало наивно, јер насупрот себе имамо војно-технолошки, економски, политички надмоћнијег супарника, сведочи и НАТО окружење Савезне Републике Југославије које су почели да анализирају сви присутни у амбасади Савезне Републике Југославије у Минску. Слика, отприлике, овако изгледа:

Крајем 80-их година пада берлински зид и престаје да постоји источно комунистичко окружење. НАТО, до тада војно оправдан, губи разлоге свог постојања. Амерички утицај у Европи почео је да се смањује. Наравно да је неко звонио на узбуну.

Јуна 1993. године сенатор Ричард Лугер дилеме око НАТО-а сажео је у једној реченици: "Изаћи из области или изаћи из посла". Некако истовремено, Ричард Лугер, Стивен Лараби и Роналда Азмус, део труста мозгова окупљеног у корпорацији "Рендом" из Санта Мони-

Предлог за решење кризе на Косову и Метохији др Шешељ дао је много пре актуелних догађаја

ке (институт друштвених наука које је основало америчко ратно ваздухопловство) ставља на папир идеју будућности НАТО-а. Већ у августу исте године "изградња новог НАТО" постаје званични задатак администрације, а у октобру председник Клинтон најављује програм "Партнерство за мир".

Када Чешка, Мађарска и Пољска постану чланице "Партнерства за мир" (на пријем чекају и бивше земље Совјетског Савеза, Словенија, Бугарска, Македонија) карта света ће изгледати прилично другачије, са границама америчког утицаја у Европи помереним за неких 1.000 километара на исток ка Русији, а то је само део њихове нове стратегије.

У Мадриду, јуна 1997. године, земље алијансе нису одлучивале само о пријему нових чланица, већ и о "промени мисије НАТО". За савез су престали да важе само дефанзивни задаци, а нови је добио сасвим романтично име "Бављење претњама изван хоризонта".

Шта то значи, постало је јасно када је Хавијер Солана, генерални секретар НАТО-а, обишао целу средњу Азију и

стигао све до Казахстана. Аналитичари су целу акцију назвали "Клин у простор Евроазије".

Када се баши поглед на карту света, после целе операције граница западног савеза простире се од Балтика до југоисточне Европе. Утицај иде још даље у Азију. Простор на којем је Југославија први пут у последњих неколико стотина година, седи се у позадину. Правилније речено, туђом вољом постајемо "запећак" добро окружен (осигуран) оним што се већ сада зове Балкански војни савез и НАТО трупама у Босни, а највероватније у Македонији и Албанији, са претензијама да тако буде и на Косову. Притом, сада је слика, надамо се, много јаснија у смислу да смо ми опет линија разграничења сукоба интереса НАТО-Русија.

Југославија – НАТО: покушај ширења

26. новембар 1990. – Северноатлантска скупштина признала је статус посматрача парламентарцима из Бугарске,

Чешкословачке, Мађарске, Пољске и СССР.

6. октобар 1991. – Председници Пољске, Чешкословачке и Мађарске, на сатанку у Кракову, објавили спремност да ступе у НАТО.

20. децембар 1991. – Основан Северноатлантски савез за сарадњу као форум кооперације НАТО с државама средњоисточне Европе.

8. октобар 1994. – Амерички конгрес усвојио закон о учешћу у НАТО (такозвани амандман Брауна) којим је председник Сједињених Америчких Држава овлашћен да на принципима савезништва на Пољску, Чешку, Словачку и Мађарску прошири привилегије везане за војну сарадњу са НАТО.

22. октобар 1996. – Председник Клинтон изјавио у Детроиду да прве источноевропске земље треба примити у НАТО најкасније 1999. године на педесетогодишњицу Атлантског савеза.

9. јул 1997. – Самит НАТО-а у Мадриду одредио Пољску, Мађарску и Чешку као прве кандидате за улазак у савез.

16. септембар 1997. – Почетак преговора с Пољском, Мађарском и Чешком о приступању Атлантском војном савезу.

16. децембар 1997. – Министри спољних послова Пољске, Мађарске и Чешке потписали у Бриселу протокол о приступању Северноатлантском савезу.

30. април 1998. – Амерички сенат ратификовао споразум о проширењу НАТО пријемом Пољске, Мађарске и Чешке.

Југославија – НАТО: њет...

Крајем 1994. године амерички амбасадор Чарлс Томас посетио је, на кратко, Београд и изненадно зваичнике и медије отвореном изјавом изреченом током вечере у америчкој амбасади: "Желимо Југославију у НАТО".

Први се, неколико месеци касније (фебруара 1995. године), огласио Леонид Керестецијанц, руски амбасадор у Загребу, који на новинарско питање о уласку Југославије у Европску унију и НАТО, одговорио: "Унија да, НАТО њет".

Југославија – НАТО: тренинг...

Прва "изван области" акција НАТО јесте бомбардовање српских положаја у Босни. Аналитичари су добар део тога што је НАТО радио босанским Србима (с војничког становишта непотребно лансирање 34 крстареће ракете на положаје босанских Срба око Бањалуке), доживели као поруке НАТО-а Москви о сопственој снази, док је српски народ, нажалост, по ко зна који пут ушао у статистику по броју жртава.

С друге стране, бомбардовање Срба послужило је Америци да НАТО по кратком поступку прогласи "најуспешнијим војним савезом у историји". Е, то им никада нећемо заборавити!

Југославија – НАТО: снага...

Војска Југославије по Фирентинском уговору (војна разрада Дејтона) може у свом саставу да има 1.025 тен-

кова, 850 борбених оклопних возила и транспортера, 155 авиона и 53 хеликоптера.

Око 100.000 војника Војске Југославије распоређено је у три армије које су састављене од седам корпуса и једне дивизије, ратног ваздухопловства и противваздушне одбране (пет оперативних аеродрома, седам ракетних јединица, једна радарска бригада) и ратне морнарице (25 ракетних чамаца, ракетне топовначе, подморнице, фрегате, флотила обалских помоћних снага и флотила речне ратне морнарице). У састав Војске Југославије улазе и корпус специјалних снага, војне школе и установе.

Југославија – НАТО: окружење...

Италија:

Авијано је највећа ваздухопловна база НАТО у Италији. У њој се налазе две ескадриле америчких ловаца Ф-16, једна ескадрила ловаца А-10 тандерболд намењених за борбу против тенкова (привремено лоцирана у Авијану), неколико авиона за електронско извиђање и осматрање типа аваке из састава америчких снага за надзор ваздушног простора, и британског краљевског ваздухопловства.

Повремено се у бази налази и по једна ескадрила шпанских или канадских ловаца бомбардера Ф-18. Ту је стално дислоцирана и ескадрила од 16 теретних хеликоптера ЦХ-47 чинук. Зависно од потребе базу опслужује око 5.000 војника.

Достојанство и понос Срба, одлучујући моменат у борби против западних сила

Ђоја ди Коле

Једна ескадрила РАФ састављена, у зависности од потребе, од авиона јагуар, харијер, ГР-7 или торнадо,

Истрана

Француска ескадрила састављена наизменично од авиона мираж 2000, мираж Ф-1 или јагуар.

Бригидизи

Ескадрила америчких снага за специјална дејства састављена од транспортних хеликоптера сикорски МХ-53Е и

америчке шпијунске беспилотне летилице типа предатор.

Македонија

У Македонији се у саставу превентивних снага Уједињених нација налази један механизовани батаљон америчке војске око 540 војника, а на аеродрому Петровац налази се и једна ескадрила хеликоптера black howe.

Мађарска

Тошек је центар за логистичку подршку СФОР-а у Босни. Тачан број војни-

око 171.300 војника и најсавременију војну технику.

Босна и Херцеговина

У Босни и Херцеговини тренутно има око 34.000 војника СФОР-а, од којих је око 30.000 из састава НАТО. Већи део технике тих снага повучен је пошто се мировни споразум одвија по плану (некада је у БиХ било преко 100 америчких тешких тенкова амброс, неколико стотина хеликоптера, више стотина оклопних возила и артиљеријског оруђа). Сада је остало око 100 хеликоптера. Од

У борби за очување православног крста само храбри и истрајни опстају

јуришних хеликоптера АЦ-130 ганшип.

Геди

Турска ескадрила ловаца типа Ф-16.

Напуљ

Највећа поморска база НАТО у Италији и Јадрану. Команда шесте америчке флоте и јужног крила НАТО.

У разним мањим ваздухопловним базама Италије налазе се авиони танкери за доливање горива у лету који, ако је потребно, помажу операцијама авиона из претходно наведених база. Такође, у више мањих база налазе се центри НАТО за електронско извиђање и обавештајни рад.

Италија је чланица НАТО, што значи да у случају потребе алијанса може да рачуна на целокупно савремено опремљену војску Италије, која броји око 328.700 војника.

Албанија

У Албанији нема снага НАТО, иако је та земља потписница програма "Партнерство за мир". Зна се, међутим, да у Албанији постоји база из које полећу

ка и опреме је тешко дати, јер се непрестано мењају. Ту је увек бар једна ескадрила хеликоптера разних типова. Постојала је једна јединица беспилотних шпијунских летилица предатор.

Румунија

У Румунији, за сада, нема снага НАТО. Ова земља је потписница програма техничке помоћи с НАТО, у оквиру кога је до сада добила четири теретна авиона типа Ц-130 херкулес. Ти авиони су у саставу румунског ваздухопловства.

Грчка

У Грчкој нема сталних снага НАТО, мада НАТО редовно користи све базе грчке војске (пре свега поморске). У грчким лукама се увек налази по неко америчко војно пловило, јер су у њима разна складишта за логистичку подршку снага НАТО. У ваздухопловној бази Тревезе по потреби су стационарни шпијунски авиони авакс. Грчка је члан НАТО, па алијанса може да рачуна на целокупну грчку армију која има

јуна ће се тај број, бар како кажу, смањивати.

Хрватска

У Хрватској се тренутно налазе малобројни припадници снага НАТО, који углавном раде за СФОР. По неким извештајима, после уласка Хрватске у НАТО алијанса је створила своје базе у Земунику и Славонском Броду.

Бројност армија

Италија	328.700
Албанија	73.000
Македонија	10.400
Мађарска	70.500
Румунија	217.400
Бугарска	101.900
Грчка	171.300
Босна и Херцеговина	92.000
Хрватска	око 105.000

Напомена: По формацијама НАТО-а, једна ескадрила броји од 18 до 24 авиона.

ИСТОРИЈСКИ ПРОЦЕС ЗБЛИЖАВАЊА ПАРЛАМЕНТА

Минск, 20. јануара 1999. (Тањуг)

"Против Савезне Републике Југославије се води специјални пропагандни рат и ми страдамо зато што смо искрени руски савезници на Балкану, а на нама се испробава стратегија продора НАТО пакта на исток", изјавио је данас у Минску шеф посланичке групе Српске радикалне странке у Већу грађана и члан Одбора већа грађана за спољнополитичке односе, др Војислав Шешељ.

У разговору са председником Представничког дома Националне скупштине Белорусије, Анатолијем Малофејевим, др Војислав Шешељ, који предводи вишестраначку делегацију Савезне скупштине на 10-ом ванредном заседању заједничке Скупштине савеза Белорусије и Русије, који сутра почиње рад у Минску, рекао је да "наша оријентација на савез са Белорусијом и Русијом није привременог карактера, већ далекосежни стратешки циљ СР Југославије".

"Убеђени смо да је почео историјски процес који се не може зауставити", оценио је шеф југословенске парламентарне делегације поводом иницијативе

да Савезна скупштина од сутра постане стални посматрач Парламентарне скупштине савеза Белорусије и Русије.

Др Шешељ је истакао да је већ девет година наша земља "под ударом НАТО пакта и западних сила и да Американци и њихови савезници желе да униште наш народ".

Посланик и члан Главног одбора СПС, Јела Веселић, у разговору је истакла да се "тренутно испитују границе државног стрпљења СР Југославије", као и да је шеф верификационе мисије ОЕБС, Вилијам Вокер, злоупотребио гостопримство Србије и изнео "већ виђене лажи и клевете због којих је српски народ платио и још увек плаћа цену животима и економским санкцијама које имају разорно дејство".

"Просто је невероватно да се терористи проглашавају жртвама", истакла је Веселић, и додала да држава Србија брани своја легитимна права на Косову и Метохији и "штити све грађане без обзира на националну припадност".

Члан Дирекције ЈУЛ-а, Слађана Стаменковић, додала је да кад је реч о Косову и Метохији, у Србији и Југославији све релевантне партије, које учес-

твују у власти или Парламенту, имају став о Косову и Метохији који је у складу са интересима народа који тамо живи.

Косово и Метохија је саставни део Србије и Југославије и нећемо дозволити да било ко отргне тај део наше територије, наше земље, на коме су споменици српске духовности и историје, рекла је она.

Анатолиј Малофејев је истакао да Белорусија традиционално гаји према СР Југославији и србији пријатељске везе које су ојачане сусретима председника двеју земаља, Александра Лукашенка и Слободана Милошевића, као и сусретима парламентарара.

Југословенску парламентарну делегацију примио је данас и председник Савета Републике Националне скупштине Павел Шипук, који је изнео став Парламента Белорусије да се "притисцима, претњама, силом и економским санкцијама не могу решавати унутрашња питања суверених држава".

Залажући се за још тењу сарадњу започету разговорима Милошевића и Лукашенка у Београду, Шипук је указао на штету коју трпе СР Југославија,

Др Војислав Шешељ је одбио да да интерјуу једино новинарки Ројгерса

народ Југославије и земље које традиционално сарађују са Југославијом због неправедних санкција према једном праведном и слободољубивом народу какав је српски. Он се, поред осталог, zaloжио за јачање економске сарадње двеју земаља.

Узајамност виталних националних интереса две земље

Минск, 20. јануара 1999. (Ганјуг) – Вишестраначка делегација Савезне скупштине, коју предводи шеф посланичке групе Српске радикалне странке у

која је израз дубоких историјских веза, духовне блискости и узајамности виталних националних и државних интереса наших народа.

Осврћући се на ситуацију на Космету, др Шешељ је рекао да се "западне силе служе најпрљавијим средствима – злоупотребом међународних организација и хуманитарних институција" за антисрпске и антијугословенске активности с циљем да "НАТО уђе у нашу земљу".

"Главни циљ им је Русија, а Југославија и Белорусија сметају на путу ка Русији", рекао је др Шешељ.

нка), коју је ујединила жеља и воља да брани нашу земљу. Стога, додао је он, југословенску парламентарну делегацију у Минску чине представници свих југословенских патриотских странака.

Истичући значај повезивања братских народа и прижељкујући у догледној будућности "реално уједињење словенских држава", вицепремијер Заметалин је рекао да ће народ у Белорусији увек подржавати СР Југославију.

"Ми ћемо извршавати све што је до нас и што се тиче безусловне подршке коју вашој земљи даје председник Белорусије Лукашенко", рекао је Заметалин.

Не постоји питање на које се не може одговорити уколико се добро влада материјом

Већу грађана и члан Одбора Већа грађана за спољнополитичке односе, др Војислав Шешељ, разговарала је данас у Минску са вицепремијером Владимиром Заметалином.

У једночасовној срдачној размени мишљења са вицепремијером Белорусије, др Војислав Шешељ је нагласио традиционалне пријатељске везе две земље и zaloжио се за даље унапређење и јачање свестране сарадње СР Југославије и Белорусије. Треба учинити све да се ојача економска сарадња за коју имамо много неискоришћених могућности, рекао је шеф југословенске делегације.

Др Шешељ је истакао да је "наша дугорочна стратешка оријентација" приступиће савезу Белорусије и Русије, што би допринело још тешњој сарадњи

Наводећи да је око 60 одсто албанског становништва на Космету инструментализовано да ради против Србије, као и да их Американци сада наоружавају и дају им униформе НАТО пакта, др Шешељ је додао да се већина верификатора на Космету понашају као савезници албанских терориста и пружају им сваку врсту логистичке подршке.

Најгоре је понашање шефа Верификаторске мисије ОЕБС-а Вилијама Вокера, кога смо, рекао је др Шешељ, морали протерати.

"Вокер не може да се понаша у нашој земљи као окупаторски гувернер", истакао је шеф делегације Савезне скупштине.

Др Шешељ је затим рекао да је у Србији на власти Влада народног јединства (СПС, ЈУЛ, Српска радикална стра-

Иницијатива о додели статуса поштоматрача Савезној скупштини при Парламентарној скупштини Савеза Белорусије и Русије биће разматрана на сутрашњем, 10. заседању у Минску, на коме ће говорити и шеф југословенске парламентарне делегације.

Вишестраначка делегација Савезне скупштине посетила је данас фабрику телевизора "Хоризонт" у Минску, чији су руководиоци изразили жељу за унапређењем сарадње са југословенским предузећем ЕИ Ниш.

Југословенску делегацију примиће данас после подне председник Савета републике Националне скупштине Павел Шипук, као и председник Представничког дома Националне скупштине Анатолиј Малофејев.

Наша делегација у фабрици ТВ-пријемника "Хоризонт"

Фабрика телевизора "Хоризонт" обједињује неколико фабрика у Минску, и пре распада СССР била је једна од највећих.

Данас они освајају модерну производњу, која се може поредити са највећим произвођачима телевизора у свету.

Највећи задатак им је да са Русијом освоје 90 одсто производње резервних делова, чиме би се сврстали у сами врх светских произвођача.

ДРУГИ ДАН БОРАВКА ЈУГОСЛОВЕНСКЕ
ПАРЛАМЕНТАРНЕ ДЕЛЕГАЦИЈЕ У БЕЛОРУСИЈИ

ДЕСЕТО ВАНРЕДНО ЗАСЕДАЊЕ ПАРЛАМЕНТА САВЕЗА БЕЛОРУСИЈЕ И РУСИЈЕ

Савезна Република Југославија је добила статус сталног посматрача у Парламенту савеза Белорусије и Русије

САСТАВ ДЕЛЕГАЦИЈЕ САВЕЗНЕ СКУПШТИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

1. Др Војислав Штепљ, шеф Посланичке групе Српске радикалне странке у Већу грађана Савезне скупштине, шеф делегације, члан Комисије Савезне скупштине за уставна питања, члан Одбора Већа грађана за спољнополитичке односе, посланик Српске радикалне странке у Већу грађана Савезне скупштине, потпредседник Владе Републике Србије

2. Јела Веселић, члан Одбора Већа република за савезни буџет, члан Одбора Већа република за кредитно-монетарни систем, посланик Народне скупштине Републике Србије у Већу република, Социјалистичка партија Србије

3. Слађана Стаменковић, члан Одбора Већа грађана за јавно обавештавање, посланик Југословенске левице у Већу грађана Савезне скупштине

4. Милош Бојовић, посланик Скупштине Републике Црне Горе у Већу република Савезне скупштине, Социјалистичка народна партија Црне Горе

5. Никола Пејаковић, шеф дипломатске мисије амбасале СР Југославије у Белорусији (учествовао је са делегацијом у раду парламентарне скупштине)

6. Желидраг Никчевић, члан Одбора Већа грађана за јавно обавештавање, члан Одбора Већа грађана за правосуђе и савезну управу, Српска народна странка Црне Горе, представник СМПП-а

7. Зорица Десанчић, секретар Одбора Већа република за спољнополитичке и економске односе с иностранством, секретар делегације

8. Софија Мришук, преводилац

Ујединила их жеља, воља и одлучност да бране своју земљу

Јутро нас је затекло замрзавањем статуса господина Вокера по проглашењу "Persona non grata", али је резигнираност ваљало прикрити јер је пред нама био јако важан дан бурних дипломатских активности током ванредног заседања Парламента Савеза Белорусије и Русије.

Пролаз дели руске и белоруске депутате у сали за одржавање седнице парламента, који је, овај пут, био пребукиран новинарским скипама и радницима обезбеђена којих је било у импозантном броју. Разлог подигнутог степена готовости припадника службе обезбеђена био је обраћање шефа државе Белорусије Александра Лукашенка, на којег је већ три пута покушан агентат. Месец дана пре нашег доласка у Минск

огромне харизме и јесте у правом смислу те речи, хазјаин (домаћин) свога народа. То осећање вас обузме оног момента када га угледате. Појача се када прође поред вас. Посебно импресиван моменат је био говор шефа државе, који је миомисао протокол и народским језиком се обратио депутатима, а посредством медија, и свом народу, који је, иначе, навекао на непредвидивост свога председника и његов непогрешиви инстинкт за прави моменат у историји.

Парламентарна скупштина се на овом заседању бавила важним питањима за рад и активностима у наредној години (усвојен је буџет, утврђени задаци и мерџ Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије у вези са реализацијом декларације о даљем уједи-

зала је да нико неће сачувати самосталност у свету, с обзиром на агресивну и хегемонистичку политику Сједињених Америчких Држава". Зато се у свом излагању zaloжио са "озбиљну изградњу савеза држава", што би требало да буде нова етапа у развоју односа братских словенских народа, и закључно да на томе треба што пре радити.

Највише пажње представника медија и депутата је, свакако, привукао шеф југословенске делегације и председник Српске радикалне странке, др Војислав Шешељ, којег, очигледно, Белоруси јако добро познају и помно прате његове политичке активности. То је посебно дошло до изражаја при обраћању др Војислава Шешеља парламенту, када су га јаким аплаузом са говорнице испрати-

Председавајући десетог ванредног заседања Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије

пронађено је око килограм експлозива у близини парламента. Од тада је готово немогуће прићи Лукашенку, признајете, из оправданих разлога.

Иначе, Александра Лукашенка многи нису осетили да "долази", што је, вероватно, разлог његовог успешног политичког живота. Лукашенко је пре позиције шефа државе био управник државног газдинства у унутрашњости Белорусије. Овај четрдесетчетворогодишњак је отац двоје деце, а богами га у кулоарима називају и оцем нације после слома СССР.

Можда ће невероватно звучати, али стиче се заиста утисак да овај човек

њену Белорусије и Русије, и других докумената које су потписали шефови држава чланица савеза Белорусије и Русије, 25. децембра 1998. године). Посебан значај овом заседању дао је председник Републике Белорусије и председник Врховног савета Савеза Белорусије и Русије, који је у свом двочасовном говору подвукао важност стабилног развоја економије и даљег развоја интеграције Белорусије и Русије. Он је нагласио огроман геополитички значај савеза, коме би требало да приступе и друге државе бившег Совјетског Савеза.

Осврћући се на Југославију, рекао је: "Трагедија претходне Југославије пока-

ли и руски и белоруски депутати.

У кулоарима паузе заседања могло се чути и нешто што наликује нади у спас словенства, а богами, чак и реалним оквирима стварања новог курса источњачке политике, а то је да су др Војислав Шешељ и Александар Лукашенко политичари без премца, огромне снаге и издржљивости који ће, можда, бити и темељи неке нове политичке архитектуре источне Европе. Хоће ли ово бити фантазмагорична визија или реална констатација, врло брзо ће показати време као врховни судија.

Обраћање шефа југословенске делегације др Војислава Шешеља

ПОЗДРАВНИ ГОВОР НА ЗАСЕДАЊУ ЗАЈЕДНИЧКЕ СКУПШТИНЕ САВЕЗА БЕЛОРУСИЈЕ И РУСИЈЕ

Поштоване даме и господо, драга браћо и сестре,

Одлука о прихватању Савезне Републике Југославије као сталног посматрача Парламентарне скупштине савеза Белорусије и Русије представља велики догађај за целокупан српски народи, напосред, светлост на крају тунела у који су нас пре више година гурнуле западне силе, желећи да нам униште државу и отму територију.

Антисловенска и антисрпска политика Сједињених Америчких Држава фиксирала је Србију као основни проблем у садашњој фази и експериментални полигон за испробавање рецепата даљег цепања Русије, како се она никада више не би усправила и рефирмисала као велика и моћна светска сила.

Ми, словенски народи, морамо се удружити, ујединити и заједничким снагама супротставити мондијалистичком злу. У нас су сада уперени погледи читавог човечанства. Ако успемо у отпору и сачувамо своје народе и државе, свет ће кренути нашим путем. Ако посустанемо и предамо се, наступиће епоха свеобухватног страха и овладаће она варијанта тоталитаризма која ће по нечовештву превазићи све досадашње.

Српски народ истрајава у својој борби за очување државног суверенитета и територијалног интегритета. Не дамо Косово и Метохију западним силама и српским непријатељима.

Након свеобухватног и темељито урађеног плана за решавање косовско-метохијског проблема, који су подржали сви релевантни политички фактори у Србији, Американци мењају стратешки приступ и развијају га у два правца.

Подстичу сепаратистичке тенденције у Црној Гори која је традиционално српска држава и вековима главни чувар српске националне свести, косовског завета и немањинских традиција. Нашли су политичке снаге које су спремне да им служе и разбијају заједничку државу Србије и Црне Горе.

С друге стране, кренули су брутално, отвореним претњама, пропаган-

дном кампањом и свим методама специјалног психолошког рата, на обраћање председника Слободана Милошевића и српске Владе народног јединства. Ако већ не могу да нас прихвате да се одрекнемо Косова и Метохије, на власт би да доведу најгоре српске квислинге који би све захтеве Американца радо спровели, за љубав власти и привилегија у минијатурној држави.

Ми се нећемо поколебати ни уплашити. Српска радикална странка, Социјалистичка партија Србије и Југословенска левица, као коалициони партнери у Влади народног јединства, као и наши политички пријатељи из Социјалистичке народне партије Црне Горе и Српске народне странке Црне Горе остајемо чврсто и доследно на бранику отаџбине.

Наши погледи су ипак непрекидно окренути према истоку. Очекујемо да се пробуди наш велики словенски и православни брат. Надамо се да ће се опоравити мајчина Русија. Да нас неће заборавити док крваримо чувајући јој излаз на Средоземно море.

Ми не тражимо неку посебну помоћ од Русије. Ми само тражимо да

ви, Руси, сами себи помогнете. Када је Русија снажна и јака, цели свет је другачији. Може слободније да се дише.

Дивимо се белоруском председнику Александру Лукашенку. Својом чврстином и патриотизмом представља понос свих словенских народа. Срби му никада неће заборавити одлучан став и братску помоћ на врхунцу кризе, поводом претњи НАТО пакта да ће бомбардовати српски народ.

Српски народ се није уплашио бомбардовања. Били смо спремни да се супротставимо свим средствима, да се боримо до последњег даха.

Али, наша срца су заиграла када смо чули изјаве руског премијера Примакова, маршала Сергејева, генерала Ивашова.

После дугог времена ми, Срби, нисмо сами и изоловани. Наше самопоуздање сада је веће него икада.

Данашњу одлуку ми сматрамо само првим кораком у интеграцији. Желимо што пре да ступимо у свеобухватни савез са Русијом и Белорусијом. Желимо пуноправно чланство. Парламенти су испунили своје. Сада је ред на шефовима наших држава. Потписивање међународних уговора у њиховој је надлежности. На заказивање самита не бисмо смели предуго чекати. Ипак, иницијатива је на Русији.

Уверен сам да би се нашем савезу убрзо прикључили Украјина, Јерменија, Казахстан, а у перспективи Словачка, Румунија, Бугарска и многе друге државе.

Такав моћан савез би ојачао стратешко партнерство Русије и Кине и охрабрио Индију, Јапан, Бразил, арапске и афричке земље. Монополизам у међународним односима био би заувек укинут.

Иницијатива је веома лепо прихваћена од наших народа, у јавности наших земаља. Страх и мржња, којима су је пропратили западни политичари и њихови дириговани медији, најбољи је доказ да смо ми на правом путу. Ми Срби данас страдало јер смо традиционални руски савезници. А у нашем народу одвајкада се држимо начела да је само Бог већи од Русије и да нам само Бог и Русија могу помоћи.

ИЗВОД ИЗ ИЗВЕШТАЈА О УЧЕШЋУ ДЕЛЕГАЦИЈЕ САВЕЗНЕ СКУПШТИНЕ
НА X ВАНРЕДНОМ ЗАСЕДАЊУ ПАРЛАМЕНТАРНЕ СКУПШТИНЕ САВЕЗА
БЕЛОРУСИЈЕ И РУСИЈЕ

ЗВАНИЧНИ СУСРЕТИ НА ДЕСЕТОМ ЗАСЕДАЊУ

1. Шеф парламентарне делегације, др Војислав Шешељ, сусрео се и разговарао са председником Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије, Геннадием Селезњовим и најужим руководством Парламентарне скупштине.

Такође, шеф делегације је одвојено разговарао и са потпредседником Парламентарне скупштине савеза Белорусије и Русије, др Сергејом Бабурином.

2. Делегација је у току рада X заседања присуствовала седници Комисије Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије за спољну политику и информисање, која је као надлежно радно тело размотрила Захтев Савезне скупштине за доделу статуса сталног посматрача при Парламентарној скупштини Савеза Белорусије и Русије. Комисија је, разматрајући Захтев, једногласно одлучила да се упути Парламентарној скупштини на разматрање и усвајање. Комисија је, такође, припремила и текст Заједничке декларације, коју су потписали председник Парламентарне скупштине и шеф југословенске деле-

гације након доделе статуса сталног посматрача Савезној скупштини.

3. Наша делегација је присуствовала и састанку Комисије за међународне односе Представничког дома белоруског парламента у којој су депутати у Парламентарној скупштини Савеза Белорусије и Русије. Делегација је упозната са радом ове Комисије и активности њених чланова, посебно када је реч о ситуацији у Југославији и на Косову и Метохији. Истакли су свој веома активан однос према овом проблему и уручили делегацији серију чланака са излагањима и итервјуима њених чланова, који веома активно објашњавају ситуацију на Космету и настоје да белоруском народу пруже што више конкретних чињеница и информацију о деловању и необјективности западних сила у решавању косметске кризе.

Нагласили су да њихов став у односу на Југославију произилази из реалних околности и историјских веза наших братских народа. Истакли су да је њихова позиција у односу на Југославију доследна. Сматрају да је Парламентарна скупштина спремна за све тешку сарадњу и савез са Југославијом. Та по-

зиција је одраз жеља и пријатељства белоруског народа према Југославији и њеним народима.

Наша делегација је упозорила на опасност од сталних терористичких провокација на Космету и изнела чињенице о најновијој ситуацији на Косову и Метохији. Нагласила је да су владе Југославије и Србије одлучне у намери да се решење за косметску кризу пронађе мирним, политичким средствима и указала на чињеницу да се истина о суштини кризе на Космету у западним медијима прикрива, као и деловање терориста чије су жртве представници органа реда и безбедности, војници, шивили, новинари.

Заправо, Запад брани оно што се није у свету не може бранити, а истина је да се Југославија данас на Космету брани против једног од највећих зала XX века – тероризма и сепаратизма и она не може бити оптужена због тога што се бори за очување интегритета и суверенитета земље. Албански терористи покушавају да нападима испровоцирају војну интервенцију НАТО, како би постигли свој једини циљ – независност Косова и Метохије.

Међутим, Савезна Република Југославија је одлучна у намери да се мирним, политичким средствима пронађе решење у сарадњи са релевантним међународним организацијама, истакла је наша делегација. У тим настојањима, наш народ је захвалан на безрезервној подршци председника Лукашенка и белоруског народа, на чему му дугује велику захвалност, нагласила је делегација.

4. Делегација се сусрела и са јерменском парламентарном делегацијом, која је поред Украјинске, присуствовала X заседању Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије у својству госта. Јерменска делегација је иницирала сусрет руковођена жељом да се обнови сарадња између Југославије и Јерменије, која је у време СФРЈ била веома добро развијена, посебно на економском плану.

Делегације су договориле да се у најскорије време размене парламентарне делегације, које би могле бити претходница развоју других видова сарадње на политичком и државном нивоу. Са наше стране је предложено да се одмах упути позив председнику Парламента Јерменије да парламентарна делегација посети Савезну Републику Југославију.

Обраћање др Шешеља новинарима НТВ-а и радија Белорусије

ПЕЧАТ ОДНОСА БЕЛОРУСА И СРБА

Новинар: Колико је времена потребно да се Југославија прикључи Савезу Русије и Белорусије?

Др Војислав Шешељ: Па, ми смо кренули брзим ходом. На прошлом заседању парламентарне скупштине Савеза, били смо гости. На данашњем заседању стичемо статус сталног посматрача. На следећем заседању, већ можемо бити пуноправни чланови. Сада је све на организационој страни.

На председницима, премијерима и министрима иностраних послова три државе. Савезна Република Југославија је спремна у сваком тренутку да прихвати споразум о пуноправном чланству. Овде, у Минску смо се уверили да је и Белорусија, за потписивање тог споразума.

Остаје да се изјасни Русија. Ми, пледирамо за самит три председника држава, три премијера и три министра иностраних послова, и

да се споразум потпише. Што се тиче Савезне Републике Југославије, наших пет политичких партија имају убедљиву већину и у Горњем и у Доњем дому Савезне скупштине, и никаквих проблема око ратификације не би било.

Новинар: Да ли ваша земља ступање у овај савез види као могућу заштиту од напада НАТО-а и његових притисака?

Др Војислав Шешељ: Овај наш став никако није резултат тренутног расположења. То је наш дугорочни стратешки интерес. Опасности ће трајати још дуго по нашу земљу. Али, у опасности је и Белорусија. У највећој опасности је Русија. Оно што НАТО пакт данас ради нама, то спрема и Русији сутра. Зато се морамо удружити, ујединити, бићемо снажнији и јачи. Хвала.

УЧЕШЋЕ НАШЕ ДЕЛЕГАЦИЈЕ У РАДУ КОМИСИЈА ПАРЛАМЕНТАРНЕ СКУПШТИНЕ САВЕЗА БЕЛОРУСИЈЕ И РУСИЈЕ

ДОСЛЕДНОСТ У ПОЛИТИЦИ ПРЕМА ЈУГОСЛАВИЈИ

Југословенска делегација остварила је конкретне резултате током разговора са члановима комисија за међународну сарадњу и комисија за мандатно-имунитетска питања

Сергеј И. Кастјан: Налазите се у историјама Комисије за међународне односе Представничког дома националне скупштине Републике Белорусије. У палати представника националне скупштине ради 11 комисија, међу којима и Комисија за међународне послове, тј. међународне односе или везе.

Желим укратко да вас упознам са активностима Комисије и кажем да посла има много, нарочито после општенародног референдума 1997. године и резултата тог референдума које Запад не признаје. Има доста посла око афирмације овог парламента на међународном плану, националне скупштине коју Запад не признаје пошто је она формирана после референдума. Значи, Комисија се бави пословима ратификације и

сви међународни уговори који подлежу ратификацији пролазе кроз ову Комисију, укључујући и међудржавне споразуме са Француском, Немачком, значи са западним земљама и што је интересантно сви ти споразуми признају се и са других страна.

Значи, чланови Комисије су и чланови делегација која путују и у иностранство, у западне земље. Већином се то одвија у оквирима међупарламентарне делегације заједнице независних држава, али самостално присуствују разним заседањима међународних организација. Господин Алексеј Степанович је путовао у Америку на међународне кворуме, значи иде тај неки практични рад и успостављају се некакви контакти. Међутим, званично Запад не жели да

призна ову националну скупштину Белорусије након 1997. године, односно референдума у новембру.

Један од разлога што је Запад на неки начин нервозан и непријатељски расположен према овој националној скупштини, јесте и став овога тела према кризи у Југославији, нарочито на Косову. Наша позиција, тј. наш став по питању Косова и југословенске ситуације, произлази из реалних околности и пре свега полазимо од неких историјско-традиционалних веза и односа наших народа и земаља у прошлости.

Наша позиција је доследна, ми не намеравамо да напуштамо нашу политику према Југославији, додуше председник је у два наврата поменуо Југославију, међутим без обзира на обраћање

Сергеј Кастјан: "Не намеравамо да мењамо нашу политику према СР Југославији"

данашњег председника, ми смо спремни да идемо на што чврšћи савез и сарадњу са Југославијом.

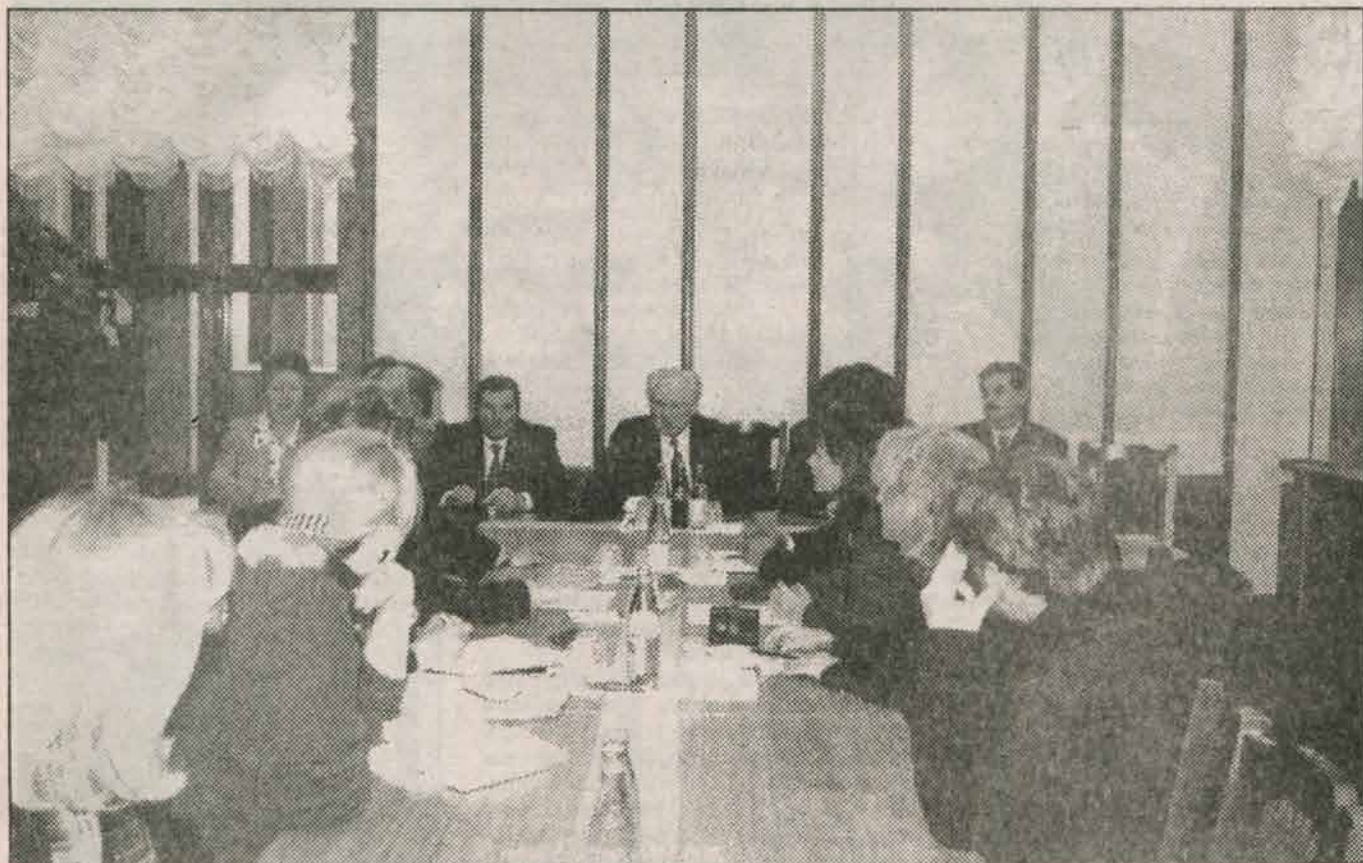
Знате, та позиција није само став ове националне скупштине, она је одраз жеља и пријатељства белоруског народа и званичне Белорусије према Југославији и има пуну подршку белоруског народа.

Да не бих само ја причао, и да то не буде празна прича, ми би желели да вам уручимо, као Комисија, факсимиле чланака који су изашли у последње време у белоруској штампи. То су чланци који се тичу наше сарадње и односа са

Са нама је председник Српске радикалне странке и шеф делегације, господин Војислав Шешел, који тренутно није овде јер је са господином Селезњовом. Поред мене је Слађана Стаменковић, члан Дирекције Југословенске левице и посланик у Доњем дому Савезног парламента Југославије, господин Милош Бојовић, члан најужег руководства односно Извршног одбора Социјалистичке народне партије Црне Горе и члан Парламента горњег дома и господин Желидраг Никчевић, председник Српске народне странке Црне Горе и члан Парламента доњег дома.

народа Белорусије је веома значајна и та подршка нам је очито потребна и даље, јер још увек нисмо решили све проблеме који су присутни у Републици Југославији.

Наш највећи проблем је проблем Косова и Метохије, односно те проблеме прави један део албанске националне мањине, јер на Косову и Метохији живи негде близу 30 националних мањина. Они остварују сва своја права као и сви Срби у Републици Србији, сем једног екстремног дела Албанаша који такође користе право на посао, школовање, лечење, пензије, плате, али желе по

Наша делегација у разговору са члановима комисије за међународну сарадњу

Југославијом, ту ћете наћи наше ставове.

У изузетно тешким тренуцима за Југославију, представнички дом је изашао у са врло општом и јасном изјавом. У тој изјави он је осудио покушаје НАТО-а да бомбардује Косово, Србију и целу Југославију, и ту изјаву је подржала цела белоруска јавност. Ми би желели сада да вама дамо реч, да вас саслушамо, а можда би чланови Комисије желели да поставе неко питање и да се информишу о ситуацији у Југославији.

Жела Веселић: Господине замениче председника Комисије за иностране послове, драге колеге, чланови парламентарне Комисије, поштоване колеге из Украјине и Русије, част ми је што могу, пре свега, да вам представим чланове делегације који су данас на заједничком заседању.

Ја сам члан Социјалистичке партије Србије и члан Извршног и Главног одбора Социјалистичке партије Србије и посланик Горњег дома Савезног парламента. Дозволите ми, пре него што се укључимо у даљи разговор, да вам предам одлуке Савезне скупштине које су донесене на последњем заседању једног и другог парламента, да смо прихватили иницијативу Савеза Русије и Белорусије, да на данашњој седници постанемо стални посматрачи.

Ми смо имали прилику да се сретнемо са господином председавајућим, али желим да искористим присуство и других депутата ваше Комисије, јер српски народ се налази у врло тешкој ситуацији и има врло мало прилика да друге упозна са истином која се дешава на подручју Југославије односно Србије. Подршку коју имамо од вашег председника, која одражава подршку целог

сваку цену да отпне Косово и Метохију од Републике Србије и присаједине матици Албанији, и тако остваре лавношњу жељу и сан о формирању такозване велике Албаније.

Нема речи о угрожавању никаквих права, то знају сви Албанци, то зна цео свет, већ се проблем тог екстремног дела користи да би се распарчала Савезна Република Југославија као што је то учињено са бившом Социјалистичком Републиком Југославијом. У тим њиховим намерама свестрану помоћ им пружа Република Албанија, преко које се они наоружавају најсавременијим наоружањем, а иза свега стоји моћна Америка и НАТО као продужена рука Америке.

Да би уверили западне силе, пре свега Америку, да нису угрожена национална права, већ да се ради о класичном терору, дозволеди смо да на Косово и

Конкретизација званичне посете Белорусији у разговору са члановима мандатне комисије

Метохију дођу посматрачи ОЕБС-а, и потписан је споразум између Републике Србије, односно Савезне Републике Југославије и ОЕБС-а о обавезама и правилима понашања верификатора на Косову и Метохији.

По том мандату представници ОЕБС-а могу слободно да се крећу по целом Косову и Метохији, држава Србија им гарантује безбедност, али су обавезни да сарађују са руководством државе Србије и са локалним властима. Непосредно после инсталирања представника мисије ОЕБС-а они су имали прилике да се лично увере да се ради о класичном тероризму, јер је настављено свакодневно убијање цивила, представника војске и полиције.

Постоје свакодневне провокације од стране албанских терориста да би изазвали интервенцију државне безбедности и војске, а тако изазвале и интервенцију НАТО снага које су непосредно претиле бомбардовањем Југославије у случају цивилних жртава на Косову и Метохији. Последњи пример се десио пре неколико дана када су терористи из најсавременијег наоружања отворили ватру и убили једног полицајца.

Полиција је кренула у потеру за терористима, о својој акцији обавестила представнике ОЕБС-а. После тога се десио случај о коме и ви сигурно доста знате и због чега поново прети непосредна опасност од НАТО бомбардовања и нових санкција српском народу. Директор Мисије ОЕБС-а је оптужио Републику Србију, њене регуларне органе који су задужени за одбрану суверени-

тета и интегритета Републике Србије. То је очит пример злоупотребе гостопримства и покушаја да се угрози суверенитет и интегритет наше земље. Ја морам да се извинем председнику пошто нас обавештавају да нас чекају на другом заседању Комисије.

Надам се да је ово моје излагање успело бар делимично да вам разјасни ситуацију у којој се налазимо. Први пут, после 50 година од Другог светског рата, доживели смо бомбардовање српског народа од стране НАТО снага, протеривање преко 500.000 Срба из Републике Хрватске, а међународна заједница је остала потпуно нема на страдања српског народа, увела санкције Републици Србији и покушала да заокружи та страдања која и даље трају.

Председник државе Југославије, господин Слободан Милошевић, био је врло кооперативан у сарадњи са међународном заједницом, потписао све уговоре који нису ишли на штету државе Југославије. Последњи је Дејтонски споразум по коме је српски народ успео да сачува своју Српску Републику. Међутим, све то није било довољно јер је Америка задржала спољни зид санкција до данашњег дана.

Оно што нас охрабрује да ћемо победити у тој нашој борби за опстанак јесте једино потпуно политичко јединство свих парламентарних странака, подршка грађана коју ужива председник Слободан Милошевић у спољној политици коју је до сада водио врло успешно. Очекујући да ћемо имати подршку Русије и Белорусије, та наша победа ће би-

Свесрдна помоћ нашој дипломатској мисији: Жељко Краићновић, први секретар амбасаде у улози преводиоца

ти веома брзо. Надам се да сам успела бар делимично да вас упознам са ситуацијом у Републици Србији, пре свега на Косову и Метохији.

Сергеј И. Костјан: Хвала вам, ја желим и у своје име и у име својих колега да потврдим да смо ми увек били солидарни са вашом земљом. Наш народ је забринут што се поново надвила опасност над Југославијом и у овим тешким тренуцима ми нећемо остати по-

страни, нећемо остати пуки посматрачи, ми ћемо бити уз вас и помагаћемо вам у сваком погледу.

Ја бих желео, осим тога, да вас упознам да је у палати, представничком дому, створена парламентарна група за сарадњу са Савезном скупштином Југославије.

Ми смо уверени да ће ова група допринети још бољој сарадњи, мобилисати наше снаге за подршку и заштиту братског југословенског народа. Желео бих да вас упознам да од јуна прошле године постоји словенски организациони комитет за стварање међупарламентарног Словенског савеза. Са задовољством би желели да се овом савезу прикључе и парламентарни из Југославије.

Нама је познат став господина Шешела који каже како ви не можете да се укључујете у Савез где су Словенци и Хрвати, међутим белоруска страна има свој став и свој поглед на ову ситуацију. Знате, народи никада нису криви за ратове, до ратова углавном долази политиком и политички кругови су криви. Чланство југословенских парламентарца у међупарламентарном Словенском савезу омогућавало би вам много шири простор за објашњење и информисање других о правим истинама и догађајима који се дешавају у вашој земљи, имајући у виду и Косово.

Рецимо, пољски председник, па и званични органи Пољске, не желе да признају Националну скупштину Белорусије, не признају је, међутим, у овом поменутом телу, Словенском међупарламентарном савезу, налази се неколико

посланика пољског парламента који врло активно објашњавају и критикују официјелну политику пољских власти.

Знате, у многим парламентима, посебно у овим словенским земаљама као што су Пољска, Чешка и тако даље, увек се нађе по неки, можда то и није неки велики број, али има изванредан број посланика који се и те како пријатељски односе према Југославији и нису сагласни са званичном политиком своје земље. Господин је имао прилику да недавно разговара са једном групом чешких посланика који су му рекли да се њих уопште не тиче што су Срби православни а Чеси су католици, и да то није препрека да они сматрају Србе својом браћом словенском и да се они уопште не слажу са политиком председника Хавела.

Господин је замолио делегацију, када се врати у Београд да на вашем парламенту изнесу ово питање, значи прикључење Југославије овој иницијативи, а господин је заменик председника Организационог комитета. Ради се о формирању међупарламентарног Совјетског Савеза и молио је уколико ту буде позитиван став вашег парламента да га о томе информисете.

Јела Веселић: Ми би молили председника да упути званичан захтев нашој скупштини да би ми могли то да уврстимо у дневни ред.

Сергеј И. Костјан: Они ће то свакако урадити, они већ имају сагласност да господин Генациј Селезњов буде председник овог Словенског међупарламентарног савеза. Иначе, у Москви је испред Комитета за формирање тог савеза господин Братишчев, а господин Кастјан је заменик председника у Белорусији за

ову иницијативу. Дајте да активније сарађујемо у корист свих словенских народа. Данас је то свакако, по свој прилици најпотребније српском братском народу.

Жељко Крајиновић, први секретар Амбасаде СРЈ у Русији: Комисија за међународне послове Парламентарне скупштине изаћи ће са предлогом пред Парламентарну скупштину, а треба изаћи у сусрет захтеву Савезне скупштине СРЈ да добије статус сталног посматрача у Парламентарној скупштини Савеза Русије и Белорусије. Чланови Комисије су једногласно донели такву одлуку. Ако имате нека питања у вези овога, изволите.

Јела Веселић: Немамо питања, само бисмо желели да се захвалимо и надамо се да ће парламент да усвоји предлог ове Комисије и да неће проћи пуно времена када ћемо постати и стални чланови овог савеза.

А, пре него што одете, ја бих желела да вам поклоним вино са Косова и Метохије.

Председник Мандатне комисије: Значи, већ сте чули шта је Комисија решила. Имам још један залазак, то је да предложим да се потпише заједничка декларација Парламентарне скупштине Савеза Русије и Белорусије и Савезне скупштине СРЈ у вези са давањем Савезној скупштини СРЈ статуса сталног посматрача при парламентарној скупштини Русије и Белорусије.

Следећа етапа је само чланство. Ја бих желео да време између ова два акта сталног посматрача и сталног члана буде што краће.

Сергеј Кастјан, заменик председника комисије за међународну сарадњу

Шеф наше делегације др Војислав Шешељ и председник Парламентарне скупштине савеза Белорусије и Русије Геннадј Селезњов на конференцији за новинаре

САВЕЗНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА НА ДЕСЕТОМ ВАНРЕДНОМ ЗАСЕДАЊУ ПАРЛАМЕНТАРНЕ СКУПШТИНЕ САВЕЗА БЕЛОРУСИЈЕ И РУСИЈЕ ДОБИЛА СТАТУС СТАЛНОГ ПОСМАТРАЧА

САВЕЗ ЈЕ НАШ ДУГОРОЧНИ СТРАТЕШКИ ИНТЕРЕС

Др Војислав Шешељ: Даме и господо, веома сам радостан што је данас СРЈ постала стални посматрач Парламентарне скупштине Савеза Русије и Белорусије. Ја сам убеђен да ћемо, у најскорије време, постати и пуноправни члан Савеза. Данашњој скупштини присуствовала је Делегација Савезне Скупштине СРЈ, у којој су представници свих најозбиљнијих патриотских политичких партија из наше земље.

Јутрос ме је један новинар питао - када ћемо постати стални члан. Нисам знао да му одредим термин, али сам рекао - веома брзо. На прошлој Скупштини у Јарослављу били смо гости, на овој Скупштини смо постали стални посматрачи, а наша је жеља да већ на следећој Заједничкој скупштини будемо пуноправни чланови.

То је, међутим, ствар извршних органа власти наших земаља. Парламенти су овим актом учинили максимум за оно за шта су самостално надлежни. Споразуме значајнијег карактера овлашћени су да потпишу председници, премијери, министри иностраних послова.

И друго важно питање, са којим се често сусрећем - да ли је чланство у Са-

везу Русије и Белорусије одраз садашње ситуације у којој се налази наша земља. Не, наша земља је у опасности, али у опасности су и Белорусија и Русија. Историјски је случај да ми будемо први на реду, а то је условио наш географски положај. Ми имамо заједничке непријатеље, али то није оно што је најбитније, јер наша жеља за савезом не заснива се на негативним основама.

Савез је наш дугорочни стратешки интерес и прилазимо му са позитивног аспекта. Реч је о сродним народима, сродним културама и државама које су увек кроз историју биле само савезници, никад непријатељи, и никад међусобно нису ратовале. Уосталом, зашто нас, Србе, толико мрзе Американци? Зашто су Американци у балканским сукобима увек подржавали све српске непријатеље? Па, баш зато што у нама виде традиционалног руског савезника и што преко нас Русија поново може изаћи на топла мора, што је њена тежња већ неколико векова. Идентична нам је судбина и зато морамо заједничким снагама да се суочимо са историјским искушењима. Хвала. Спасиба.

ЈУГОСЛОВЕНСКА ДЕЛЕГАЦИЈА НА КРАЈУ "ПАРЛАМЕНТАРНОГ ДАНА"
РАЗГОВАРАЛА ЈЕ И СА ЈЕРМЕНСКОМ ДЕЛЕГАЦИЈОМ

НАША СУДБИНА ЈЕ ИСТА

Сустрет две делегације посматран као корак напред у упознавању, у ствари је наговештај могућег повезивања два парламента

Разговори наше и јерменске делегације

Сафаријан Вазген: Господине Шешел, велико вам хвала што сте прихватили да се сретнете са нашом делегацијом. Ја вам представљам нашу делегацију: Мадален Валузија, директор највеће хемијске фабрике "ХИМ реактив", посланик Националне скупштине два пута, спрема се и трећи пут, Руберт Несвестович, директор велике алуминијумске фабрике која је сарађивала са Подгорицом из Црне Горе, два пута посланик, а спрема се да на пролећним изборима такође постане посланик, Сатуријан Едмонд, директор велике фабрике.

Они су чланови Народне партије. То је партија која је недавно формирана и на челу те партије је наш бивши секретар ЦК Комунистичке партије Карен Димирчан. По прогнозама аналитичара, ова партија може да претендује на 30 посто гласова.

Ја сам Сафаријан Вазген и представљам Савез левоцентарских социјалистичких снага које ће учествовати на изборима и трудити се да у парламенту буде и социјалистичка фракција. Можда ћемо заједно иступити у јединственом блоку, можда одвојено, али ипак представљамо леви центар.

Данас бисмо желели да наши директори говоре о могућој сарадњи са вашим фирмама и вашим организацијама. На нашем недавном сусрету у Јарослављу ви сте изразили жељу да имате партнере у Јерменији. Моје колеге ће испричати о својим могућностима, односно могућностима њихових фирми и бићемо задовољни ако нам успе оваква сарадња.

Веома смо забринути што НАТО и Америка врше такву пресију и притисак на Југославију и желим да вас уве-

рим да је за Јермене Југославија једна духовно блиска земља и ми смо веома заинтересовани да у Југославији влада мир и да се сачува територијална целовитост Југославије. Користим прилику да вам још једном честитам што сте данас добили статус посматрача у Савезу Белорусије и Русије.

Ми са Русијом имамо давнашње везе. Наш народ је 300 година био оријентисан ка Русији и 170 година смо живели у једној држави. Ми смо пре две године сакупили преко милион потписа, то је негде око 45 процената, скоро 50 процената одраслог становништва, превазишли смо постојећу атмосферу и сада у Јерменији преовлађује мишљење да је неопходно да будемо у јединственом савезу са словенским државама, да имамо јединствен економски простор и јединствен царински систем и да хармо-

низујемо законе тако да би наша роба могла без препрека да прелази са територије једне државе на територију друге.

Веома је важно што и у Русији преовлађује такво мишљење да држава треба да контролише привреду. Ми настојимо да и наша држава контролише привреду и данас смо из наступа Лукашенка схватили да они допуштају тржиште колико је могуће и колико је неопходно. Ми се такође придржавамо таквог прилаза.

Руберт Несвестович: Мислим да данас нећемо говорити баш о производним и економским везама. Веома је важно да овај сусрет посматрамо као упознавање, један корак напред. Ви знате да су Црна

нин. Одавно имамо везе са Југославијом. Данас је наш задатак да вашу делегацију позовемо код нас у Јерменију. Значи, ако се усагласимо, можемо нешто да организујемо, неку врсту посете, а касније, када дође до приближавања два народа, можемо да разговарамо и о осталим видовима сарадње.

Ми имамо исте судбине. Наш проблем је Карабах, то је проблем сличан Косову. Сматрали смо да је наш задатак да учинимо први корак и да вас замолимо да посетите нашу земљу.

Мадален Валузије: У Јерменији је југословенска фирма Генекс, заједно са Енглезима, саградила највећу фабрику за производњу програмираних контро-

Дакле, то знање и даље стоји као сећање на рад два народа. Ја вас позивам, уколико имате могућности, да видите у Јерменији и Јеревану те велике југословенске грађевине. Даље, ако бисмо говорили о политици, били смо у саставу Совјетског Савеза, били смо једна држава, имали смо исти новац, једну царину.

Сада, када се Европа уједињује и креће Еуро, код нас се ради сасвим супротно. Ми смо дошли овде да видимо како функционише Савез Русије и Белорусије, а желели смо и контакте са делегацијом Југославије, и драго нам је што је дошло до сусрета са вама.

Др Војислав Шешељ: Господо, и на-

Полударне историје два народа

Гора и Јерменија дуго пријатељи, да су побратими. Често смо посећивали Црну Гору, они су долазили код нас и веома много људи смо упознали, једноставних и обичних људи, одмарали смо се на њиховој обали, они су долазили код нас. Имамо дивно место које се зове Олимпијски грал.

Постојало је право пријатељство између те две републике. Данас смо заиста радосни што сте ступили у својство сталног посматрача. Ми такође тежимо ка том савезу и мислим да су наше судбине веома сличне. Рећи ћу вам нешто интересантно.

Дакле, седим у кабинету директора и гледам портрет оснивача ове наше фабрике. Испоставило се да је он Јерме-

лора. Такве фабрике нема ни у Европи, ни у Америци.

Међутим, после распада Совјетског Савеза, та фабрика стоји и не ради.

Желимо да индустрија ради, да се отварају радна места, да људи зарађују и живе. Наш данашњи сусрет може да буде почетак сарадње наша два народа. Хвала.

Сатуријан Едмонд: Како сам и директор предузећа, нешто ћу рећи о привреди и економији. Наше предузеће је 1981. године имало блиске пословне односе са Југославијом. Решили смо да заједно саградимо санаторијум, једно лечилиште, и то је једно од првих већих лечилишта које смо изградиле заједно са Југословима.

ма је веома драго што је дошло до овог састанка. У целом српском народу постоје велике симпатије према јерменском народу. Наша култура је исторична, наше историје су полударне, наша судбина је слична, а оно што данас највише уједињује неке народе на свету јесу заједнички непријатељи. Ми смо заинтересовани за све облике сарадње са Јерменијом.

Ми још нисмо разменили амбасаде, није било значајнијих политичких контаката, али ми би могли нешто да учинимо да тај процес успостављања нових видова сарадње започне. Ми смо овде представници пет најмоћнијих политичких партија у Савезној Републици Југославији. Госпођа Јела Веселић је из

Социјалистичке партије Србије, члан Главног извршног одбора, сви смо савезни посланици, неко горњег, неко доњег дома. Госпођа Слађана Стаменковић је члан Дирекције главног одбора ЈУЛ-а, господин Милош Бојовић, је члан Главног извршног одбора Социјалистичке народне партије Црне Горе и господин Желидраг Никчевић је председник Српске народне странке Црне Горе.

Ми ћемо о овом нашем сусрету званично обавестити оба међународна одбора Савезне скупштине, дакле у Горњи и Доњи дом, и лично мислим да би наши контакти могли да крену са успостављањем међупарламентарне сарад-

Српске радикалне странке, која је такође странка умерене деснице, могло би се рећи десног центра. Оно што је нашим партијама заједничко јесте што су све патриотске.

Ми у Србији имамо једно мало Удружење српско-јерменског пријатељства. У нашој земљи је кроз историју живео поприличан број Јермена, Јермена који су прогањани у време турске окупације. Јермени су били врло лепо прихваћени од стране Срба и постепено су се, склапањем бракова, асимилovali.

Али, још увек има приличан број породица које се поносе својим јерменским пореклом. Ја у свом животу никада ништа лоше о Јерменима нисам чуо, са-

чарске партије углавном са комунистичком партијом Зјуганова.

Моја партија, Српска радикална странка, данас је потписала споразум о међустраничној сарадњи са Руским националним савезом Бабурина, од раније имамо добре односе са Жириновским, а спремни смо за сарадњу и са другим партијама. Оно што је за нас битно, то је да су то партије патриотске оријентације.

Од руских партија ја лично никада нисам имао ништа са Јаблоком. Прошли пут када смо били у Москви некако су се ствари подесиле, па сам, као шеф делегације, избегао сусрет са парламентарном фракцијом Јаблоко.

Одлазак наше делегације из Парламента

не, а делегација јерменског парламента би могла да буде наш гост у Београду.

Убеђен сам, а мислим да се слажу и моје колеге, да ће то бити једнодушно прихваћено у нашој Савезној скупштини. То би онда био позив јерменском парламенту. Наравно, постоје могућности повезивања са сродним странкама, пошто смо ми овде из различитих партија. Госпођа Јела Веселић је из Социјалистичке партије Србије. То је партија левог центра. Госпођа Слађана Стаменковић је из ЈУЛ-а, то је дакле изразита левица, господин Бојовић је из Социјалистичке народне партије Црне Горе, која је такође отприлике странка умерене левине, господин Никчевић је из умерено десне странке. Ја сам из

мо лепе ствари и зато смо заинтересовани за све видове сарадње. Мислим да би једна оваква врста политичких контаката, парламентарних контаката, отворила простор за нове привредне аранжмане и ми бисмо створили услове, у случају ваше посете, да се састанете са привредницима за које имате највише интереса.

Мислим да бисмо то могли да покренемо одмах по повратку у Београд. Ако вам то одговара, ми бисмо могли да пошаљемо писмо јерменском парламенту. Можемо да се договоримо о размени парламентарних делегација. Наравно, можемо одмах успостављати контакте.

Што се тиче наших партија ми имамо такве контакте са руским партијама, са украјинским и са другим. Леви-

Дакле, са прозападним партијама моја партија не жели да има контакте. Нама је кроз историју много више зла дошло са Запада него од Турака. Ми смо сто година дуже били у турском ropcтву, сто година дуже, због енглеске и француске политике помагања турске империје.

Ми кроз крваве борбе ослободимо део своје територије, па онда нас Енглези, Французи и остали западњаци поново гурају у своје канце. Ја мислим да је ово неколико речи довољно за почетак, ако се моје колеге слажу. Значи, онда да се договоримо, моје колеге се слажу са овим, ми ћемо писмено да обавестимо два наша одбора. У понедељак имамо седнице одбора. Да ли ви сматрате да је то довољно за почетак или мислите да треба још нешто?

ОСТВАРЕН ЦИЉ ЗВАНИЧНЕ ПОСЕТЕ БЕЛОРУСИЈИ

Минск,
21. јануар 1999. године

ЗАЈЕДНИЧКА ДЕКЛАРАЦИЈА

Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије и Савезне скупштине Савезне Републике Југославије у вези са доделом статуса сталног посматрача при Парламентарној скупштини Савеза Белорусије и Русије Савезној Републици Југославији

Парламентарна скупштина Савеза Белорусије и Русије на свом десетом (ванредном) заседању у Минску је донела одлуку о додели Савезној скупштини Савезне Републике Југославије статуса сталног посматрача при Парламентарној скупштини Савеза.

Као основа за овај корак послужила је узајамна увереност да тежња ка још тешњој заједничкој економској, политичкој и културној сарадњи Савезне Републике Југославије, Републике Белорусије и Руске Федерације представља израз воље и жеље велике већине грађана наших земаља.

Такође, полазимо од тога да ће јачање свестране узајамне сарадње СРЈ, РБ и РФ помоћи свима нама заједно да се успешно супротставимо свим насртајима на суверенитет и територијалну целовитост наших држава.

Уверени смо да ће додела Савезној скупштини Савезне Републике Југославије статуса сталног посматрача при Парламентарној скупштини Савеза Белорусије и Русије допринети не само даљем продубљивању и проширивању веза СРЈ са државама чланицама Савеза, већ и јачању безбедности и стабилности у Европи и целом свету.

Председник Парламентарне скупштине Савеза,
Г. Н. Селезњов

Шеф делегације Савезне скупштине СРЈ,
В. Шешел

ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА САВЕЗА БЕЛОРУСИЈЕ И РУСИЈЕ

Минск,
21. јануар 1999. год.

РЕЗОЛУЦИЈА У ВЕЗИ СА ПРЕТЊОМ ОРУЖАНИМ МЕШАЊЕМ У УНУТРАШЊЕ СТВАРИ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

Парламентарна скупштина Савеза Белорусије и Русије забринута је због даљег заоштравања међународне ситуације око догађаја на Косову и Метохији.

Провокације и злочини, које у аутономној покрајини врше албански екстремисти, стварају експлозивну ситуацију, могу довести до оружаног сукоба широких размера, угрозити крхки мир који је постигнут на Балкану и довести до озбиљне кризе у целини у Европи.

Одсуство адекватног међународног реаговања на акције такозване војске ослобођења Косова постало је један од фактора продубљивања сукоба. Трагедија код села Рачак је потврда тога.

Парламентарна скупштина Савеза Белорусије и Русије је уверена да међународна заједница мора прилазити оцени ситуације на Косову и Метохији са посебном одговорношћу и одупирати се провокацијама и злочинима без обзира на то ко их врши.

Међутим, нажалост, однос западних представника према српској страни остаје као и до сада необјективан. Не сме се дозволити да мисија Организације за европску безбедност и сарадњу (ОЕБС) за верификацију на Косову и Метохији изгуби ауторитет.

Очигледно је да на Косову и Метохији делују силе које су заинтересоване да осујете постигнуте споразуме о мирном регулисању и испровоцирају оружану интервенцију са стране. Парламентарна скупштина изјављује да ће мешање сила НАТО у косовски сукоб на страни сепаратиста имати крајње тешке последице, довести до нагле ескалације напетости и новог крвопролића, поништити међународне напоре усмерене на регулисање кризе на Косову и Метохији.

Изражавамо чврсту увереност да ће народ и руководство Савезне Републике Југославије успети да реше овај сукоб мирним политичким средствима у оквиру важећег Устава СРЈ и уз безусловно очување територијалне целовитости Србије и Југославије.

Председник парламентарне скупштине Савеза,
Г. Н. Селезњов

ЗАЈЕДНИЧКА ДЕКЛАРАЦИЈА

Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије и Савезни
скупштине Савезне Републике Југославије
у вези са доделом статуса сталног посматрача
при Парламентарној скупштини
Савеза Белорусије и Русије Савезној Републици Југославији

Парламентарна скупштина Савеза Белорусије и Русије свом десетом (ванредном) заседању у Минску је донела одлуку о доделу Савезној скупштини Савезне Републике Југославије статуса сталног посматрача при Парламентарној скупштини Савеза.

Као основа за овај корак послужила је узајамна уверена тежња ка још тежијој заједничкој економској, политичкој и културној сарадњи Савезне Републике Југославије, Републике Белорусије и Федерације представља израз воље и жеље велике већине грађана и земаља.

Такође полазимо од тога да ће јачање свестране узајамне сарадње СРЈ, РБ и РФ помоћи свима нама заједно да се успоредно супротставимо свим изазовима на суверенитет и територијалну целиност наших држава.

Уверени смо да ће додела Савезној скупштини Савезне Републике Југославије статуса сталног посматрача при Парламентарној скупштини Савеза Белорусије и Русије допринети не само продубљивању и проширивању веза СРЈ са државама чланицама Савеза и јачању безбедности и стабилности у Европи и целом свету.

ПРЕДСЕДНИК
ПАРЛАМЕНТАРНЕ СКУПШТИНЕ САВЕЗА

Г. Н. Селезњов

ШЕФ ДЕЛЕГАЦИЈЕ
САВЕЗНЕ СКУПШТИНЕ СРЈ

В. Шешел

ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
САВЕЗА БЕЛОРУСИЈЕ И РУСИЈЕ

РЕЗОЛУЦИЈА

У ВЕЗИ СА ПРЕТЊОМ ОРУЖАНИМ МЕШАЊЕМ
У УНУТРАШЊЕ СТВАРИ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ
ЈУГОСЛАВИЈЕ

Парламентарна скупштина Савеза Белорусије и Русије забринута је због даљег заостравања међународне ситуације око догађаја на Косову и Метохији.

Провокације и злочини, које у аутономној покрајини врше албански екстремисти, стварају експлозивну ситуацију, могу довести до оружаног сукоба широких размера, угрозити крхки мир који је постигнут на Балкану и довести до озбиљне кризе у целини у Европи.

Одеуство адекватног међународног реаговања на акције такозване војске ослобођења Косова постало је један од фактора продубљивања сукоба. Трагедија код села Рачак је потврда тога.

Парламентарна скупштина Савеза Белорусије и Русије је уверена да међународна заједница мора прилазити оцени ситуације на Косову и Метохији са посебном одговорношћу и олупирати се провокацијама и злочинима без обзира на то ко их врши.

Међутим, пажњом, однос западних представника према српској страни остаје као и до сада необјективан. Нисмо се дозволити да Мисија Организације за европску безбедност и сарадњу (ОЕБС) за верификацију на Косову и Метохији изгуби ауторитет.

Очигледно је да на Косову и Метохији делују силе које су заинтересоване да осујете постигнуте споразуме о мирном регулисању и испровоцирају оружану интервенцију са стране. Парламентарна скупштина изјављује да ће мешање сила НАТО у косовски сукоб на страни сепаратиста имати крајње тешке последице, довести до пагље ескалације напетости и новог крвопролића, поништити међународне напоре усмерене на регулисање кризе на Косову и Метохији.

Изражавамо чврсту увереност да ће народ и руководстви Савезне Републике Југославије успети да реше овај сукоб мирним политичким средствима у оквиру важећег Устава СРЈ и уз безусловну очување територијалне целовитости Србије и Југославије.

Председник
Парламентарне скупштине Савеза

Г.Н. Селезњов

ОДЈЕЦИ У ДОМАЋИМ МЕДИЈИМА

Белоруски шеф државе, Александар Лукашенко, у обраћању депутатима Парламентарне скупштине Белорусије и Русије

Јачање међусобне парламентарне сарадње

Минск, 21. јануара 1999. (Танјуг) – На десетом заседању Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије, које је данас почело у Минску, посебна тачка дневног реда је разматрање захтева о додели Скупштини Југославије статуса сталног посматрача при Парламентарној скупштини Савеза Русије и Белорусије.

Реч је о иницијативи која је, како истиче шеф југословенске делегације др Војислав Шешел, потврда жеље за развијањем тешње парламентарне сарадње инспирисане потребом да се нагласи одлучна и принципијелна подршка коју парламенти Белорусије и Русије и заједничка парламентарна скупштина пружају Југославији и њеном супротстављању агресивним спољним притисцима, односно подршка одбрани њеног суверенитета и територијалног интегритета.

Делегација Савезне скупштине, коју предводи шеф посланичке групе Српске радикалне странке у Већу грађана и члан Одбора Већа грађана за спољно-

политичке односе, др Војислав Шешел, уручила је јуче одлуку о прихватању протокола о сарадњи између националне скупштине Републике Белорусије и Савезне скупштине СР Југославије председнику Савета белоруске националне скупштине, Павелу Шилуку.

Одлуку о прихватању иницијативе Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије о додели статуса сталног посматрача, Савезна скупштина је донела на седницама Већа грађана и Већа република, 3. децембра прошле године.

Према статуту Савеза Белорусије и Русије, који је саставни део споразума који су потписали председници Александар Лукашенко и Борис Јељцин у априлу 1997. године, Парламентарна скупштина састављена на паритетној основи (по 36 посланичких места за сваку земљу), има консултативну улогу у односу на националне парламенте, а претпоставља и успостављање контаката и развијање сарадње са парламентарима других држава.

Задаци Парламентарне скупштине се крећу у политичкој, економској, социјал-

ној, правној као и сфери гарантовања безбедности.

Велики догађај за српски народ

Минск, 21. јануара (Танјуг) –

Одлука о прихватању Савезне Републике Југославије као сталног посматрача Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије представља велики догађај за целокупан српски народ, изјавио је данас др Војислав Шешел, шеф југословенске парламентарне делегације која учествује у раду десетог ванредног заседања Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије.

"Ангисловенска и антисрпска политика Сједињених Америчких Држава фиксирала је Србију као основни проблем у садашњој фази и експериментални полигон за испробавање рецепата даљег цепања Русије како се она никада више не би усправила и реafirмисала као велика и моћна светска сила", пошвакао је у говору шеф вишестраначке делегације Савезне скупштине, шеф посланичке групе Српске радикалне странке у Већу грађана и члан Одбора

Већа грађана за спољнополитичке односе.

"Ми, словенски народи, морамо се удружити, ујединити и заједничким снагама супротставити мондијалистичком злу. У нас су сада уперени погледи читавог човечанства", упозорио је др Шешел.

Он је подвукао да "српски народ истрајава у својој борби за очување државног суверенитета и територијалног интегритета".

"Не дамо Косово и Метохију западним силама и српским непријатељима", нагласио је у говору поводом одлуке о додели Савезној скупштини Савезне Републике Југославије статуса сталног посматрача при Парламентарној скупштини Савеза Белорусије и Русије.

"Ми се нећемо поколебати ни уплашити. Српска радикална странка, СПС и ЈУЛ, као коалициони партнери у Влади народног јединства, као и наши политички пријатељи из Социјалистичке народне партије Црне Горе и Српске народне странке Црне Горе, остајемо чврсто и доследно на бранику отаџбине", рекао је др Шешел.

Он је подсетио да Срби "никада неће заборавити одлучан став белоруског председника Александра Лукашенка поводом претњи НАТО Србији и СРЈ".

"Данашњу одлуку ми сматрамо само првим кораком у интеграцији. Желимо што пре да ступимо у свеобухватни савез са Русијом и Белорусијом – желимо пуноправно чланство. Парламенти

су испунили своје, сада су на реду шефови наших држава. Потписивање међународних уговора у њиховој је надлежности", оценио је др Шешел.

Интеграциони процеси на супрот агресивној политици САД "представљају нову етапу у развоју братских словенских народа", изјавио је данас председник Белорусије Александар Лукашенко, отварајући десето ванредно заседање Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије.

У двочасовном говору, у коме је данас подвукао важност стабилног развоја економије и даљег развоја интеграције Белорусије и Русије, Лукашенко је истакао "огroman геополитички значај" савеза Белорусије и Русије, коме би, како је рекао, требало да приступе и друге земље бившег Совјетског Савеза.

"Трагедија претходне Југославије показала је да нико неће сачувати самосталност у свету, с обзиром на агресивну и хегемонистичку политику САД", рекао је Лукашенко.

Он се у уводном излагању заложиио за "озбиљну изградњу савеза држава", на коме, како је закључио, треба што пре радити.

Усвојена Резолуција о подршци Србији и Југославији

Минск, 21. јануар (Тањуг)
Парламентарна скупштина Савеза Белорусије и Русије завршила је рад вечерас у Минску једногласном одлу-

ком о додели Савезној скупштини Савезне Републике Југославије статуса сталног посматрача при тој Скупштини.

Као основа за тај корак послужила је узајамна увереност да тежна ка још тежијој економској, политичкој и културној сарадњи СР Југославије, Републике Белорусије и Руске Федерације представља израз воље већине грађана тих земаља да се заједно супротставе свим настрадајима на њихов суверенитет и територијални интегритет.

Тај корак, како се то могло чути у излагањима белоруских посланика, представља допринос не само продубљавању традиционално пријатељских веза СР Југославије са државама чланицама Савеза, већ и јачању безбедности и стабилности на континенту.

На крају десетог ванредног заседања Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије, које је, поред осталог, било посвећено економским и питањима усвајања буџета за 1999. годину, уз два уздржана гласа фракције Јаблоко, усвојена је и резолуција о подршци Србији и Савезној Републици Југославији.

У резолуцији се изражава "чврсто уверење да ће народ и руководство СР Југославије успети да разреше кризу на Косову и Метохији мирним политичким средствима у оквиру важећег Устава Савезне Републике Југославије и уз безусловно очување територијалне целovitости Србије и Југославије".

Консултације др Војислава Шешела са амбасадором Николом Пејаковићем

Разговор у паузи заседања

Изостајање адекватног међународног реаговања на акције албанских терориста један је од фактора који су утицали на продубљивање конфликта, што потврђује и трагедија у селу Рачак, каже се у документу.

Парламентарна скупштина Савеза Белорусије и Русије "забринута је даљим заоштравањем међународне ситуације у вези догађаја на Космету", наводи се у документу и додаје да "провокације и злочини које албански екстремисти врше у покрајини стварају експлозивну ситуацију која прети да угрози крхки мир на Балкану и да изазове озбиљну кризу у читавој Европи".

Парламентарна скупштина је истакла да је међународна заједница "дужна да оцењује ситуацију на Косову и Метохији са посебном одговорношћу и да се супротстави провокацијама и злочинима".

Нажалост, каже се у документу, "западни представници се према српској страни и даље односе са предрасудама".

Парламентарна скупштина у документу наводи да је очигледно да на Космету делују снаге које су заинтересоване да сруше споразуме о мирном решавању косметског питања и да испровоцирају страни војно мешање.

Мешање НАТО у косовски конфликт на страни сепаратиста може да има крајње тешке последице, да доведе до ескалације затегнутости и новог крвопролића и да поништи напоре усмерене на мирно и договорно решење косметске

кризе, каже се у резолуцији Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије.

Вишестраначка делегација Савезне Скупштине СР Југославије, коју предводи шеф посланичке групе Српске радикалне странке у Већу грађана и члан Одбора Већа грађана за спољно-политичке односе, др Војислав Шешељ, имала је у протекла два дана у Минску низ билатералних сусрета и разговора.

Очекује се да сутра, последњег дана боравка делегације у Минску, југословенске парламентарне прими председник Републике Белорусије, Александар Лукашенко.

Савезна Република Југославија спремна на пуноправно Чланство

Минск, 21. јануара (Танјуг) –

На прошлом заседању Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије у Јарослављу били смо гости; на данашњем смо стекли статус сталног посматрача; на следећем већ можемо бити пуноправни чланови – изјавио је данас др Војислав Шешељ, који у Минску предводи вишестраначку делегацију Савезне скупштине СРЈ на заседању Парламентарне скупштине Савеза.

На конференцији за новинаре по завршетку заседања, на коме је, уз само два уздржана гласа фракције Јаблоко, усвојена резолуција о подршци Србији

и Савезној Републици Југославији, др Шешељ је рекао да је убеђен да ће до пуноправног чланства наше земље у савезу доћи "врло брзо".

"Ми пледирамо за самит три председника држава, три премијера и три министра иностраних послова да се споразум потпише", рекао је др Шешељ, и додао да је све на органима извршне власти – на председницима, премијерима и министрима иностраних послова три државе.

Савезна Република Југославија је спремна у сваком тренутку да прихвати споразум о пуноправном чланству, додао је он и прецизирао да се у Минску уверио да је и Белорусија за потписивање тог споразума. Остаје да се изјасни још само Русија, рекао је др Шешељ.

Одговарајући на питање да ли су претње НАТО допринеле таквом ставу, шеф југословенске парламентарне делегације је рекао да "тај став није резултат тренутног расположења, већ дугорочни стратешки интерес наше земље".

"Опасности ће трајати још дуго по нашу земљу, али у опасности је и Белорусија, а у највећој опасности је Русија", рекао је др Војислав Шешељ у разговору с новинарима у Минску, додајући да "оно што нама данас ради НАТО пакт, то спрема сутра Русији".

ТРЕЋИ, ПОСЛЕДЊИ ДАН БОРАВКА ЈУГОСЛОВЕНСКЕ
ПАРЛАМЕНТАРНЕ ДЕЛЕГАЦИЈЕ У МИНСКУ

ДВОЈАЦ НА КОЈИ СЕ РАЧУНА

Сусрет Александра Лукашенка и др Војислава Шешеља, двојице лидера који ће, верује се, скренути политички ток, био је врхунац тродневне званичне посете југословенске делегације Белорусији

Александар Лукашенко: "Агресивна политика Сједињених Америчких Држава угрожава мир у свету"

Последњи дан у Минску почео је посетом "заоставштине" за будућност – меморијалног центра Хотин, 60 километара удаљеног од Минска. Иначе, најхладнији дан током посете требало је да буде круна снажних дипломатских активности које су афирмисале национални курс, апострофирале неке предстојеће савезе и утврдиле распоред "планете источног неба". Већ су се на почетку назрели знакови краја пута. Коначно смо успели да опазимо широке улице Минска и дело уређене фасаде које говоре да овај град и народ у њему имају завидан ниво културе живљења, који подразумева чување традиције која своје обриси поприма тек када се зађе у штаделу метрополе која је еколошка оаза и

велико опоравилиште грађана затрованих смогом и деструктивним темпом.

На двадесетак километара од Минска се, иначе, налази медицински центар коме се полаже огромна пажња, готово после Чернобиља. Талас радијације је у огромном делу захватио Белорусију и одразио се на здравље овог народа с катастрофалним последицама. То је разлог увоза хране, конзумирање искључиво минералне воде, а исто тако је примећено да су и чланови наше дипломатске мисије у Минску без својих породица и да стално носе "дозере" који показују степен озрачења.

Међутим, доласком у Хотин, стиче се утисак да је усуд овог народа – "жртва историје". Други светски рат је десе-

тковао Белорусе. Сваки четврти припадник овог народа страдао је као жртва фашизма, а имали су несрећу да су свим освајачима били праг за даље напреткавање.

Тако нас је Хотин, после проласка потемкинових села, дочекао хладно, али достојанствено са својим монументалним споменицима као опоменом и подсећањем. Све то, као и гробна тишина, прво ствара језу, а одмах затим и бол, јер познате своје претке у свакој надгробној плочи и њихове патње донете Другим светским ратом. Ту се нешто већ усковитла у вама и врло брзо сте у димензији прошлости коју лично не познајете, али вам је као сп уткана у ген, а богами и садашњост, која може да кон-

кретизује жртвеник на којем ћете бити само зато што сте припадник неког православног народа, јер сте се нечијој чизми нашли на путу, и будућности где као споменик опомињете неке посетиоце да не чине грешке које ће их скупо коштавати.

Температура је била десет степени испод нуле, а свима нам је било некако

нелагодно вруће, те смо имали потребу да што пре одемо. Тај осећај се потврдио на повратку, где је тишина била једини савезник у тренуцима "враћања себи". Из тог безтежинског стања пренула нас је добро позната фасада зграде где се налази наша амбасада, а и глас новинара који је стрпљиво чекао др Војислава Шешеља не би ли, конач-

но, направио интервју с лидером "којег је одувек хтео да сретне".

У просторијама амбасаде нико од нас није размишљао о повратку, већ смо с нестрпљењем очекивали одговор белоруског шефа државе, Александра Лукашенка, хоће ли примити нашу делегацију. Лукашенко је изразио жељу да једино говори са шефом наше делегације, којег је примио, на првом месту, због јаке и искрене политичке оријентације, као и лидерске визије др Војислава Шешеља, док смо ми остали стајали испред парламента ишчекујући повратак др Војислава Шешеља и преношење утисака са, верује се, чак и историјског сусрета. После неколико сати проведених у разговору са белоруским шефом државе, шеф наше делегације је изашао загонетно се смешкајући, што је некима од нас био довољно јасан знак да је задовољан разговором, али да ће детаље оставити, можда, за неко друго време...

Повратак у Београд

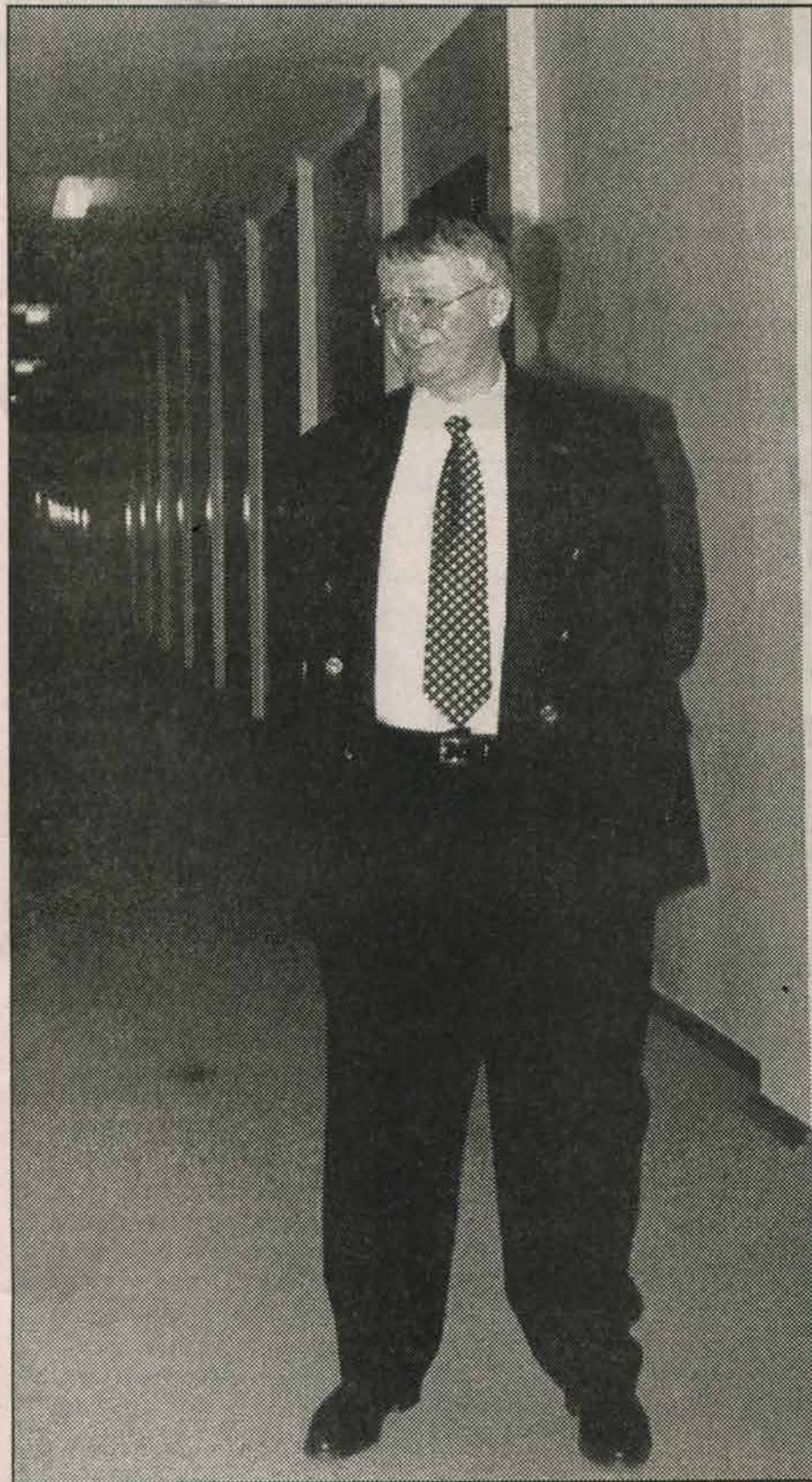
Исцрпљени и гладни али, притом, и видно промењени, били смо на лету Минск-Београд. Претходни дани су се чинили као тренуци, свесни тога да ће се утисци сложити као они шарени стаклићи каледоскопа за неких недељу дана, окупљени око ретко искрене и велике енергије лидера са скоро непогрешивом предикцијом која имплицира јаку визију оваплоћену у 1,90 висине и преко стотину килограма тежине, признајете фасцинантне фигуре правога словенског типа, др Војислава Шешеља, углавном смо ћутали гледајући у теших облака који је тек, с времена на време, секао службени авион.

Опет иста светла. Писта аеродрома Београд. Иста лица службеника савезног протокола и републичког министра за информације, Александра Вучића, са групом новинара, вратила су нас на географску ширину и дужину нашег постојања.

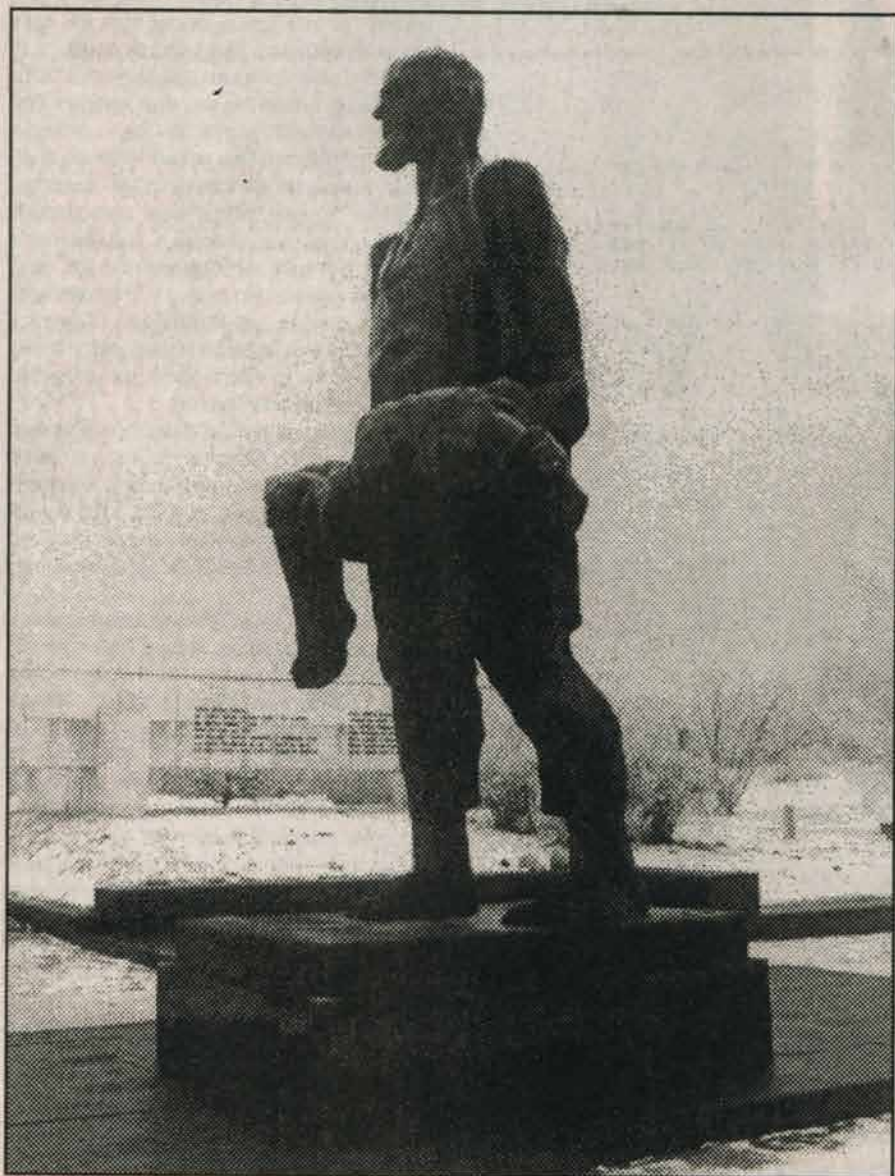
По добијању инјекције оптимизма и вере да спаса, ипак, има у Белорусији, на земљу нас је спустило питање новинара: "Господине Шешељ, како коментаришете улазак Вука Драшковића у Савезну владу"?

Просто је невероватно како се историја понавља у смислу да "пророка у сопственом селу каменују". Само смо се међусобно погледали и схватили да је време великих борби пред нама, те имамо срећу што ОН зна прави пут, јер осећа мапу у коју треба једино да гледа.

На нама осталима је да максимално склонимо трње прво из својих очију, па онда и из визири својих сународника. Само тако смо сигурни да остављамо нешто конкретно иза нас, легат макар и покушаја очувања православног крста, те смо се једино тако "имали рашта и родити".

Харизма др Војислава Шешеља, тачка ослоњања источног света

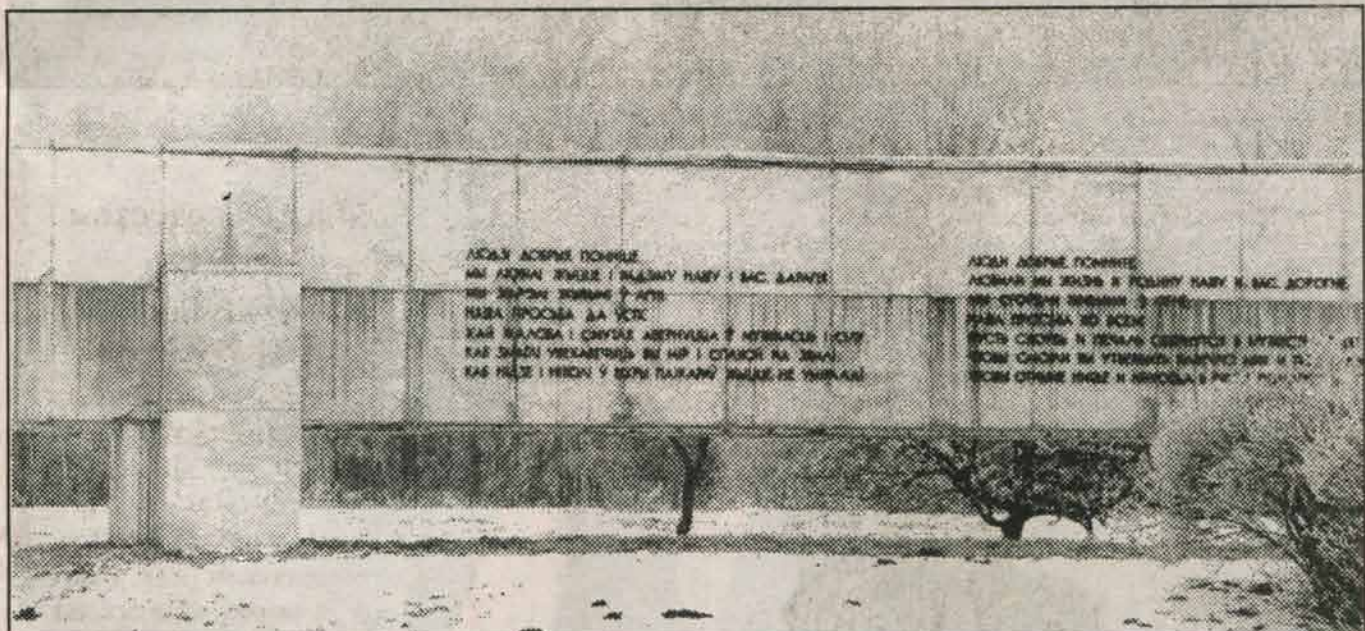

Посете градском музеју и меморијалном центру Хотинь

Делегација је обишла Градски музеј, који је отворен 30-их година овог века. Међутим, као и цео Минск, страдао је у Другом светском рату. У њему је веома лепа стална поставка икона, слика, разних украсних предмета, пре свега руских мајстора, у периоду од 17. до 19. века.

Меморијални центар "Хотинь" симбол страдања белоруског народа у Другом светском рату (сваки четврти становник Белорусије је погинуо).

Сеоце Хотинь, чији су становници били живи спаљени за време рата, остао је симбол страдања братског народа у борби за слободу.

ИНТЕРВЈУ ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА
 НОВИНАРУ БЕЛОРУСКОГ РАДИЈА, ЛАВУ НИКЕЈЕВИЧУ

ПЕРСПЕКТИВА САВЕЗА БРАТСКИХ НАРОДА

Ми у Србији имамо веома стабилну политичку ситуацију какву нисмо имали последњих десет година

Новинар: Какав сте утисак стекли о Белорусији?

Др Војислав Шешељ: Ово је мој први боравак у Белорусији, долазим у зимском периоду и мало је било могућности да видимо у целости Белорусију. Надам се да ово није и последњи долазак. Оно што ми се највише свидело јесте душа белоруских људи, људи са којима смо се сретали у току ова три дана. Сви су били веома срдачни, веома пријатељски расположени. Једноставно смо се усаглашавали по свим питањима, а показало се да су по менталитету веома слични нама.

Тек смо овде установили да је белоруски језик много ближи српском, него руски. Гледао сам ваш телевизијски програм и много сам лакше схватао него руски програм, што је доказ да смо ми

братски народи. Данас смо посетили један велики спомен комплекс, Хотињски спомен комплекс и веома смо потресени оним што смо видели. Страшно је каква су зверства Немци чинили по Белорусији.

Ми, Срби, имали смо сличну историјску судбину. И код нас су Немци починили велика зверства, али још већа зверства немачки савезници Хрвати. Хрвати су се борили и против Руса у Другом светском рату, хрватска легија је била на Дону и ратовала је под Стаљинградом. Тамо је била разбијена. Што се тиче основних политичких резултата наше посете мислим да су они максимални.

Имали смо билатералне сусрете на највишем нивоу, срели смо се са председницима горњег и доњег дома бело-

руског Парламента, са потпредседником Владе, а у 12,30 часова примиће нас председник Републике, господин Лукашенко.

На Скупштини савеза Русије и Белорусије постигли смо такође велики успех. Једногласно, уз само два уздржана гласа, усвојена је одлука да наша земља буде стални посматрач Скупштине савеза, а усвојена је и резолуција подршке Савезној Републици Југославији и Србији, поводом западних притисака око ситуације на Косову и Метохији. Ми се надамо да ће у најскорије време Савезна Република Југославија постати пуноправни члан Савеза Русије и Белорусије. То вам је укратко оцена наше посете.

Др Војислав Шешељ у разговору са новинаром белоруског радија у просторијама наше амбасаде

Новинар: Како оцењујете даље ефекте Савеза Белорусије и Југославије у политичком и економском смислу?

Др Војислав Шешељ: Наша дугорочна стратешка оријентација је Источна Европа. Ми са Белорусијом веома лако налазимо заједнички језик, политички односи су изванредно добри и морамо да учинимо све што је у нашој моћи да и економски односи буду тако добри.

Отворено сам говорио о једном проблему који се код нас појављује. Ми имамо релативно самостална привредна предузећа, а ова економска криза је довела до процвата корупције. Руководиоци привредних предузећа много ви-

представља јасну и свеобухватну перспективу, пре свега за словенске источноевропске и православне народе, а онда и за друге народе са којима нас повезују заједничка култура и историја, али са којима нас повезују и политички и економски интереси.

Новинар: Како схватам, ви сте овде представник председника Милошевића?

Др Војислав Шешељ: Не, нисам представник председника Милошевића, ја сам шеф парламентарне делегације Савезне скупштине. Али, све што ми радимо, и наш долазак овде, реализован је у договору са председником Милошевићем.

Нашу ситуацију компликују страни притисци поводом Косова и Метохије. Западне силе отворено подржавају албанске терористе и сепаратисте и настоје да нам отму Косово и Метохију, али ми ћемо своју територију бранити по сваку цену.

Новинар: Како видите даљу судбину Босне и Херцеговине, посебно Републике Српске?

Др Војислав Шешељ: Американци покушавају да униште Републику Српску, да је утопе у унитарну Босну и Херцеговину и да највећи део српског народа протерају. Међутим, Срби се томе морају супроставити и ја мислим да је

"Оно што ми се највише свидело јесте душа белоруског народа"

ше воле да путују на Запад, тамо склапају неповољне уговоре, а приватно примају провизију у свој џеп. Ми ту морамо много већу дисциплину завести.

Новинар: О чему желите да говорите са председником Лукашенком?

Др Војислав Шешељ: Пре свега о међусобним односима Југославије и Белорусије. Очекујем да ћемо посебну пажњу посветити питању Косова и Метохије и страним притисцима на нашу земљу и треће перспектива даљеј јачања и развијања савеза братских народа и држава.

Новинар: Како замишљате словенски савез кроз неколико година?

Др Војислав Шешељ: Убеђен сам да ће, поред Белорусије, Русије и Југославије, за неколико година у том савезу бити и Украјина, Казакстан, Јерменија, а у нешто даљој перспективи Румунија, Бугарска, Молдавија, Грузија, можда Словачка. Убеђен сам да тај савез

Председник Милошевић је уједно и председник Социјалистичке партије Србије. Ја сам председник Српске радикалне странке и наше партије су коалициони партнери у Влади народног јединства Србије. Данас је наша сарадња боља него икада раније.

Новинар: Којим путем ће се развијати Југославија у најскорије време, у политичком смислу?

Др Војислав Шешељ: Ми у Србији имамо веома стабилну политичку ситуацију какву никада нисмо имали у последњих 10 година. Србија има преко 10 милиона становника. Крупне политичке проблеме имамо у Црној Гори која има 600 хиљада становника, значи 5% у односу на укупан број који има Југославија. Међутим, црногорски режим је све више под утицајем западних сила, чиме се ствара криза у функционисању савезних органа власти.

немогућ опстанак Босне и Херцеговине као самосталне државе.

Пре или касније она ће се поцепати у три државе - српску, муслиманску и хрватску. Питање је само да ли ће се то остварити на миран начин или новим ратом. Тренутно на то нисам у стању да одговорим. Што се више западне силе мешају то су односи компликованији.

Новинар: Да ли је могућ нови рат између Србије и Хрватске?

Др Војислав Шешељ: Није немогућ. Ми желимо да проблем решимо мирним путем, али Хрватска мора прекинути окупацију Републике Српске Крајине. Хрвати су протерали милион Срба, Српска Крајина се мора обновити као држава српског народа, а онда можемо мирно разговарати о разграничењу и даљем животу у суседству. Нема озбиљног Србина који би се усудио да одустане од ослобађања Републике Српске Крајине.

Анатолиј Малофејев, председник Представничког дома и др Војислав Шешел

ОДЛАЗАК ЈУГОСЛОВЕНСКЕ ПАРЛАМЕНТАРНЕ ДЕЛЕГАЦИЈЕ ИЗ МИНСКА

ПОСТИГЛИ СМО СВЕ ШТО СМО ХТЕЛИ

"Мислим да је посета укупно била веома успешна"

А. Малофејев: Да је наш председник примио целу делегацију, можда сусрет и не би био толико отворен. Белорусија је као и Југославија веома лепа лети и зато вас позивамо да нас посетите у мају и током лета.

Др Војислав Шешел: У разговору је учествовао и министар иностраних послова Белорусије, тако да сам ја лично врло задовољан, а моје колеге су мало тужне, па ћемо то да исправимо на неки други начин. Мислим да је посета укупно била веома успешна.

А. Малофејев: Постигли смо све што смо желели, имали смо сусрете на највишем нивоу са председницима оба дома парламента, потпредседником Владе. Примљени смо у статус сталног послатрача Парламентарне скупштине, огромном већином гласова усвојена је резолуција којом се пружа подршка Југославији. Била су само два гласа уздржана.

То је био део горке јабуке, црвљиве. Поштовани господине Шешел, поштоване даме и господо, поштовани наши пријатељи, ви сте имали прилику код нас, у Белорусији, да упознате све посланике, Владу, разговарали сте и

са председником и мислим да ће то у будућности бити корисно за наше народе. Дакле, циљ југословенског и белоруског народа је један, уједињене. Када будемо заједно мислим да нико неће ни помислити, ни желети да прети својим ракетама било којој земљи, била то Белорусија, Југославија или Русија.

Имајући у виду да сте свих ових дана били јако заузети својим државним радом, дозволите ми да мало одступим од тога. Ви нисте имали прилику да упознате Белорусију зато што је свако државно путовање везано само за рад. Ми немамо море, као Југославија, али имамо много лепих места. Једно од таквих места је Беловешка шума. У њој има много старог и веома ретког дрвећа, а чувена је и по, у целом свету познатом, беловешком бизону.

Ви представљате југословенски народ. Ја вас видим први пут, али сам о вама слушао много. Поштовани пријатељи, дижем ову чашу за пријатељство између наших народа са жељом да вам овог лета покажемо најлепша места наше Републике. Дођите нам као пријатељи.

Др Војислав Шешел: Братској Белорусији, и вама, са којима смо се највише дружили ова три дана желим да изразим захвалност за све чиме сте допринели да ова посета буде изузетно успешна и на парламентарном и на државном плану, а надам се, у најскорије време, да ћемо бити ваши домаћини у Београду у Савезној Републици Југославији.

Мислим да су сви представници белоруског парламента, белоруске политике, који су били у нашој земљи, могли да се увере у наше братске односе, у наше симпатије за белоруски народ и државу. Мало пре сте поменули Јадранско море, српско море и док ми имамо то море има га и Белорусија. Живели.

А. Малофејев: Драги пријатељи, желео бих да вам поклоним своју књигу. То је књига о рату. Судбине наших земаља су сличне, активно смо водили партизанску борбу против фашизма. Поштовани господине Шешел, драга браћо и сестре, велико вам хвала што сте се одазвали нашем позиву, узели учешће у раду нашег заседања и стекли нови статус у парламенту нашег савеза. Значи, важан је наш политички и заједнички рад. Желео бих да вам у име господина Селезњова поклоним традиционалности Белорусије. Такав је обичај код нас. Живели.

ИНТЕНЗИВНИ БИЛАТЕРАЛНИ И МУЛТИЛАТЕРАЛНИ СУСРЕТИ

Минск, 22. јануар (Тајјуг)

Посетом Меморијалном комплексу жртва Другог светског рата Хотин и пријемом код председника Републике Белорусије, Александра Лукашенка, југословенска парламентарна делегација завршава данас тродневни боравак у Минску.

Шеф посланичке групе Српске радикалне странке и члан спољнополитичког одбора Већа грађана Скупштине СРЈ, др Војислав Шешељ, који је предводио вишестраначку делегацију Савезне скупштине СР Југославије у Минску на састанку Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије, заложил се "за што тешње зближавање" Југославије са тим савезом.

"Ми смо спремни на савез са Белорусијом и Русијом", нагласио је др Шешељ на конференцији за новинаре по завршетку 10. ванредног заседања Парламентарне скупштине, на коме је Савезна Република Југославија јуче прихваћена као стални посматрач Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије.

Др Шешељ је прецизирао да је реч о првом кораку и да је велики број истакнутих политичких личности Белорусије подржао иницијативу коју је покренула његова странка да наша земља постане пуноправна чланица у том Савезу.

У оквиру бројних билатералних контаката др Шешељ се јуче састао са председником Парламентарне скупштине Савеза Русије и Белорусије и председником и потпредседником Руске Думе ГенADIЈЕМ Селезњовом и Сергејом Бабурином, као и са јерменском парламентарном делегацијом која на заседању у Минску борави у својству посматрача.

Чланови југословенске делегације имали су, такође, сусрете са истакнутим представницима оба дома парламентарне савеза двеју земаља.

Сви саговорници наших парламентарца изразили су пуно подршку српском народу и Југославији у њиховом настојању да сачувају државни суверенитет и територијални интегритет Србије и СР Југославије.

Поред шефа парламентарне делегације др Војислава Шешеља, југословенску делегацију у Минску сачињавали

су посланик у Већу република Јела Веселић (Социјалистичка партија Србије), Слађана Стаменковић, посланик Југословенске левице у Већу грађана, Милош Бојовић, посланик у Већу република (Социјалистичка народна партија Црне Горе) и Желидраг Никчевић, посланик Српске народне странке Црне Горе у Већу грађана.

Бројним билатералним и сусретима парламентарних делегација, као и свечаној седници Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије поводом проглашења Савезне скупштине СРЈ за сталног посматрача, присуствовао је амбасадор Савезне Републике Југославије у Белорусији Никола Пејаковић са сарадницима. Повратак делегације у Београд очекује се у поподневним часовима.

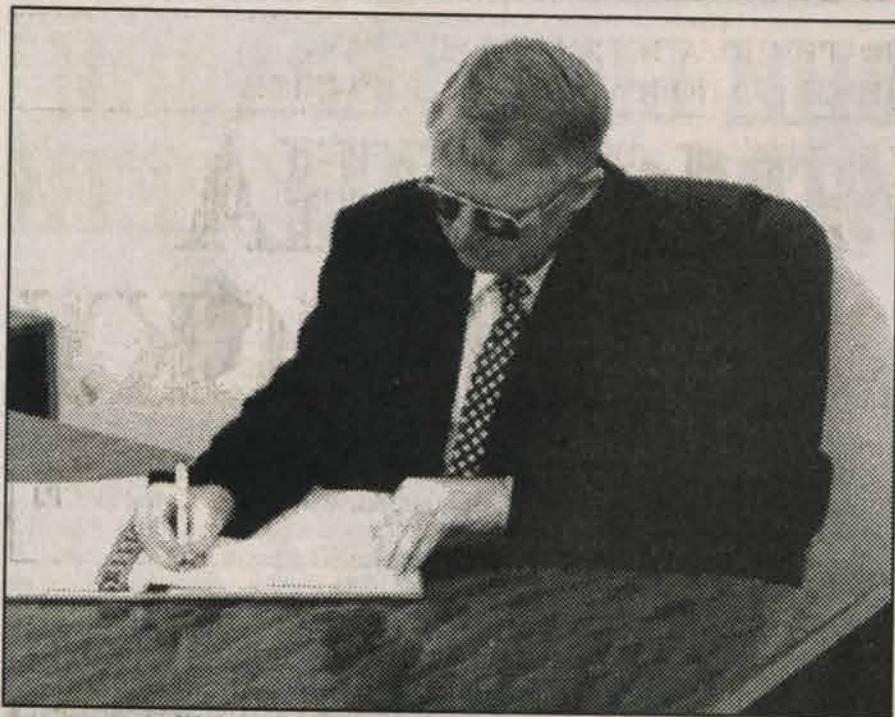
Парламентарна делегација СРЈ остварила постављене задатке

Београд, 22. јануара (Тајјуг)

Југословенска парламентарна делегација имала је у Белорусији низ политичких разговора, састала се са најви-

Др Војислав Шешељ увек у пратњи новинара

Шеф наше делегације уписао се у књигу утисака, опчињен духом белоруског народа

ОДЈЕЦИ ПОСЕТЕ НАШЕ ДЕЛЕГАЦИЈЕ У СРЕДСТВИМА ЈАВНОГ ИНФОРМИСАЊА

Посета југословенске парламентарне делегације Белорусији и учествовање у раду десетог ванредног парламентарног заседања изазвала је доста пажње посебно у електронским медијима.

Опозициони медији су шефа наше делегације др Војислава Шешеља назвали "великим српским националистом" притом апострофирајући пружање руке белоруског шефа државе Александра Лукашенка Југославији у смислу савеза братских народа чак и поредећи харизме двојице лидера нација Александра Лукашенка и др Војислава Шешеља

шим руководиоцима ове пријатељске земље и враћа се са потпуно оствареним задацима, изјавио је на београдском аеродрому после повратка из Минска др Војислав Шешељ, члан Спољнополитичког одбора Већа грађана Скупштине СРЈ, који је предводио ову делегацију.

"Основни разлог нашег путовања било је учешће у заседању 10. ванредне парламентарне скупштине Русије и Белорусије, на коме је наша земља примљена у статус сталног посматрача", истакао је др Шешељ.

Он је додао да је на истој Скупштини усвојена резолуција којом се "осуђују западни притисци на нашу земљу и изражава директна, јасна и одлучна подршка Србији и СР Југославији у решавању косметског питања".

Др Шешељ је рекао да је данас имао сусрет са председником Белорусије Александром Лукашенко и остао с њим у дужем разговору.

Делегација се, према његовим речима, током тродневног боравка у Белорусији сусрела и са председником Парламентарне скупштине Савеза Русије и Белорусије и председником и потпредседником Руске думе Геннадием Селез-

њовом и Сергејом Бабурином, затим потпредседником владе Заметалином и другим званичницима.

Поред шефа парламентарне делегације, др Шешеља, у југословенској делегацији у Минску били су посланик у Већу република Јела Веселић из СПС, Слађана Стаменковић, посланик Југословенске левице у Већу грађана, Милош Бојовић, посланик у Већу република из Социјалистичке народне партије Црне Горе и Желидраг Никчевић, посланик Српске народне странке Црне Горе у Већу грађана.

"Посета је била веома успешна, а сем билатералних разговора са представницима Белорусије и Парламентарне скупштине Русије и Белорусије разговарали смо са делегацијом Јерменије и у свим тим разговорима потврдили пријатељство, оданост и разумевање за све што се дешава у нашој земљи", изјавила је Јела Веселић.

Она је истакала да је "СПС био и остао за мирно решавање проблема на Космету и то у оквиру уставних решења, што је подржано у свим разговорима у Белорусији".

"Наша посета била је веома успешна, а за мене је посебно важно да су се Парламент Русије и Белорусије и присутни посматрачи парламената Јерменије и Украјине сложили са ставом руководства наше змље да се ситуација на Космету може решавати само мирним путем", рекла је Слађана Стаменковић.

Милош Бојовић је приметио да су "сви планирани задаци реализовани на високом нивоу и да су сви учесници подржали ставове наше делегације".

"Ми смо били у земљи која је одлучна у намери да се супротстави свим видовима агресије Запада, и медијској окупацији и финансијском поробљавању и свим видовима агресије према православном свету", рекао је Желидраг Никчевић.

КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА НОВИНАРЕ
НАШЕ ДЕЛЕГАЦИЈЕ ПО ПОВРАТКУ ИЗ БЕЛОРУСИЈЕ

ТРИЈУМФАЛНА КАПИЈА У МИНСКУ

На истој парламентарној Скупштини, усвојена је, уз само два уздржана гласа, Резолуција којом се осуђују западни притисци на нашу земљу и изражава директна, јасна и одлучна подршка позицији Србије и СРЈ по косовском питању

Дочек наше делегације по повратку из Минска

Др Војислав Шешељ: Даме и господо, парламентарна делегација Савезне Скупштине Савезне Републике Југославије, управо се вратила из званичне посете Републици Белорусији. За ова три дана, колико смо боравили у Белорусији, обавили смо веома важне политичке разговоре и састали се са најистакнутијим руководиоцима пријатељске Белорусије. Основни разлог нашег путовања било је учешће у заседању 10. ванредне парламентарне Скупштине Савеза Русије и Белорусије, на коме је наша

земља примљена у статус сталног посматрача.

На истој парламентарној Скупштини, усвојена је, уз само два уздржана гласа, Резолуција којом се осуђују западни притисци на нашу земљу и изражава директна, јасна и одлучна подршка позицији Србије и СРЈ по косовском питању.

Првог дана боравка, разговарали смо са потпредседником Владе, господином Заметалином, затим смо имали одвојене сусрете са председником Доњег до-

ма белоруског Парламента господином Шипуком. Имали смо сусрете са председником Думе Русије и председником Заједничке скупштине Генацијем Селезњовим, са потпредседником Државне думе Русије, и са читавим низом других истакнутих личности. Ја сам данас имао сусрет са председником Републике Белорусије, господином Александром Лукашенко и остао с њим у дужем разговору.

У Делегацији Савезне скупштине Савезне Републике Југославије били су:

госпођа Јела Веселић, члан Главног и Извршног одбора СПС и савезни посланик Већа република Савезне Скупштине; госпођа Слађана Стаменковић, члан Дирекције главног одбора ЈУЛ-а и савезни посланик у Већу грађана Савезне скупштине, господин Милош Бојовић, члан Главног и Извршног одбора Социјалистичке народне партије Црне Горе и посланик у Већу република Савезне скупштине, и господин Желидраг Никчевић, председник СНС Црне Горе и савезни посланик у Већу грађана Савезне Скупштине. Наша једнодушна оцена је да је ова посета била изузетно успешна и да се у отаџбину враћамо са највећим политичким резултатима. Ја молим и моје колеге да вам се обрате са пар речи. Прво ће госпођа Јела Веселић.

Јела Веселић: Па, ја бих потврдила своје задовољство посетом и оно што је рекао шеф Делегације - та посета је била врло успешна. Сем тих билатералних разговора са највишим руководством Белорусије, парламентима Белорусије и Русије, ми смо имали разговор са делегацијом Јерменије, и оно што је битно у свим тим разговорима, потврдили смо пријатељство, оданост и разумевање за све што се дешава у нашој земљи. Ја сам, као посланик СПС, искористила прилику да пренесем ставове СПС везане за проблеме на Косову и Метохији, да је СПС била и остала за мирно решавање свих проблема на Косову и Метохији и то у оквиру уставних реше-

ња Републике Србије. На такву подршку смо наишли у свим разговорима. Хвала лепо.

Др Војислав Шешељ: Госпођа Слађана Стаменковић.

Слађана Стаменковић: Делим став и мишљење мојих колега из Делегације, да је наша посета Белорусији била изузетно успешна. Осим оних планираних активности, чули сте, било је ту и додатних активности. За мене је посебно важно то што су депутати заједничког парламента, значи и парламента Русије и Белорусије изразили свој став поводом најновијих догађаја око Космета.

Такође је изузетно важно оно што смо чули у неким неформалним сусретима, а ту су били и посматрачи из Украјине, Јерменије, и сви они су се сложили са нашим ставом - са ставом који заступа руководство земље и представници ових пет партија, да се ситуација на Косову и Метохији може решавати само мирним путем и то само у оквиру уставних решења СРЈ.

Подвлачим, посета је била изузетно успешна, у три дана било је толико активности, али није нам жао што је било напорно, с обзиром на успех посете. Хвала.

Др Војислав Шешељ: Господин Бојовић.

Милош Бојовић: Као што вам је познато, имали смо значајне сусрете у Белорусији, и обавили смо све задатке које смо планирали. У Белорусији су нас изузетно прихватили и показали да цене СРЈ. Југословенска делегација која

је била у Белорусији, обавила је задатак како треба.

Посета је била квалитетна, садржајна и постигли смо резултате о којима ћете у наредном периоду имати детаљније извештаје.

Др Војислав Шешељ: Господин Никчевић.

Желидраг Никчевић: Поред овога што су рекли моји претходници, ја ћу вам кратко саопштити свој утисак. Ми смо били у земљи која је одлучна у намери, и која је способна да се супротстави свим видовима агресије са Западна Дакле, и медијској окупацији и финансијском поробљавању и свим осталим видовима агресије упућеним према православној свету.

Због тога нам је неопходан што чвршћи савез са Русијом и Белорусијом. Када будемо заједно, нико се неће усудити и никоме неће ни пасти на памет да нам прети ни ракетама, ни верификаторима.

Др Војислав Шешељ: Ја морам да вам кажем да је успеху наше Делегације допринела и Амбасала СРЈ у Минску и амбасадор Никола Пејаковић, који су се све срдно ангажовали да читав наш боравак буде у најбољем реду, а остваривши парламентарне контакте са депутатима Јерменије и Украјине, ми смо договорили начелно и међупарламентарну сарадњу, о чему ћемо обавестити надлежне скупштинске одборе и иницирати да се та питања у што скорије време покрену. Изволите, ако имате неко питање.

Конферентција за новинаре југословенске парламентарне делегације по повратку из Минска

ИЗВЕШТАЈ ДЕЛЕГАЦИЈЕ САВЕЗНЕ СКУПШТИНЕ
О ПОСЕТИ УКРАЈНИ ОД 20. ДО 23. ЈАНУАРА 1999. ГОДИНЕ

НА СТРАЖИ ПРАВОСЛАВЉА

У делегацији Савезне скупштине били су Томислав Николић, председник Одбора Већа република за спољно политичке и економске односе са иностранством Савезне скупштине, Савезне Републике Југославије, потпредседник Владе Србије и академик проф. др Милутин Стојковић, шеф посланичке групе Социјалистичке партије Србије у Већу грађана, председник Одбора Већа грађана за одбрану и безбедност

На позив председника Европске интерпарламентарне скупштине православаља (ЕИСП) Зоркаљцева и председника Међународног фонда јединства православних народа Алексејева, делегација Савезне скупштине СР Југославије је учествовала на годишњој Међународној конференцији "Православље и опасност од светске системске кризе постиндустријског друштва, глобалне економије и институција државне власти", која је одржана у Одеси (Украјина), од 20. до 23. јануара 1999. године.

Конференција у Одеси одржана је на иницијативу и уз подршку Међународног фонда јединства православних народа, а у организацији Руског и Украји-

нског парламента. Конференцијом је председавао В.А. Алексејев, депутат Државне думе Русије, председник Међународног фонда јединства православних народа.

На Конференцији су, поред југословенске парламентарне делегације, учествовали представници парламената Украјине, Русије, Јерменије, Белорусије, Бугарске, Казахстана, Литваније, Молдавије, Естоније и Пољске, дипломатски представници Грчке, Грузије и Румуније, као и представници високог свештенства Руске православне цркве, Митрополије у Одеси и Грузијске митрополије.

Међународну конференцију у Одеси отворио је Виктор Алексејев, председник Међународног фонда јединства православних народа, а у уводним излагањима Конференцији су се обратили и заменик председника Врховне раде (Парламента) Украјине Медведчук, председник ЕИСП-а Зоркаљцев и Његово високопреосвештенство митрополит одески и исмаилски Агафангел.

У расправи, којом је доминирало уверење о потреби зближавања православних народа и земаља, скоро сви учесници су изражавали снажну подршку СР Југославији и Републици Србији у борби против тероризма и сепаратизма на Косову и Метохији и против страних

Међународна конференција у Одеси: пуна морална и политичка подршка Србији и СР Југославији у решавању косовско-метохијске кризе

притисака, као и спремност да се помогне у решавању проблема. Расправа је закључена наступом Томислава Николића, који је био веома добро примљен.

Наша делегација је предложила усвајање посебне Резолуције, којом би се изразила подршка нашој земљи и руководству и ту Резолуцију је Конференција консензусом усвојила. Тиме је и званично потврђена подршка коју су нашој земљи изражавали сви учесници Конференције, како у испуњањима у расправи на Конференцији, тако и у бројним неформалним контактима.

Конференција је на крају усвојила и завршни Коминике у коме се, поред осталог, пружа подршка СР Југославији и Републици Србији и залаже за решавање кризе на Косову и Метохији мирним путем.

Томислав Николић је, у оквиру сво-

јем приликом, одржана је и заједничка молитва за спас Србије и српског народа. Многи учесници, који су, иначе, из свих православних држава, први пут су сазнали истину о Србији, коју ће пропети широм својих парохија.

Делегација Савезне скупштине је, током читаве Конференције наилазила на веома високо уважавање и третман. Др Милутин Стојковић био је одређен у Редакциони одбор за израду завршног Коминикеа, док је Томислав Николић дао интервјуе за руска, украјинска и естонска средства јавног информисања.

У Државној думи Федералне скупштине Руске у Федерације у Москви, са Томиславом Николићем, шефом делегације, у одласку и повратку из Одесе разговарали су Сергеј Бабурин, потпредседник Државне думе; Сергеј Глотов, председник Парламентарне групе за са-

је неприхватљиво да Хашки трибунал тражи било шта на Косову и Метохији, јер тамо се не ради о међународном оружаном конфликту, за које је надлежан Трибунал, већ о броји против терориста. Посебно је истакао да је сценарио који се сада примењује према нашој земљи само проба и да би, потом, на мети могла бити Русија и друге земље. Зато Русија не сме дозволити да Америке оствари циљеве које је себи поставила у борби против СР Југославије и српског народа.

Руски саговорници су још једном потврдили моралну и политичку подршку СР Југославији, изражавајући спремност да помно прате даљи развој и да позитивно утичу и помогну. У том смислу су спремни, ако оцене корисним, да учине још једну парламентарну посету СР Југославији.

Људи добре воље: Томислав Николић, митрополит одески и исмаилски Агафангел и др Милутин Стојковић

је веома интензивне активности током читаве Конференције, имао и велики број неформалних контаката са представницима Украјине, Русије и свим осталим учесницима Конференције, у којима је информисао саговорнике о актуелним кретањима у нашој земљи и о стварном стању на Косову и Метохији, што је од свих саговорника примљено са изузетним разумевањем и подршком.

Такође се разговарало и о развоју и јачању парламентарне сарадње, посебно са Украјином, а и са осталим учесницима Конференције. Томислав Николић је, ван редовног тока Конференције, а на позив високих представника украјинског свештенства, имао и веома успешан наступ у Одеској духовној академији, где је одржао предавање свим студентима о прошлости, садашњости и будућности Србије.

радњу са СР Југославијом. Томислав Николић је саговорнике информисао о актуелним кретањима у нашој земљи, посебно на Косову и Метохији, и о разлозима неприхватљивости деловања шефа посматрачке мисије ОЕБС-а на Косову и Метохији.

Указао је да догађаји у селу Рачак представљају још једну исфабриковану конструкцију усмерену против наше земље и народа, који се онда, на основу тога, излаже страшним притисцима центара међународне моћи. Очекује се сада да ти центри моћи изврше притисак на Русију да би она извршила притисак на СР Југославију, али се надамо да Русија такав притисак на нас неће вршити.

Неке ствари се од пријатеља не могу тражити, упозорио је Томислав Николић саговорнике, а постоји и одређена граница попуштања иза које нико у нашој земљи неће моћи да иде. Такође нам

Посебно им је значајно да их константно и ажурно информисамо о свему, како би што више могли да помогну. Оцењујући да се са терористима не може борити уступима, а Русија има сопствена искуства са Чеченијом, руски саговорници су подвукли да је Хашки трибунал већ показао једностраност, на штету српске стране, у својим активностима везаним за БиХ и Хрватску.

Слажући се с оценом да Трибунал претендује да преузме компетенције које му не припадају, саговорници су истакли да, према најновијим извештајима, истина о догађајима у селу Рачак почиње да се пробија у западним медијима. Интересујући се да ли би Русија могла да буде погодан посредник у преговорима са албанском страном, саговорници у Државној Думи су изразили спремност за настављање даљих контаката два парламента.

ГОВОР ТОМИСЛАВА НИКОЛИЋА
НА МЕЂУНАРОДНОЈ КОНФЕРЕНЦИЈИ У ОДЕСИ

СРБИЈА НЕЋЕ АМЕРИЧКЕ ОКОВЕ

Заседање годишње међународне конференције "Православље и опасност од системске кризе постиндустријског друштва глобалне економије и институција државне власти" у организацији парламената Украјине и Русије, одржано је у Одеси (Украјна) од 20. до 23. јануара 1999. године

Високопреосвећени митрополите Аг афангел, даме и господо посланици,

Да би проширили границе своје идеолошко-комерцијалне империје и да би уништили остале цивилизације које се супротстављају њиховом експанзионизму, Американци су спремни да користе сва средства: војну агресију (са или без легитимитета који дају УН), економске притиске (са или без подршке Светске трговинске организације, бивше ГАТТ сада СТО), трговачке ратове, непрестану употребу идеолошко-моралног арсенала о људским правима итд.

Исламизам, наизглед у сукобу са америчком нецивилизацијом, у суштини следи исти циљ потпуног освајања планете, какав имају и Сједињене Америчке Државе. Цихал и Америка имају заједничку тачку: и један и други су противници суверених држава нација и минирају њихове демократске институције.

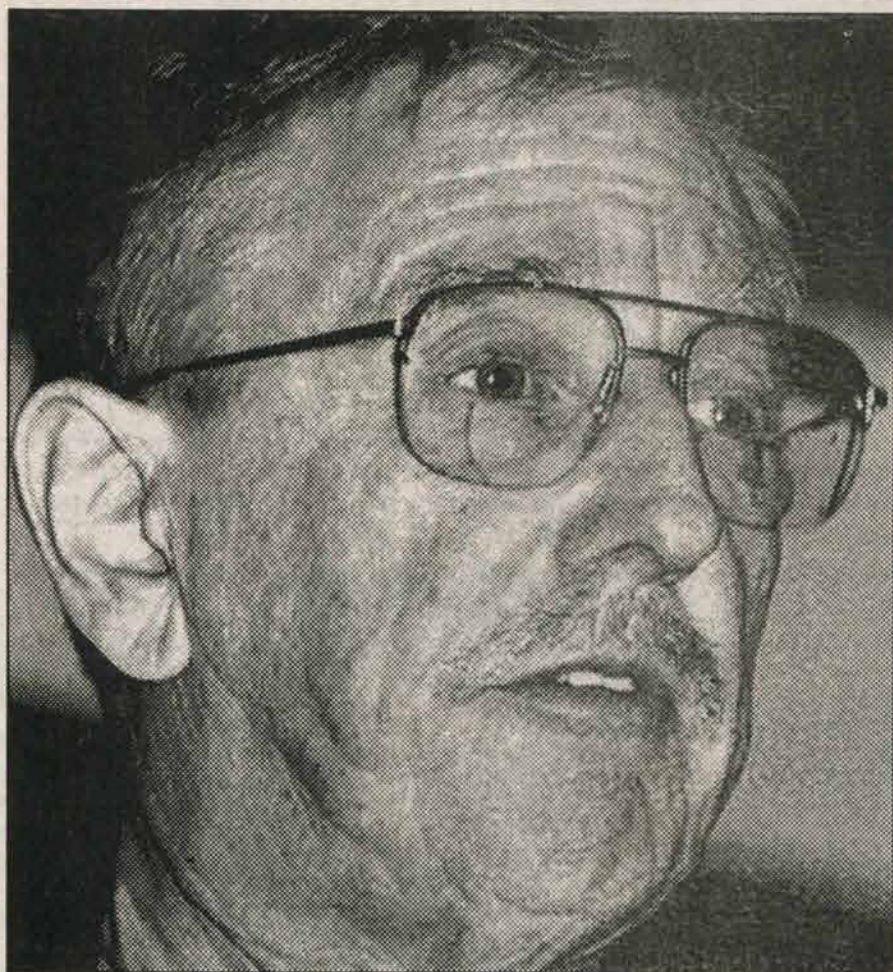
Исламски блок још увек није способан за самосталан наступ на светској сцени и принуђен је да усаврши систем савезништва у коме има подређену улогу, тако да данас исламистички покрети представљају један од камена теме-

љаца америчке спољне политике. Ово исламско - америчко савезништво није изненађујуће ако имамо на уму чињеницу да су и моћ и култура Сједињених Америчких Држава пре свега економски, и да америчком дипломатијом, у целини, управљају економско - финансијски и енергетски интереси.

Нико озбиљан, поготово политичари и стратежи у православним земљама, не би смео да занемари постојање нових претњи које представљају освајачки радикални исламизам и англо-саксонско глобално село, иако на изглед први напредује у Европи, првенствено путем

Томислав Николић: још постоје државе у којима није остварена победа англо-саксонског космополитизма над одбраном идентитета и нације

Персона нон грата: Вилијама Вокера само сила која не познаје право и Бога може да остави у Србији

имиграције и демографски, а други по-рима изглед пацифистичке планетарне културе засноване на култу слободе и уживања. Не сме да се ниподашгава програмирано искорењивање иако се оно не одвија директним физичким истребљењем.

САД знају да младе исламске нације имају потребу за западњачком технологијом, како би могле да користе природна богатства која поседују. Муслимански свет, по Американцима, би требало да постане тржиште са око милијарду потенцијалних купаца, а како је неспособан да достигне војну и економску аутономију услед недостатка технолошког напретка, то је савезништво са њим могуће.

У непрестаном лову на уговоре за експлоатацију нафтних резерви, Американци се приближавају члановима будућег муслиманског блока како би све припремили за своју имплантацију у те области, а све користећи реваншистичко непријатељство муслиманских народа према својим бившим господарима и колонизаторима.

Једнострано толеранција, која одликује исламско-западњачке односе, представља значајан адут за исламисте који планирају преображај света на основи судара две цивилизације. С једне стране користе изненађујућу благонаклоност неких представника хришћанских

кркви, а са друге стране им погудује верски релативизам, и често атеизам који из њега произилази, европских поли-

тичко-културних елита, као и маса које су, поддејством политичке прождрљивости и телевизијских серија, постале сасвим пасивне.

Шири се штетан став о исламу као једноставној побожности ограниченој на приватну и породичну сферу, што је само знак интелектуалне кратковидости којом се исламу приписују карактеристике религије схваћене на онај начин како се она доживљава у православном свету.

Тако смо данас изложени опасности ма мондијалистичког фундаментализма у којем англо-саксонски правац велича апсолутни индивидуализам са његовим тиранским "слободама" и правима човека, док исламски учвршћује групу и индоктринисан је да освоји свет.

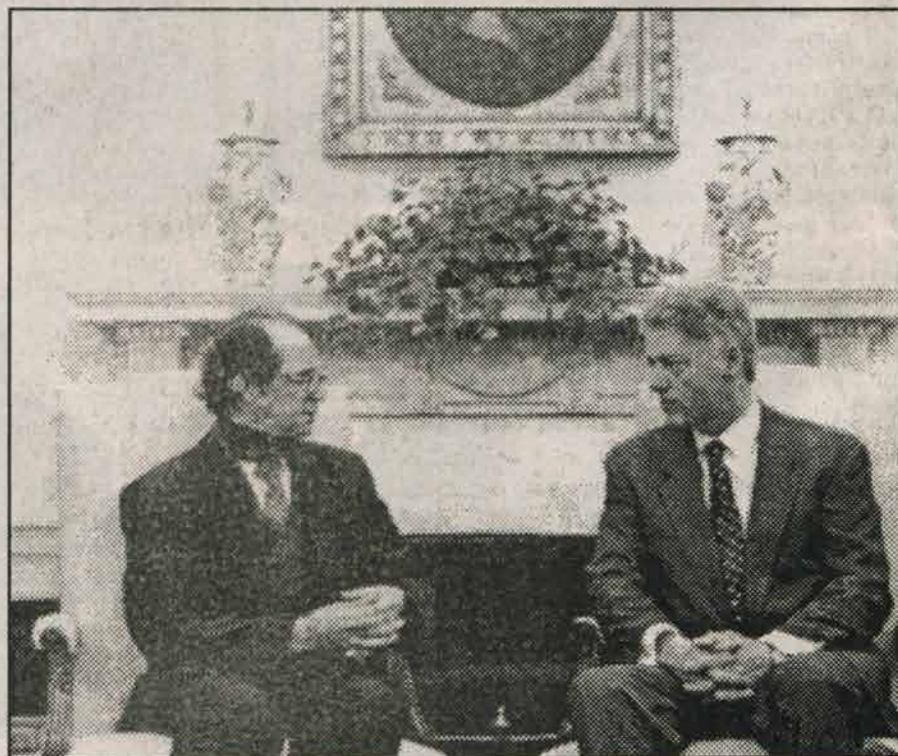
Залагање за људска права данас је илузија која користи искључиво америчкој империји, склоној да субверзивно оружје људских права радије користи да би паралисала конкурентске нације него да та права сама поштује.

Јасно се види да је реч о рату који је истовремено економски, културни а готово психолошки, јер прва мета којом се обара непријатељ је вера, дух који по сваку цену треба ослабити.

Политичари либералних демократија, формирану у школи технокрације и медијских сондажа, не уче више да служе општем добру, нису обучени да бране највише интересе своје нације.

Наша рањивост је данас наша стварност.

Патриотизам је постао последња препрека напредовању нових планетарних царстава, америчког и исламског. Одбрана државе - нације иде под руку са одбраном вере и демократије, чија обеле-

Опасне игре САД: залагање за људска права је илузија која користи искључиво америчкој империји

жја данас покушавају да одреде искључиво поборници такозване "религије" људских права, заговарачи Новог светског поретка.

Владе неких православних земаља улађују се од православља верујући обећањима Американца да ће доби новца и за државу и за политичаре. Не знају америчку пословицу која гласи:

"Бесплатан сир се налази само у мишиловци".

На срећу, још постоје државе у којима није остварена коначна победа англо-саксонског космополитизма над одбраном идентитета и нације.

Данас, овде, међу пријатељима и браћом, академик Милутин Стојковић и ја представљамо једну такву државу, Савезну Републику Југославију и Србију као Републику у њеном саставу, државу која је већ девет година изложена нападима чудовишне и необјашњиве спрегне непријатеља православља и српства посебно.

Наш народ, држава и суверенитет, се брутално бацају под ноге у покушајима да се смени легална власт и на чело државе доведу квислинзи који су по вољи Америке и њених европских трабанта. У борбу против Србије Америка улаже десетине милиона долара којима шаља политичаре, новинаре, судије, професоре, лажне студенте. Трују нам депу филмовима, дрогом и финансирањем деловања секти. Ако то не буде довољно, а неће бити, постоји наређење за напад ракетима.

Ми се ни онда нећемо предати. У својој историји се никада и никоме писмо предали. Никада и никоме нећемо предати ниједну стопу своје земље а посебно Косово и Метохију, симбол српске православне историје.

Терористи на Косову и Метохији киднапују и убијају нашу децу, грађане, полицију и војску. Прихватили смо мисију ОЕБСЦ уверени да ће представници више од педесет европских држава бити довољни да се осигура безбедност грађана када се наше снаге безбедности повуку.

Од онда је било више од пет стотина напада и непотребно је изгубљено десетине живота. Изгледа да је прави задатак мисије заштита терориста, њихово организовање, обука, наоружавање и конструисање лажи о монструозним злочинима државних органа Србије.

Нажалост, државе које нису под киднапраном Америке још увек немају представнике на Косову и Метохији а логично питање је: да ли ће их икада и имати. Зато се просторије мисије ОЕБСЦ у многим селима на Косову и Метохији налазе у истој згради у којој су смештени терористи. Зашто у мисији нема представника православних земаља, или зашто их нема толико да се осигура неутралност мисије?

Постоје неоториви докази да мисија ОЕБСЦ служи како би припремила и наводила напад НАТО на Србију. Гнусне лажи о наводном масакру над "цивили-

ма", који су снаге безбедности Србије извршиле у селу Рачак, конструисане су у том циљу. Америка тражи од Србије да призна терористе као равноправног партнера у сукобу, да признамо неке униформе, иако их они немају, иако се у целом свету зна да терористи немају униформе.

Шеф верификаторске мисије, пензионисани амерички генерал Вокер, забрањено је српским истражним органима да, уз његово присуство, изврше увиђај на месту догађаја и тиме погазио законе земље која га је позвала да дође и помогне да дође до мира.

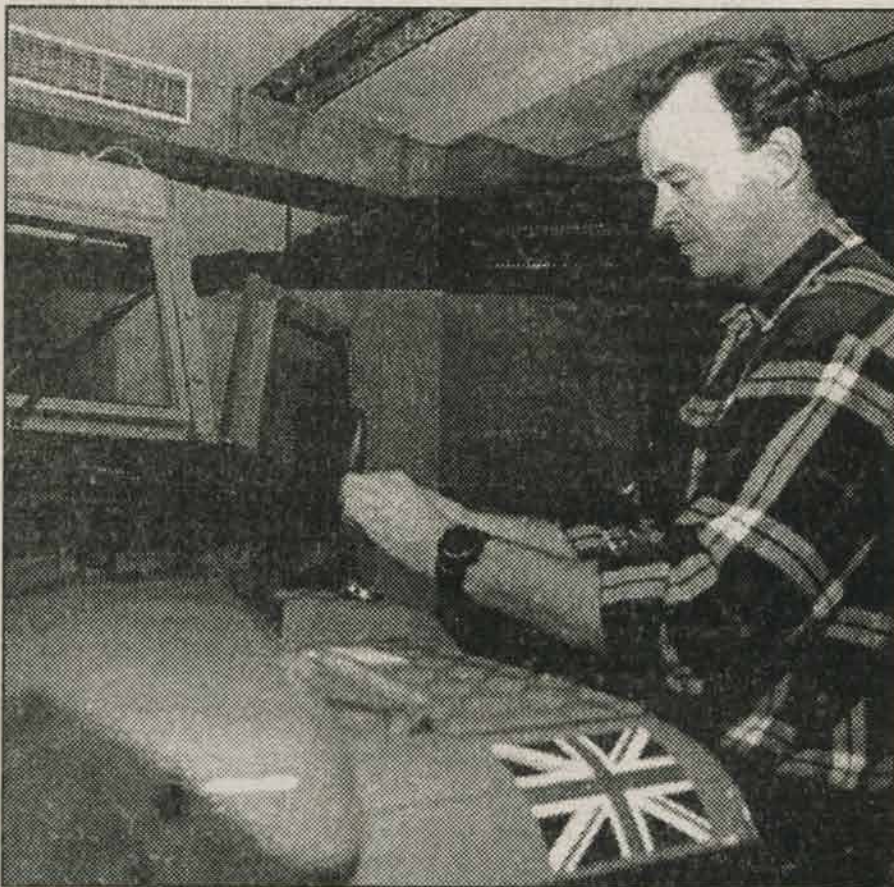
За три месеца није доставио ниједан извештај. Чак ни онда када су убијена

Никоме кога нису изабрали грађани на изборима нећемо дозволити да влада. Наши стари су издржали и већа искушења. Не смемо да их осрамотимо и не желимо да се стидимо пред својом децом.

Како и зашто да допустимо Америци да од Србије направи своју колонију?

Српска православна црква је постала аутокефална пре скоро осам векова, неколико векова пре открића Америке. Србија и Српска православна црква ће постојати и када Америка нестане. Српски народ ће сачувати своју земљу и одбранили западну границу православља.

Ми, учесници овог скупа, дугујемо захвалност Украјини, Одеској митропо-

Тројански коњи: постоје неоториви докази да верификатори ОЕБС-а служе да би припремили и наводили напад НАТО пакта на Србију

петорица српских дечака у граду Пећ или када су отета осморица војника. Подало је скоро нормално да сваког дана погине један српски грађанин или полицајац. Зато он више не може да обавља тај посао на територији Савезне Републике Југославије, више није жељан у нашој земљи. Само сила која не познаје право и бога може да га остави у Србији.

Драгоцене нам је ваша помоћ у борби за очување нашег народа и државе. Помоћ је и када нас неко не напада, и то што нам ваша држава не забрањује путовање, помоћ је и ваша молитва. Савезну Републику Југославију Америка држи у изолацији. Разлози су непознати, или боље речено познати, желили би да владају и у нашој земљи.

лији Руске православне цркве, и граду Одеса чија је заштитница Касперовска Богородица, што су нас отвореног срца позвали и примили, да се упознамо, помолимо богу у Саборној цркви и да се договоримо како ћемо даље да бранимо и развијамо нашу православну веру.

На крају, али за нас Србе најважније, молимо вас да усвојимо Резолуцију коју вам је наша делегација предложила и прелочила јуче.

Потребна нам је помоћ и подршка ваших парламената и влада, зато што се Србија данас бори и за вас.

Ваша награда биће душевни мир који ће вам подарити Господ, мир као после обављеног великог посла.

Хвала вам!

ГОВОР ТОМИСЛАВА НИКОЛИЋА
СТУДЕНТИМА БОГОСЛОВИЈЕ У ОДЕСИ

МОЛИТВА ЗА СПАС СРБИЈЕ

Томислав Николић је на позив ректора Семинарија у Одеси ахимандрита Евлогија, одржао веома успешно предавање студентима о прошлости, садашњости и будућности Србије. Том приликом одражана је и заједничка молитва за спас Српског народа

Томислав Николић: Драга децо, данашњи ученици а сутрашњи учитељи. Знам да сте дошли из разних држава које повезује иста вера – православна. Преузели сте на себе тежак задатак, да браните и ширите православну веру, најкрхкију и најнежнију, страдалничку а постојану и непромењиву још од папске буне која је на олтару цркве у Константинопољу, почетком 11. века, раздвојила католике и православне хришћане. Раздвојило нас је начело "филиокве" које су усвојили католици, признање да и на земљи постоји бог који се зове Папа. Ми верујемо у једног бога, у свето тројство Оца, Сина и Светога духа и не правимо и не тражимо себи нове идоле.

Историја православне Србије

Са радошћу, као човек коме је учинена велика част, одазвао сам се молби ахимандрита Евлогија, ректора Одеске духовне семинарије, да вам говорим о православној Србији, њеној прошлости и бурама кроз које данас пролази.

Срби су се на Балканско полуострво населили у 6. веку. Српска православна црква је аутокефалност добила 1219. године, пре скоро 800 година. Код нас су хришћанство и православље ширили грчки свештеници, под чијим је утицајем принц Растко Немањић, будући Свети Сава, 1192. године, у седамнаестој години живота, отишао на свето полуострво Атос, на коме су у пећинама живели монаси предани молитвама.

Његов отац, владар Србије Стефан Немања, будући Свети Симеун мирољубиви, пошао је 1196. године за сином, да га тражи и врати. Међутим, када је видео колико је Растко Немањић одан цркви и богу и сам се замонашио и помогао да се 1199. године оснује српски манастир Хиландар у коме је и умро 1200. године.

Растко Немањић се вратио у Србију да просвећује и учи свештенике и народ, и да се бори против продора католича-

Одбрана државе и нације иде под руку са одбраном вере: др Милутин Стојковић и Томислав Николић у Саборној цркви у Одеси

нства у Србију. Изборио се код Цариградског патријарха за аутокефалност Српске православне цркве и хиротонисан је за првог архиепископа. Два пута је ишао на Христов гроб, а умро је 1236. године у повратку са другог ходочашћа. Зато ми нашу православну цркву називамо Светосавском.

Велика српска држава распала се смрћу цара Душана пред продор Турака у Европу. Турци су напали подељену и похвањану Србију на Косову, 1389. године, на дан Светог Вида, старословенски празник који Срби и данас славе као Видовдан. Огромна турска војска савладала је српску војску, али Срби ће вечито да славе Косовске јунаке који су радије изабрали смрт у борби него ропство под Турцима. Турци још 67 година нису успели да заузму Србију. Србија је тек 1455. го-

рађорђе Петровић, од кога је настала лоза Карађорђевића, али је тај устанак у крви угушен. Карађорђе је пребегао у Угарску. Покушао је да се врати и да подигне други устанак, али је кнез Милош Обреновић, од кога је настала друга српска краљевска лоза, Обреновићи, организовао да га Срби сачекају и убију на превару. То су наше српске трагедије.

Кнез Милош Обреновић је подигао Други српски устанак и уз много дипломатије и помоћ Русије, тек крајем 19. века, Србија је стекла извесну аутономију у односу на Турску власт.

Нажалост, у 19. веку неки делови Србије потпали су под Аустроугарску власт. Аустроугари су радили исто што и Турци. Православни су живели тешко, а ономе ко је хтео да прихвати католичанство нуђена је храна, њива, помоћ.

тком овог века, али је тек после Првог светског рата, у коме је извојевала бриљантну победу, обезбедила себи двадесет година мира. Међутим, наш краљ Александар Карађорђевић није хтео да ствара државу Србију, него је створио државу Југославију у чији састав су ушле Словенија, Хрватска и Србија у дотадашњим границама. Тако смо се ми Срби сами одрекли своје државе.

После Другог светског рата комунисти су поделили Југославију на више република. На Републику Словенију, Републику Хрватску, Републику Босну и Херцеговину, Републику Црну Гору, Републику Македонију и Републику Србију која је једина имала две аутономне покрајине, Косово и Метохију. Жеља им је била да се српски народ разбије у што више република.

На муци се познају пријатељи: Томислав Николић са професорима и студентима Одеске духовне семинарије

дине потпуно пала у Турско ропство и у њему провела скоро пет векова.

Турци су били немилосрдни господари. Православни живаљ је тешко живео, а Турци су нудили ономе ко пређе у ислам кућу и имање. Један део Срба примио је ислам. У једном делу данашње Србије било је оних који су прихватили ислам, али их је највише прешло у ислам у данашњој Босни и Херцеговини. Данас их називају муслиманима и против њих смо водили тешке ратове, и у Другом светском рату а и у периоду од 1992. до 1995. године.

Срби су почетком 19. века почели да дижу устанке против Турака. Најпре Први српски устанак, који је подигао Ка-

Један део Срба у данашњој Хрватској и Босни и Херцеговини прихватио је католичанство. И против њих смо у Другом светском рату, и последњих седам година, крваво ратовали.

Од 1990. године, када је почела да се распада СФРЈ и кад је почео рат Хрватске и Босне и Херцеговине да се одвоје од Југославије, ми Срби имали смо крваве сукобе, верски рат са бившим Србима који су сада католици и муслимани.

Стварање и распад Југославије

Србија се од Турака коначно ослободила тек Првим балканским ратом, поче-

Када се распадала Социјалистичка Југославија, Американци су помагали републикама да постану посебне државе. Како је то могло да се уради мирно, када је у Хрватској на половини, а у Босни и Херцеговини на 62 посто територије, у већини био српски народ Срби су хтели да остану да живе заједно са Србима.

Ми смо створили две српске државе изван Србије, Републику Српску Крајину и Републику Српску. Те две државе би опстале да их није бомбардовао НАТО. Данас на територији бивше Хрватске скоро да нема Срба. Сви су избегли у Србију. Република Српска, која је на територији бивше Босне и Херцеговине,

За одбрану православља: Томислав Николић са ректором архимандритом Евлогијем и професорима на уласку у Одеску богословију

још увек постоји, али јој не дозвољавају да буде засебна држава и да се уједини са Србијом.

Косовско-метохијска криза

И то им није било довољно. Кренули су да нам узимају Косово и Метохију. Косово и Метохија је српска територија која је српска светиња и извор српске духовности. Српска држава настала је на Косову и Метохији, преко 200 храмова Српске православне цркве сведочи о томе. Неке од највећих светиња у Српској православној цркви налазе се на Косову и Метохији. То су манастир Грачаница, саграђен 1321. године, манастир Високи Дечани и Пећка патријаршија, прва Патријаршија Српске православне цркве.

На Косову и Метохији живе Албанци, Срби, Роми, Турци. Међутим, Албанци имају огромну стопу natalитета и потишу све остале, Србе посебно, освајајући територије на најпримитивнији начин, познат од давних времена, високом стопом natalитета. Зна се да народ који има највише деце, на дуги рок, сигурно преузима контролу над територијом, самим тим и власт.

У комунистичкој Југославији Албанци су владали над Србима на Косову и Метохији. Када се распадала Југославија, Србија је Уставом који је донет у Парламенту, вратила и формално Косово и Метохију себи.

То смета Американцима, и када је престао рат у Хрватској, и када се смирио рат у Босни и Херцеговини, Американци су запалили Косово и Метохију. Сада се дешава нешто чудно и необјашњиво, да су се католици и ислам ујединили у борби против православних Срба. То је незамисливо. Само су интереси у питању, а у основи, они се међусобно мрзе више него што појединачно мрзе Србе.

Ми смо се у Скупштини, у парламенту Србије, договорили да Косово и Метохију не дамо и да се бранимо до последње капи крви. Претње су изузетно велике. Морали смо да прихватимо да Европска заједница пошаље мисију, такозване посматраче, који ће бити у свим селима, чувати ред и мир и извештавати о томе ко чини терористичка дела на Косову. Ми смо чак повукли велики део војске и полиције са Косова и Метохије, зато што смо имали такав договор са међународном заједницом. Од када смо то учинили било је преко 500 терористичких напада, а скоро сваког дана погине бар по један полицајац.

Многи наши манастири нису имали положајника, то је онај Србин који ујутро, на дан Божића, први дође у кућу, зато што Срби седе у кућама, не смеју да изађу напоље, и нема ко да оде ујутру у манастир.

Када је то већ превршило меру, када су терористи упали на место где се окупља омладина и убили пет Срба, дечаке ваших година, када су отели осам војни-

ка, ми смо се у Влади Србије договорили да поново сами преуземо потпуну контролу над Косовом и Метохијом. Терористи су се, чим смо ми склонили војску и полицију, из планина вратили и појавили у селима и на путевима. У многим селима седиште Американца и седиште терориста је у истој кући. Терористе превозе кола Американца и осталих посматрача. Нема представника православних земаља, зато што су Американци поставили услов да сваки посматрач мора да зна енглески језик, мора да рукује компјутером, и онда су ускочиле прво западне земље, које имају спремне такве кадрове. А православне земље још увек траже кадрове, што Американцима и те како одговара.

Пре десетак дана имали смо жесток окршај са терористима. Била је то једна велика група која је непрекидно, из дана у дан, убијала људе. Наше снаге су их опколиле, и погинуло је четрдесетак терориста. Када су отишле наше снаге безбедности, дошли су Американци и Албанци, свукли им одела у којима су ратовали, обукли им сељачка одела, склонили оружје, изгледа да су неке терористе онако мртве масакрирали, позвали су стране телевизије и објавили су свету да је Србија извршила масакр над цивилима који нису имали униформе. А, у целом свету не познају се терористи у униформи, сви терористи су у цивилу. Униформу може да носи само војска и полиција.

Држава без цркве и душе

Ми смо се после три дана борбе пробили поново у то село, узели смо лешеве свих терориста и однели на Институт за судску медицину, позвали смо стручњаке из Белорусије и Финске да заједнички извршимо обдукцију, да се утврди како су погинули, и да ли је то био масакр или су изгинули терористи. А онда смо рекли шефу посматрача, америчком генералу Вокеру, да је персона нон-грата, да је непожељан за Србију и да га протерујемо. Американци су запретили да ће бомбардовати Србију.

Бомбардовали су Српску Крајину, бомбардовали су Републику Српску, а сада се спремају да бомбардују Србију. Републику Српску бомбардовали су радио активним пројектилним ниским радијације и сада се тамо рађају деформисана деца.

Србија је последња православна земља на западу. Иза нас више нема православних. Ако Србија падне, пашће цело православље. Све што Америка проба на Србији, то је један мали модел на коме се испробава како ће пасти Русија. Србија је идеална да буде модел за Русију. Ми смо исти народ. Имамо исту историју. Исту православну веру. Веома сличан језик. Исте црквене обреде. Исти црквени језик, старословенски. Били смо 50 година у ропству под комунистима.

Нека наша деца у Америци виде спас, мисле да се тамо лепо живи, да тамо тече мед и млеко. Америка нам отима младе студенте још на факултетима, већ на трећој - четвртој години, када се виде таленти. Они понуде високе стипендије, понуде родитељима да се преселе у Америку и многи се одлучују на то. А тамо многи почну и заврше прањем судова у сумњивим ресторанима.

САД расадник верских секти

Америка зна, како Србија буде реаговала тако ће реаговати и Русија. Нажалост, владе многих православних земаља више мисле на новац и богатство него на народ, него на цркву, него на бога. Мисле да Америка нуди и да ће испунити све оно што нуди. А има једна америчка пословица која гласи: "Бесплатан сир налази се само у мишоловци".

У Америци нема ништа бесплатно. Америка нема душу, Америка нема цркву, у Америци се не верује у бога. Америка трује нашу децу музиком, филмовима, дрогом, сектама. Страшно се развијају и бујају секте. Чак и такзвана сајентолошка, научна секта, која не личи на идеолошку, а у ствари је најпогубнија за православни народ.

Отворено се на улицама проперирају религије са Блиског истока "Харикришна", "Одреди самоубица". У неким православним земљама владе оснивају цркве паралелне званичним, и тиме испуњавају налоге сумњивих налогодаваца, непријатељски расположених пре-

ма њиховом рођеном народу. То није добро, то је зло, то су сатанини сарадници.

Православље је страшно угрожено. Можда смо изгубили везу са црквом у време комуниста. Ми сада у Србији крштавамо људе старе 50 година. За време комунизма многи нису крштени. Али, ако се Исус Христос крстио у 30-тој години, никад није касно да се човек врати својој цркви, да се врати Богу.

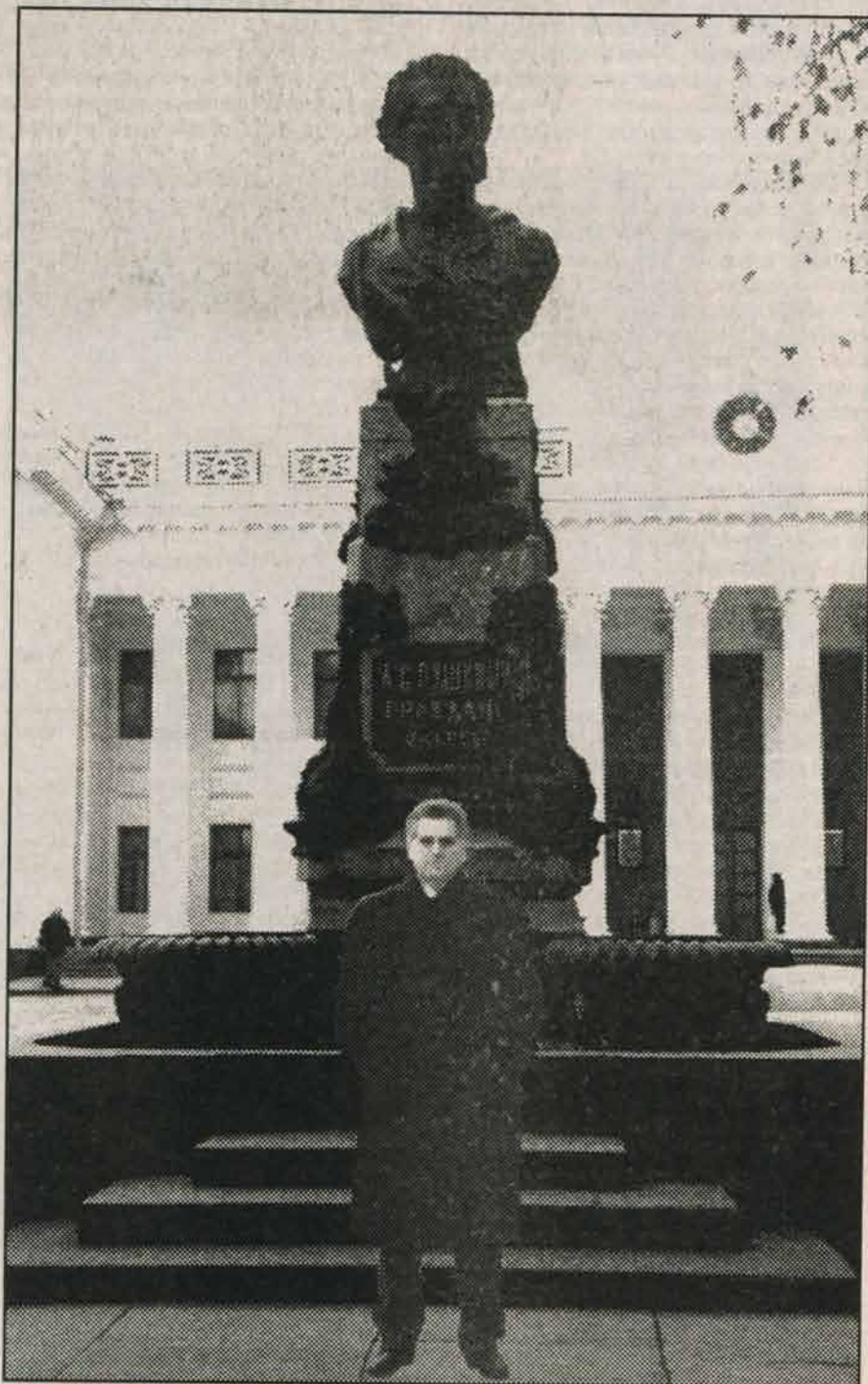
Срби ће се бранити и одбранити сами

Драга децо, ја сам данас желео да вас мало упознам са Србијом и српским на-

родом, да вам приближим народ који вам је духовно већ близак. Молим вас да се у својим молитвама сетите Србије и српског народа, а ми ћемо се бранити и одбранити сами. Бомбе падну и прођу, а народ остаје да живи вечно.

Ја сам имао толико господине ректоре, ако мислите да треба на неко питање да одговорим, учинићу то врло радо.

Студент: Захваљујем вам се на обавештењима која су нам недостајала. Ми живимо у држави која је далеко од ваше. Читамо у новинама шта се дешава, гледамо на телевизији, али то су информације које нам сервира наша влада, углавном америчке и енглеске. Ту се не по-

Почаст словенским вредностима: код споменика великог песника Александра Сергејевича Пушкина (1799-1837)

казује права истина о Србији, али ми претпостављамо праву истину, ми то разумемо. Захваљујући овом нашем предавању и нама је много тога јасније. Ми бисмо волели када би у нашу семинарију долазиле праве информације из Србије, или новине или на други начин. Онда бисмо ми могли да и својим пријатељима пренесемо истину.

Ако ваша влада или бар Српска православна црква издају новине на руском то би много значило.

Албанија је извор зла

Томислав Николић: Српска православна црква издаје часопис "Православље", мислим да га издаје и на руском. А да ли семинарија има компјутерску пошту, да ли има сајт на интернету? Можемо да шаљемо на интернет, па онда ви да делите даље, само нам дајте адресу или пратите наш сајт.

Ради се о једноставној ствари. Албанци желе да отцепе Косово и Метохију од Србије и да га припоје Албанији. Албанија је извор зла. И Американци и Немци врло добро знају да се у Албанији обучавају терористи и да се убацију на територију Косова и Метохије. То је јако неприступачан крај, то су горе, планине, тако да има много илегалних прелазака границе и наша војска има проблема да одбрани границе.

Борба против терориста је обавеза свих држава у свету, али нашу борбу против терориста Америка и страни медији осуђују и називају је злочиним. Цео свет сарађује у борби против терориста. Једино неће да помогну Србији да се бори против терориста. Једино Србију оптужују што се бори против терориста и ми имамо врло мало савезника у свету.

Кад су ова догађања у селу Рачак прогласили за злочин они су блокирали наше поруке које иду на интернету, на компјутеру, тако да наша истина уопште не може да иде у свет. Они не желе да објаве снимке наше телевизије. Праве читаве позоришне представе.

Оду у албанско село, покупе жене у неком подруму, исцепају одећу, снимају малу децу која плачу и онда кажу - сво окуда је прошла српска полиција и војска, а после тога изађу горе, седе, причају и смишљају нове подвале. Нашли смо и такве снимке па смо их објавили заједно са њиховим снимцима.

Велики део света је сада укључен у борбу против Србије, али ви сте видели како је било кад су Американци бомбардовали Ирак. Бомбардовали су три дана и шта су добили. Шта је решење бомбардовања. Какво решење виде у убиству недужних грађана. Мисле да промене власт, да народ изабере другу власт? То код нас Срба православна неће моћи да се деси.

Питање: Како се према томе што се дешава код вас односи Руска држава?

Томислав Николић: У време кад је трајао рат у Хрватској и Босни и Херцего-

вини, Русија није помагала Србији. 1992. године кад су уведене санкције против Србије, Русија је гласала за санкције. Тада је министар спољних послова био Козирјев. На сву срећу он је смењен и онда када је господин Примаков постао министар спољних послова, а онда и председник Владе, однос Русије се променио. Наравно, Русија има и својих проблема и ми то разумемо. Тешко је одупрети се таквој сили каква је Америка, али ми никад од Русије нисмо тражили да ратује за нас, ми смо само тражили да она не помаже Американцима, да не гласа за осуду Србије, да се уздржи. Нама је и то нека помоћ.

Мени је, као потпредседнику Владе Србије, забрањен улаз у скоро све европске државе, у све земље чланице европске заједнице, чак и у све државе које мисле да уђу у европску заједницу, само зато што где год одем овако говорим. Волео бих да се овде налази и неко од оних који нападају Србију, да се пред вама или пред неким камерама телевизије представимо један и други и да видимо ко лаже. Или макар да вама објасни разлоге зашто Србима забрањују да путују по свету, а траже да они у Србији господаре и одлучују како ће да се живи.

У њиховим рукама је новац, моћ, оружје и медији и они ту побеђују Србију. Међутим, они не смеју да ратују против Србије. Ниједног војника неће смети да пошаљу. Зато су измислили ракете које лете 1000 км. Они могу против Србије да ратују само ракетама, а кад треба човек на човека, наша вера и наша љубав према нашој земљи јачи су од сваке војске.

Нема ни Хитлера ни Гебелса а Москва постоји

Студент: Зашто Американци желе да униште Србију?

Томислав Николић: Америка жели да прошири НАТО. Она жели да све земље уђу у НАТО. НАТО је званично одбрамбени савез, а још се нигде није бранио, само је нападао. НАТО је преузео улогу Уједињених нација.

Зашто нападају Србију? Србија је историјски савезник Русије. Историја Србије везана је за историју Русије. Увек кад је Русија стајала уз Србију, Србија је напредовала. Увек кад је Русија била јака, Србија је била јака. Кад је Русија била слаба, Србија је била слаба. Ми смо природни савезници. Наше су очи окренуте Русији. Ми смо и привредни савезници. Од Првог светског рата наоивамо, сарадња Србије и Русије је потпуна и свеобухватна.

Србија је најопаснији противник Америци. Бугарска и Румунија ће лако пасти. Бугарска и Румунија су већ понудиле аеродроме, да са њих полећу авиони који би бомбардовали Србију. Ја сам данас гост Украјине и не приличи да гост говори лоше о домаћину, али државно руководство Украјине неће представљати проблем Америци. Проблем ће

бити народ Украјине, који се неће дати лако преварити.

Ако би пале Србија и Белорусија, Американци би могли ракетама кратког домета да гађају Москву.

Преводилац: И друго питање - да ли је истина да је већ Русија подељена између Американца и Немаца. И Русија и Украјина.

Томислав Николић: То не знам. Колико пратим ситуацију, Украјина се дели на источни и западни део. Мислим да је западна Украјина под већим утицајем НАТО, а да је источна Украјина и даље чврсто одана православљу. У Русији је, нажалост, криминал узео великог маха. Русија је огромна земља, царевина и не заслужује да у њој владају криминалци. Русија би требало прво да помогне себи.

Студент: Господине Николићу, уверавам вас да народ и Русије и Украјине не мисли као део руководства и да се искрено моли за вас и да би желело да вам помогне.

Томислав Николић: Ја то знам. Хвала вам за то. Проблем су руководства.

Студент: Код нас се земља већ дели на два дела. То се дешава државама које изгубе рат. Запад рачуна да је исток већ изгубио трећи светски рат јер се СССР распао, али код нас у новинама и часописима не можете то да прочитате. Говоре нам да је победила демократија и на Западу стално причају о томе. Молим вас да, ако имате прилике пренесете негде на Западу моје речи, обичног руског човека. Некада је Хитлер био пред Москвом и Гебелс је обавештавао свет да је рат завршен.....

Томислав Николић: Нема више ни Хитлера ни Гебелса, а Москва постоји (аплауз).....

Белорусија је осветлала образ православљу

Студент: Реците ми нешто о ставу Белорусије

Томислав Николић: Морам да изразим велику захвалност председнику Лукашенку и народу Белорусије. Белорусија никад није избегавала да да подршку Србији и српском народу. Ја сам прошле године био у Белорусији, у Гомелу, а председник моје странке, Српске радикалне странке, доктор Војислав Шешељ, овог часа је у Минску. Белорусија је понашањем према Србији осветлала образ православљу.

Студент: Да ли је овај рат против Србије рат против православља?

Томислав Николић: Ово је рат против Србије, а то је почетак рата против православља.

Ректор Семинарије, архимандрит Евлогиј: Господине Николићу, хвала вам на времену које сте одвојили за наше студенте, сада ћемо се сви помолити за спас српског народа.

ИНТЕРВЈУ СА ТОМИСЛАВОМ НИКОЛИЋЕМ ПО ПОВРАТКУ ДЕЛЕГАЦИЈЕ
САВЕЗНЕ СКУПШТИНЕ ИЗ УКРАЈИНЕ

СБИЈА ТРН У ОКУ ЗАПАДА

Најзапаженији наступ југословенске делегације на Међународној конференцији православних земаља у Одеси. Говор шефа југословенске делегације, Томислава Николића, поправио искривљену слику о дешавањима у Србији. На позив одеског митрополита Евлогија, Николић одржао предавање студентима из свих православних земаља. Телевизија Руске православне цркве пренела опширан интервју нашег представника гледаоцима држава учесница

Недавно је у главном граду Украјине, Одеси, одржана годишња Међународна конференција под називом "Православље и опасност од светске системске кризе постиндустријског друштва, глобалне економије и институција државне власти". Овом изузетно значајном скупу присуствовала је и делегација Савезне скупштине Југославије, коју су чинили Томислав Николић, председник Одбора Већа република за спољно-политичке и економске односе са иностранством Савезне скупштине и академик проф. др Милутин Стојковић, шеф посланичке групе Социјалистичке партије Србије у Већу грађана и председник Одбора Већа грађана за одбрану и безбедност.

Наступ српског радикала Томислава Николића на овој конференцији био је један од запаженијих. Зато је, ваљда, и уследио позив архимандрита Евлогија, ректора Одеске духовне семинарије, срчаном браниоцу светосавског православља да одржи предавање студентима Богословије из свих православних земаља, о вери и драми коју преживљава Србија. Ово налахнуто обраћање Томислава Николића, члана југословенске парламентарне делегације није остало без одјека.

Посленици седме силе отимали су се о саговорника из братске Србије, те је и мисија ове врсте послужила државном задатку југословенске парламентарне делегације. Овом приликом, Томислав Николић се посредством камера обратио и гледаоцима државних украјинских медија, али и православне телевизије и читаоцима тиражних дневних издања.

Истовремено, вишестраначка парламентарна делегација Савезне скупштине Југославије, коју је предводио лидер српских радикала др Војислав Шешел, успела је да Савезна Република Југославија стекне статус сталног посматрача у Парламентарној скупштини Савеза Русије и Белорусије.

Томислав Николић: Савез Русије и Белорусије може да заштити сваку своју чланицу

Добар ветар за нови курс

● У јануару сте учествовали на једној, за православну Србију и Југославију, изузетно важној конференцији. Какву пажњу је међу осталим делегацијама изазвао ваш и наступ академика Стојковића?

Томислав Николић: Српска радикална странка је, рекао бих, драстично променила курс спољне политике Савезне скупштине Савезне Републике Југославије, опредељујући се према свом програму, инсистирајући на томе да се што више вежемо са православним земљама, а посебно са Русијом, која је овога часа једина у стању да, у складу са међународним правом, а никако по неким нашим посебним жељама, заштити Србију и српски народ. И, с обзиром на то да сам ја председник Одбора за спољно-политичке односе и економску сарадњу Већа република Савезне скупштине, у могућности сам да одредим велики број делегација савезних посланика, које учествују на разним скуповима, тако да се ми све више окрећемо на ту страну.

Наравно, постоји и такав одбор у Већу грађана, чији је председник Љубиша Ристић, који има јест обичај да се представља као председник спољно-политичког одбора Савезне скупштине, иако су та два одбора потпуно равноправна и он, зачудо, иако припада Југословенској левици, па би требало да постоји нека органска веза са Истоком, ипак фаворизује непотребне контакте са Западом, у којима ниједан посланик Српске радикалне странке не учествује, нити би учествовао.

Од овог нашег рада има конкретне користи и конкретних резултата. Један од начина на који ми покушавамо да повежемо разбијено ткиво православних земаља је и огромни рад др Војислава

Шешеља, и мој, на томе да се Савезна скупштина Југославије, у статусу сталног посматрача, придружи Парламенту Савеза Русије и Белорусије. То је остварено после неколико наших путовања, тако да су се преломили скоро сви савезни посланици и схватили да је то прави пут. Постоји, наравно, и много различитих група у различитим парламентима, или група које повезују више парламената православних земаља. Једна од тих група је и асамблеја православља, која је, као идеја, веома занимљива зато што ту нема неког православног застрањивања, него се једноставно посланици парламената свих православних земаља или посланици у парламентима земаља које нису православне, већ посланици православци, окупљају, износе проблеме, покушавају да проналазе решења, друже се, упознају. То увек донесе добре резултате, зато што никад не знате кад ће ко од посланика једног дана бити представник власти. Кад парламентарна група којој припада тај посланик добије већину у парламенту и дође на власт, онда те везе постају конкретне и веома чврсте.

Једногласна резолуција подршке Србији

● Као политичар, имали сте и конкретан циљ учешћа на овој конференцији. Да ли је он и остварен?

Томислав Николић: У Одесу сам путовао као шеф југословенске делегације, наш циљ је био да тај скуп православних земаља усвоји једну резолуцију о збивањима на Косову и Метохији. Нисам много инсистирао у Министарству иностраних послова да сам пишем ту Резолуцију, зато што су они имали један већ припремљен текст и понудили су га делегацији, препоручивши нам да

некако издејствујемо да се тај текст на скупу и усвоји.

Знате да свака делегација представља једну коалицију и да су у њој представници различитих политичких странака, тако да нико не инсистира искључиво на неком свом ставу. Ја сам се у начелу сагласно са том декларацијом, мада је могла да буде још оштрија јер смо за та три дана дружења успели да се наметнемо као људи који представљају земљу која се искључиво бори за свој суверенитет, земљу која се бори за своју слободу.

Представили смо се као људи који заступају један изузетно храбар, историјски, православни народ, тако да смо последњег дана имали такав консензус представника осталих парламената да је та резолуција могла да изгледа онако како бисмо је ми написали и била би прихваћена.

Али, постоји нешто што се зове дипломатија у тим односима, тако да мислим да смо ми успели да сачинимо једну добру резолуцију, која је једногласно прихваћена и, истовремено, за та три дана смо направили добре контакте за будућност, значи постигли смо циљ због којег смо дошли, иако је било појединачних иступа представника појединих парламената.

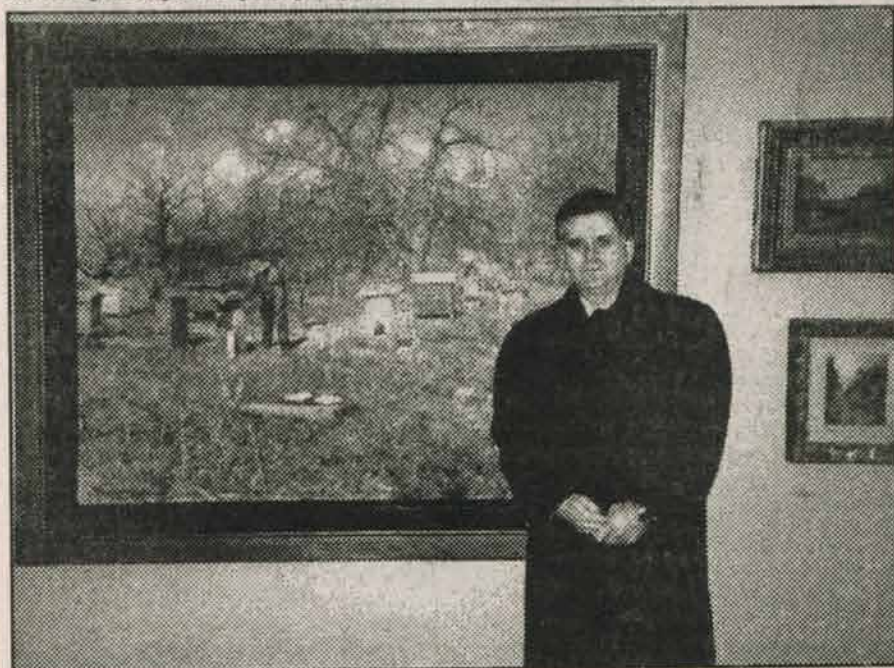
Аргументима против предрасуда

● Каквих иступања и којих парламентарних делегација?

Томислав Николић: Ни то није била новина. О таквим стварима ми је говорио др Милутин Стојковић, који је одржио члан оваквих делегација. Посебно мислим на наступе парламентарне делегације Бугарске, која је износила званичне ставове Бугарске владе, тренутно супротстављене интересима српске стране. Говорили су ми да се прошли пут делегација православца из Албаније оштро супротставила српским ставовима. Међутим, на моју несрећу, овога пута није било Албанаца на овом скупу, а ја сам баш био спреман да са њима уђем у оштар дијалог.

Ми смо већ прве вечери побрали доста симпатија, тако да ме је декан Одеске духовне семинарије одмах замолио да одржим предавање студентима који се враћају са распуста. Ја сам то прихватио јер ме је декан убедио да су то студенти из свих православних земаља, који одржавају тесне контакте са својим народом и да ће врло брзо проширити истину коју ће чути од мене, а до које у Украјини тешко могу да дођу, зато што је Украјина под огромним западним утицајем.

Међутим, ми смо били врло пријатно изненађени када се једног јутра, после овог предавања, испред конференцијске сале окупило више стотина грађана са великим транспарентима подршке српском народу, против НАТО, против западног мешања у наше послове - и то

"Бекство" из политике: у Музеју уметности у Одеси

Заједнички задатак Државе и Цркве – одбрана, школовање и просвећивање народа: са украјинском монахињом, игуманијом Серафимом

у главном граду Украјине, у коме се ригорозно кажњава сваки излазак на улице и окупљање, јер Влада Украјине не осећа пулс свога народа и окреће се Западу, иако је овај народ крвно и историјски везан за Исток. За овако нешто требало је храбрости и људи су показали шта већина Украјинаца мисли, иако седе код куће.

Овај спонтани гест подршке нама, као представницима нападеног српског народа, истински нас је окуражио. После тога смо имали бројне контакте и са осталим делегацијама које су учествовале, а то су све утицајни људи у парламентима оних земаља из којих долазе.

Имали смо и званичне контакте са представницима Одесе, Одеске области, из свих делова Украјине и, кад се све сабере, изузетно смо задовољни резултатима овога скупа. Осећам да се у последњих неколико месеци убрзано мења мишљење широких слојева грађана у источним земаљама у односу на Србију и Савезну Републику Југославију.

То се осећа и по званичној руској политици, без обзира што је Русија приморана да опрезно наступа кад је у питању Америка, јер је себе довела у ситуацију да буде слабији партнер. Али, кад руски политичари треба да се представе свом народу као људи који мисле на Русију, они морају да заштите Србију, зато што је то, очигледно, жеља највећег броја грађана Русије и свих Руса, а пред тим жељама мора да уступке неки други интерес, који имају Влада Русије и руски председник. Наравно, и они су бомбардовани информацијама светских медија, које су увек негативне о Србији.

У Одеси сам гледао све украјинске канале, па и неке сателитске. Човек који томе верује, мора да буде згранут, а другачија информација не може ника-

ко да се пробије. Ова дружења и контакти показали су да смо ми нормални људи, да не пијемо крв за ручком и не гледамо кога ћемо заклати, већ да бринемо о својој деци, својој кући, својој држави и свом народу! То много помаже и зато ћемо сви ми који смо у Српској радикалној странци наставити да ширимо везе са православним земаљама и посебно са Русијом. То нам је једини ослонац, једини прави пут. Наравно, никада нећемо доћи у руско ропство, никада нећемо прихватити да нам уместо Америке Русија командује, али то Русија од нас неће никада ни тражити, нити тражи. Али, да нам је потребан што чвршћи савез са Русијом и Белорусијом, то је сада већ сасвим јасно, то је очигледно.

Сви ови напади на Косово и Метохију и будући напади на неке делове територије Србије, лакше се изводе када се напада део територије Србије или Савезне Републике Југославије. Како би Америка могла да доведе НАТО трупе на Косово и Метохију да постоји савез Русије, Белорусије и Србије и Савезне Републике Југославије? Како би могла да отме део територије из таквог савеза, велико је питање за нас који смо сада мала држава, усамљена у свету и која штрчи и иритира остале поносом својих грађана и жељом да остане слободна!

На нас су се сада устремили сви они којима такви сметају. Америка жели једну безобличну масу из које нико не штрчи и не пркоси њеним намерама. Чим из те масе неко провири, прети да порасте, они га сасеку. Зато је Србија њима трн у оку. Србија мора да нађе један здрав ослонац, природни савез са Русијом, Белорусијом и осталим државама које такав савез желе, у коме нико никога неће уцењивати, нико никоме претити, већ неговати узаманост у неприликама. Све ово што радимо водени спољну политику Савезне скупштине је у том циљу.

Наравно, Српска радикална странка не може да води државну политику Са-

везне Републике Југославије, то не зависи од нас, али све што по Уставу буде зависило од Савезне скупштине и што Српска радикална странка сматра да је добро за српски народ и за српску државу и што стоји у нашем програму, гарантујем да ћемо и спровести, без обзира на то што смо опозиција у Савезној скупштини.

Уосталом, све делегације које нам мисле добро и које долазе у Србију као пријатељи, траже контакте са Српском радикалном странком, зато што већ после првог сусрета са нама осете колико волимо ову земљу и овај народ и колико брижно о њој мислимо и колико јој добра желимо.

Наравно, у овој тешкој ситуацији и други се показују у добром светлу, тако да неких дисонантних тонова међу најважнијим политичким партијама, у погледу статуса Косова и Метохије, тренутно нема. Али, као што ми познајемо и званичну и незваничну политику многих држава у свету, тако и посланици из света врло добро знају ко је ко у Савезној Републици Југославији, како се ко понашао и шта од кога могу да очекују. Зато сви са уважавањем прихватају ставове Српске радикалне странке. Зато смо и у Одеси, као званична делегација од само два члана и једног секретара, морали да се поделимо, да би удовољили знатичељи свих оних заинтересованих за наше српске проблеме.

Сваку прилику смо користили за сусрете са људима. Они никада не могу да шкоде, напротив, утолико пре што је очигледно да смо природно везани за православље и што је очигледно да ће православне државе морати да трагају за начинима интеграције ради одбране своје вере и државности. Оне никога неће да нападају, али се свет, уз сагласност европских сила, врти око једне тачке, око Америке.

Светосавље - прва мета

- Вероватно је на многе присутне оставио утисак ваш говор о организованом нападу на православље. То је већ у домену цркве. Колико је она јака да одговори?

Томислав Николић: Многи би хтели да црква, па и Српска православна црква, у овом домену сачува статус недодирљивости. На овом питању се и сваки верник ломи. Кад види да црква не реагује, увек размишља да ли је његово право да реагује, односно да не начини неки трећиме што ће реаговати, онда када црквени великодостојници не реагују.

Ја не знам какви су односи у цркви зато што у цркву идем само да се молим Богу, а не да размишљам о томе шта се у самој цркви дешава. То је, ваљда, дужност саме цркве да своје проблеме решава, али очигледно да те проблеме не решава на време или их не решава како треба. Очигледно је да је атак на православље у свету изузетно организован и силовит, а Србија слови за бастион православља.

Онај ко сломи Србију, моћи ће да се похвали да може да победи сваку православну земљу, без обзира на то, што су нас комунисти од рата наовамо одваја-

ли од цркве и што ми сада у педесет година кришћавамо зреле људе, без обзира на то што смо имали мешање цркве у политику и 41. године и свих ових година после тога, али ја мислим да је црква која себе назива православном већ изгубила велики део свога народа. Ми смо већ окрњили тај корпус унијаћењем, исламизацијом, а и данас тако што велики део свештенства одвраћа народ од своје цркве.

Слом комунизма био је јединствена прилика да црква заузме своје право место и добије назад свој народ. Слом комунизма је и довео до тога да Срби почну да се враћају својој цркви. Али, тада су многи из цркве почели да се баве политиком и сад је то неважно на којој су страни били. Народ је поново пресечен, вратио се кући да у окриљу своје породице исповеда праотачку веру и славу, да цркву змени својим домом.

Цркве су олст празне, а црквени великодостојници поново чине грешке, поново се баве политиком, чак би неки међу њима хтели да се баве и државном политиком. У животу је позната чињеница - кад човеку дате један посао, а он га не ради, већ ради неки други, то је знак да је неспособан и бежи од својих задатака. Српска православна црква има велики задатак да буде ауторитет и духовни и морални, да нас учи вери, да на овај народ делује у смислу процишћења, а никако да се бави политиком и никако да води ову државу. Међутим, времена су тешка, многи се не сналазе, па тако и људи из врхова цркве.

Православље је заиста угрожено са свих страна, више нема отвора кроз које не улазе непријатељи, прикривени у виду секташа и отворени у виду других вера, или као државне идеологије које у Србији ударају искључиво на православље.

Мора да постоји сарадња цркве и државе, па било ко да је на власти. Црква мора да схвати да је на власти онај кога изабере народ. Један исти народ припада и држави и цркви, само што држава и црква имају одређене задатке према том народу и имају заједнички задатак да га штите, да га бране, да му помажу, да га школују, да га просвећују.

Нема те власти са којом црква не треба да сарађује, при томе мислим и на то да постоје државе у којима већински народ није православан. Али и са таквом државом црква мора да сарађује, уколико држава не прогања православног народ.

О Србији "из прве руке" проговорили и медији

- На какав одјек је наишао ваш боравак у Одеси, тачније наступи на овој међународној конференцији и предавање студентима?

Томислав Николић: Дао сам два интервјуа, један за Украјинску телевизију и други за телевизију Руске православне цркве. Снимци, посебно из тог другог интервјуа, датог телевизији Руске православне цркве, емитовани су широм православних земаља. Дао сам и интервјуе за три часописа. То је оно што је могло да се уради у Одеси, зато што

је то један од скупова на којима учествују посланици и то се прати са одређеном мером интересовања.

На пример, кад је отворан скуп, узимали су изјаве од многих, али су ту главни гости били државни органи Украјине, који су представници државе у којој је конференција и организована.

Посебно су били интересантни представници Одеске митрополије и Руске православне цркве, зато што Украјина има великих проблема. Украјина припада Руској православној цркви, а званична власт почиње да форсира Украјинску православну цркву. То је велики проблем кад један народ почне да се цепа на две православне цркве, то је слично ономе што Црна Гора покушава да ради код нас, а једно време је чак постојала идеја да се од Српске православне цркве прави и Америчка православна црква, што би цепало ткиво нашег народа. Тако су изјаве Одског митрополита Евлогија биле у том часу важније од изјава нас посланика, учесника тог скупа, и ја то попутоно разумем.

Уосталом, конференцију су у највећем броју пратили представници домаћих медија, који су имали своју сферу интересовања. Тек после нашег наступа нагло је порасло интересовање посленика седме силе за теме о којима смо говорили. За проблеме Савезне Републике Југославије они нису били спремни, јер су нас до сада, у сличним приликама, заступали чланови делегација који су преферирали помирићелски став.

Могуће је да су, не могу да будем сасвим искључив, у то време и административне православних земаља утицале да се на оваквим скуповима ублажавају резолуције, закључци, саопштења, кад је у питању Савезна Република Југославија.

Убеђен сам да би и у Српској Крајини и у Републици Српској све било другачије да смо имали овакве контакте са православним земљама и посебно са Русијом, и да су они који су нас тада ту представљали наступали са оваквим ставовима са каквима ми данас наступамо. Али, ето, дочекали смо да морамо у самој Србији да бранимо неке територије, па не би ваљало да нисмо ту и да то и сада протиче без нас. Онда бисмо се хватили за главу, мислили да све то може да иде другачије, али све док у томе не учествујете и о томе не одлучујете, не можете да кажете да нисте све покушали.

Нове идеје за нове скупове

- Да ли су уследили нови позиви, за сличне скупове?

Томислав Николић: Сличан скуп ће се одржати у мају у Русији. Ми ћемо сигурно учествовати на сваком таквом скупу и посебно ћемо настојати да влада Савезне Републике Југославије прошири везе са Савезом Русије и Белорусије. Ми смо учинили колико смо могли.

Ја сам, негде у мају прошле године, стпочео контакте и разговоре око прихватања Савезне скупштине Савезне Републике Југославије у статус сталног

посматрача у Парламенту Савеза Русије и Белорусије. Кад смо то привели крају, онда је председник др Војислав Шешељ два пута ишао на заједничке скупштине, направио страпан продор Савезне Републике Југославије у Савез Русије и Белорусије, такав продор да нико није могао да размишља о томе да нас одбије.

Сада остаје да влада Савезне Републике Југославије искористи ту велику дипломатску акцију Војислава Шешеља, и да издејствује да уђе у Савез Русије и Белорусије. То би решило многе наше проблеме. Ми ћемо наставити да у свим оваквим асамблејама, у свим оваквим савезима учествујемо и да непрекидно указујемо, не само на наш интерни проблем, проблем Косова и Метохије, зато што је то у ствари проблем свих православних земаља, у свакој може да се десити, него ћемо да указујемо на проблеме који чекају половину света ако Америка само још једном издејствује да све што стоји крене и то крене уназад кад се појави Медлин Олбрајт.

Видите и сами да огромне светске силе зазиру од Медлин Олбрајт, кад се појави на неком скупу. Ми смо јој трн у оку, зато што се наша делегација никаквих претњи не плаши, као и наша држава, која игнорише њене грубе и вулгарне претње слепом силом. Ту је опасност за цео свет.

Наравно, ми не мислимо да убеђујемо Немачку, Енглеску, Француску у то шта им је чинити. Нека саме о томе размишљају, али можемо да убеђујемо и утичемо на Русију, Белорусију, односно на све православне земље, можемо да склапамо чврсте савезе са Кином, нама ни Индија није далеко, а то је већ више од пола човечанства и не би то били неки нови несврстани, него би то био једноставно савез народа који добро мисле својим и другим државама. Нама не треба да будемо никакав клин који ће се забијати између некаквих сила, ми не желимо да правимо противтежу било коме, само желимо да се бранимо.

Очигледно је да Србија не може сама, као што је очигледно да ће на удар доћи и друге државе са којима ми сарађујемо, па зашто се не бисмо ујединили. Мислим да заједно можемо да се одбранимо. Мислим да такав један савез може да заштити сваку своју чланицу. Знате, да смо ми у Савезу Русије и Белорусије, у неком виду конфедерације са њима, да свако брине о својој држави, а да заједнички решавамо проблеме, данас би могло сто милова да дође у посету Савезној Републици Југославији.

Могле би да дођу две-три атомске подморнице у посету нашој ратној морнарици. Могли би ракетни системи да дођу овде да обучавају нашу војску, па да видимо ко би се онда усудио да нас нападне. Кад смо овако сами на врху брда и кад са свих страна дувају ветрови, морамо помало да се повијамо и у правцу ветра.

Надам се да наш коалициони партнер у Влади Србије, који одлучује шта се ради у Савезној Републици Југославији, од политике коју сада заједнички спроводимо, никада неће одустати.

Жана Живаљевић

ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ НА СВЕЧАНОЈ ВЕЧЕРИ
СА ДЕЛЕГАЦИЈОМ САВЕЗА РУСИЈЕ И БЕЛОРУСИЈЕ

РУСИЈА И БЕЛОРУСИЈА У ОДБРАНИ СРПСТВА!

Анатемисање Срба и даље траје. Разни договори и преговори око Косова и Метохије се не завршавају, а за то време Срби и даље гину бранећи своје куће и имања. Међутим, Србија није усамљена у одбрани своје државности и територије, показало се то и на свечаној вечери коју је приредио др Шешељ за делегацију Савеза Русије и Белорусије, у ресторану "Стара капетанија"

Неизвесност судбине српског народа још увек траје, а по свој прилици и вестима које нам стижу из Рамбујеа, трајаће још...

Западњачки "миротворци" уредно нам прете НАТО бомбама, и то све у интересу мира. Прете нам новим српским гробовима, јер желе да нас "спасу" од сопствене воље и одбране отаџбине. На све начине покушавају да нас "описмене" новим насилничким увођењем демократије, као да ми сами не знамо да ли је Косово и Метохија српска земља, већ треба неко тамо из међународне заједнице да нам објасни на шта ми имамо права, а на шта не?!

Извесно је, проблеми око Косова и Метохије нису мали и нису почели

јуче, али то је неприкосновено, унутрашње питање Србије. Међутим, покљоници НАТО-а сматрају да се то питање може једино решити њиховим уплићањем, претњама и бомбама.

Од унутрашњег проблема створен је светски проблем, око кога се "троше" многи високи представници међународне заједнице. О решавању проблема Косова и Метохије ових дана највише се говорило у Рамбујеу, где је уведен дописнички разговор између организатора и учесника.

Србија се стварала на Косову и Метохији, Србија се данас на истом месту и брани, и то право нико нам не може одузети. Многобројне стране делегације су прошетале нашом земљом управо

ради решавања тог проблема. Већина представника западних сила долазила је само с једним циљем: убедити политичке представнике српског народа да је беспредметно бранити српску територију, па макар то било и Косово и Метохија. Међу онима који су подржавали терористичке шиптарске акције није било дилеме око предаје Косова и Метохије.

Међутим, на нашу срећу, као противтеже белосветским отимачима, има и представника словенских народа чија се судбина вековима, неким чудним нитима братства, повезивала са српским проблемима. Реч је о Русима и Белорусима. Наша сабраћа из Русије и Белорусије тачно знају да је Косово и Ме-

Традиционално срдачан дочек: Срби су увек радосни када своју руску и белоруску браћу имају у гостима

Др Војислав Шешел: Американци опаснији од Хитлера, јер своје циљеве прикривају а злочиначке методе деловања обавијају демократским обландама

Александар Викторович Козир: са симпатијама и подршком односимо се према ставу југословенске делегације у Рамбујеу

тохија унутрашње питање и да се читава постојање српског народа брани на Косову.

Ових дана у посету нашој земљи дошла је делегација Савеза Русије и Белорусије, како би се што боље упознали са свим текућим питањима наше земље. У моментима док су нам претили НАТО бомбама, ова делегација имала је прилике да се састане са представницима Српске радикалне странке и на тај начин упозна са патриотским ставом читавог српског народа.

Србија, Русија и Белорусија против НАТО претњи

Док су српска домаћинства помно пратила вести из Рамбујеа, делегација Савеза Русије и Белорусије састала се на свечаној вечери у ресторану "Стара капетанија" са потпредседником Владе народног јединства, др Војиславом Шешелом, Александром Вучићем, министром за информације, Драганом Тодоровићем, министром за саобраћај и везе и Стевом Драгишићем, председником Скупштине општине Земун.

Извесно је да је ову свечану вечеру обележио црни облак претњи који се надвио над Србијом, али била је то и прилика да се чују и обећања како Савез Русије и Белорусије неће попустити пред НАТО претњама, и неће дозволити бомбардовање Србије. Уколико НАТО самоиницијативно одлучи па, ипак, крене бомбама на Србију, Русија и Белору-

сија ће помоћи и материјално и у војном погледу.

Почетак ове вечере обележио је разговор везан за преговоре који се воде у Рамбујеу, али и прича о томе, уз извињење председника руског и белоруског народа, што је Бабурић, које је такође требао да присуствује овој свечаној вечери, изненада морао да отпугује због неких непредвиђених обавеза у Русији. Наиме, тог дана (19. фебруар) одржавала се затворена седница Думе, којој је Сергеј Николајевић Бабурић неизоставно морао да присуствује.

Прилику да упозна ставове српских радикала имала је и новинарка "Еко-Москве", Олга Шорина, која је непосредно из разговора који је вођен за столом ове две делегације, сазнала какве све недаће и борбе ових дана води српски живаљ. На крају вечери добила је могућност да о проблему Косова и Метохије разговара и са др Војиславом Шешелом, што је, по речима новинарке Шолове, права посласница за сваког новинара, а поготову ако се зна да је др Шешел, непосредно пред почетак свечане вечере, одбио разговор са екипом МТВ, која није руска телевизија.

"Демократске" игре Запада

Вече је започело причама о идентичном сценарију распада бившег СССР-а и Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, уз констатацију представника руског и белоруског народа

да је сценарио распада обе земље био осмишљен од стране америчких душебрижника, а да ова данашња страдања Србије представљају само наставак западњачких игара. Такође, шеф делегације Савеза Русије и Белорусије, Александар Викторович Козир, нагласио је како евентуално сламање Србије значи и сламање Русије, и да су политичари Русије и Белорусије свесни свих "демократских игара", које нам намеће Запад. Политичка ситуација се полако, али сигурно, заоштрава, а неизвесност српског, руског и белоруског народа још увек траје.

Ова свечана вечера би се могла назвати и вечером подршке и бодрена, јер извесно је да српски народ није сам, како тврде представници Руса и Белоруса. Козир је, затим, рекао како се чуо са Жириновским, који се преко првог канала руске телевизије обратио гледаоцима, истакавши да је спремна велика група добровољаца и војних стручњака да дође у Србију уколико НАТО оствари своје претње.

"Нама ће добро доћи руски и белоруски добровољци ако дође до рата", приметио је др Војислав Шешел. "Ми смо имали извесан број руских добровољаца у Републици Српској. Они су се веома добро борили. Били су у Сарајеву, на Јеврејском гробљу, у области Вишеграда и на још неким местима. Оно што би нама било најважније, то су ракете С-300. Биће нам потребни и војни стручњаци одређених профила, а

наравно и добровољци с ратним искуством.

Тренутно је мала вероватноћа да НАТО пакт удари копним трупима. А ако дође до удара, онда ће то бити авијацијом и ракетама. Удариће ракетама па ће чекати ефекте. Најтеже питање које се поставља пред Американце је – а шта после бомбардовања? Они на то питање још немају одговор. Зато сада чине готово очајничке напоре да нас приволе да ми пристанемо на НАТО пакт. Иначе, када сам био у Москви последњи пут, Жириновски ме упознао са групом омладинаца који су данима демонстрирали пред америчком амбасадом у Москви, крајем октобра.

Свака политичка акција у Русији и Белорусији нама је добро дошла. Али, наравно, најважнији су потези извршне власти и ја морам отворено да вам кажем, када је реч о руској извршној власти, да неким потезима нисмо задовољни. Један од таквих потеза је што је руска дипломатија прихватила последњу резолуцију Савета безбедности, где се говори да косовска криза угрожава мир у региону, јер то је пружање правне основе за војну интервенцију, према глави 7. Повеље. Такође, прихватила је и документ Контакт групе у коме стоји да смо извршили масакр Албанаца у селу Рачак. Међутим, јучерашња изјава председника Јељцина је веома добро одјекнула – да Русија неће дозволити напад НАТО пакта на Србију, мада су Американци одмах изјавили да

није било никаквог разговора председника Јељцина и Клинтона”.

Здравица др Шешеља

У пријатној атмосфери, у којој се више него јасно осећало да су Срби, Руси и Белоруси више него икада одлучни у одбрани Косова и Метохије, а самим тим и у одбрани словенства, поздравну здравицу делегацији Савеза Русије и Белорусије одржао је др Војислав Шешељ, обративши се гостима следећим речима:

”Уважени господине Козир, драга браћо и пријатељи! Ми, Срби, увек смо радосни кад своју руску и белоруску браћу имамо у својој земљи у гостима, а убеђен сам да се ви никада у нашој земљи не осећате као странци. Дошли сте овде у критичним тренуцима по наш народ и државу, а пријатељи се распознају, пре свега, по томе што се нађу у невољи.

Српски народ је поново на тешким историјским искушењима, али на судбини Србије данас се прелама и судбина Русије и Белорусије. Западне силе и Американци нас мрзе зато што смо једно, што смо један народ у суштини, што су нам сродни језици, што нам је иста култура, цивилизација, вера православна, ослободилачке традиције. И ми, једноставно, сметамо творцима новог светског поретка.

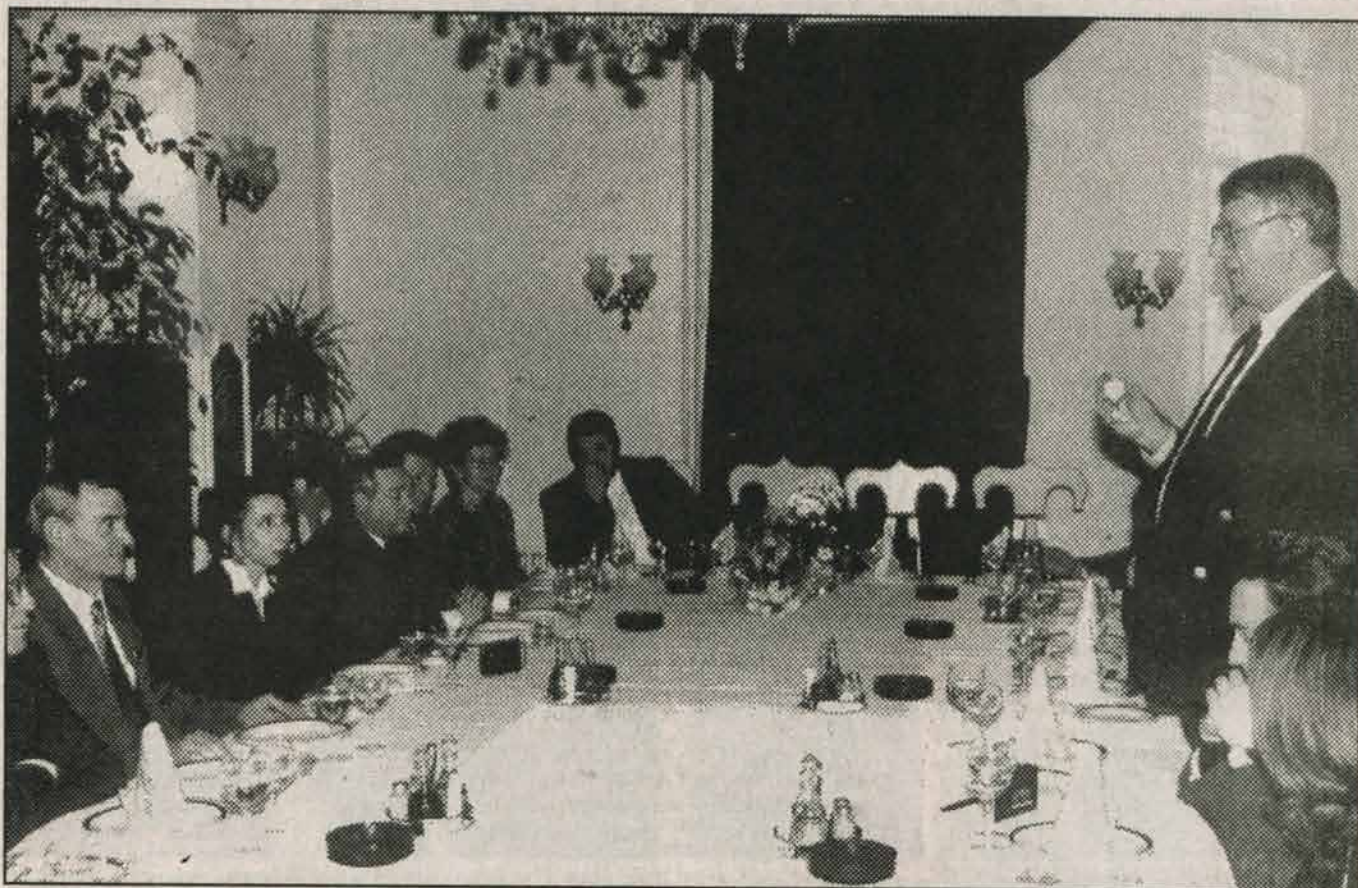
Американци, као творци новог светског поретка, гори су и од Хитлера. Зашто? Хитлер је био до краја отворен у сво-

јој бруталности. Он нимало није скривао своје злочиначке циљеве. Американци су опаснији од Хитлера јер циљеве прикривају, зато што злочиначке методе деловања покушавају омотати демократским обландима. Американци покушавају свим средствима да униште истину и у америчким ретортама данас се развија најгора могућа варијанта тоталитаризма. Информативна блокада, медијски рат, пропагандна средства, психолошки рат, трагање за петом колоном у нашим земљама, покушаји да се загосподари нашим медијима, да се компромитује свака патриотска акција, сваки патриотски програм, сваки покушај да се заштити свој народ и држава.

Ми, Срби, увек смо били кроз историју на страни Русије. А кад кажем Русија, онда мислим и на велику Русију, и на Белу Русију, и на малу Русију. Уосталом, лично сам се уверио, за време недавног боравка у Минску, да је белоруски језик још сроднији српском него руски, и да су сасвим вероватне претпоставке да смо ми, Срби, пореклом управо из тих крајева. А и у свим нашим разговорима сазнајемо да нам је заправо менталитет скоро исти. Оно што је карактеристично за Русе, Белорусе и Србе је основна слободарска идеја која нас је водила кроз читаву историју. У тој историји постоји само један мрачни период, то је период тиоистичке диктатуре. Тито је био, пре свега, непријатељ српског народа, па зато није могао бити пријатељ руског

Др Војислав Шешељ: кроз историју смо увек били на страни Русије

Оно што је карактеристично за Русе, Белорусе и Србе је основна слободарска идеја која их је водила кроз читаву историју

народа. Али, Срби су убеђени да нам се слична ствар не може више никада поновити.

Ја вас у име мојих сарадника, господина Александра Вучића, генералног секретара Српске радикалне странке, Драгана Тодоровића, председника Извршног одбора Српске радикалне странке, Стеве Драгишића, председника Градског одбора Београда, Вељка Ружића, савезног посланика и Петра Панића, члана Централне штабине управе Српске радикалне странке (то је врховно руководство странке), поздрављам још једном у нашој земљи као делегацију Парламентарне скупштине Савеза Русије и Белорусије, и овом приликом изражавам нашу жељу, нашу намеру, нашу вољу и одлучност, да учинимо све што је у нашој моћи да наша држава што пре постане пуноправни члан Савеза Русије и Белорусије. То је, једноставно, наша дугорочна стратешка оријентација. А што се тиче Српске радикалне странке, то је саставни део идеологије наше партије.

Патриотизам – основни критеријум за сарадњу

Српски радикали су увек кроз историју предњачили у русофилству, у оријентацији на исток, и српски радикали никада нису дозвољавали да их понесе та западњачка река. Ми вас у нашој средини поздрављамо као представнике различитих политичких партија, као представнике различитих идеолошких

оријентација. Српска радикална странка досад је одржавала интензивне међупартијске односе са Либералним демократским савезом Владимира Жириновског. Успоставили смо међупартијске односе са Руским народним савезом господина Бабурина, и ми желимо међупартијске односе са свим другим, и руским и белоруским политичким партијама, чија је оријентација патриотска. То је за нас једини критеријум сарадње на међупартијском нивоу. Ми полазимо од основне претпоставке да онај ко искрено воли Русију и Белорусију, тај сигурно воли и Србију. Живели!"

Након здравнице коју је делегацији Савеза Русије и Белорусије упутио др Шешел, председник Српске радикалне странке, шеф гостујуће делегације, Александар Викторович Козир, одговорио је узвратном здравicom:

Политика силе

"Господине Шешел, поштоване колеге, драги пријатељи, југословенска браћо! Већ се три дана налазимо код вас у гостима, и савесно се трудимо да испунимо онај задатак који нам је поставило руководство Парламентарне скупштине. Али, изгледа да ми више извршавамо онај задатак који проистиче из наше савести, зато што ми не можемо да занемаримо ситуацију која се данас око Југославије ствара – нескривене уцене и претње, политика са позиције силе, шпекулисање јавним мњењем. Тoliko је превара око једног питања, да то

не може а да не изазове негативне реакције код сваког нормалног човека. Ми смо изразили своје мишљење о ономе што сада покушавају да учине Сједињене Америчке Државе и њихови сателити, државе-савезници. Изразили смо своје мишљење да не прихватамо те акције и мере.

На прес конференцији смо упоредили ову ситуацију у Рамбујеу са ситуацијом када човеку у једном мрачном углу стављају нож под грло и говоре му – ако добровољно даш новчаник ја ћу те преклати, а ако не даш новчаник, ја ћу те такође преклати, и зато – хајде да ступимо у преговоре! Оно што сада зову преговорима је апсурд и иживљавање над здравим разумом. Ми се са симпатијама и подршком односимо према ставу наше делегације у Рамбујеу. Са симпатијама, разумевањем и подршком такође се односимо и према нашем руководству овде.

Када смо полазили из Москве, најжалост, нисмо имали тако јак, чврст став какав имамо данас овде, зато што је јуче председник Руске Федерације, Борис Николајевич Јељцин, јасно изразио своје мишљење о коевском проблему и недвосмислено изјавио да Русија неће дозволити да Југославију вређају.

Ви одлично знате какво је мишљење према југословенском проблему белоруског председника Александра Григорјевича Лукашенка. Јуче смо били на пријему у Министарству иностраних послова и сазнали смо да је коначно договорен и одређен датум посете ми-

нистра иностраних послова, господина Јовановића, Републици Белорусији. Чврсто смо уверени и желимо и вас да уверимо да ће господин Јовановић у Белорусији наћи не само моралну, већ и материјалну подршку. Под материјалном подршком подразумевамо веома широк спектар.

Подижем ову чашу за вас поштоване колеге и драги пријатељи, за вашу храброст, и желим вам да имате довољно снаге да издржите ову пробу. Живот је показао да се агресор, посебно када се ради о Сједињеним Америчким Државама, када наилази на јаку вољу, повлачи. Данас Југославија демонстрира управо вољу која може да сломи ту агресију. За вашу вољу, одлучност, и за то да имате снаге!"

Како Срби осећају своју веру

Озбиљност тренутка у коме се налазимо и напетост због постојеће ситуације, мало су ублажили гости из Русије и Белорусије, а још више спознаја да Србија у овим тешким тренуцима није сама, да имамо пријатеље, браћу која ће у случају НАТО агресије да нам помогну не само речима, већ конкретно делима. Неко од присутних гостију је приметио како су Руси, Белоруси и Срби слични и по питању музике. Наиме, у свим критичним тренуцима, српски јунаци су се међусобно бодрили песмама. Тако је било и ове вечери, па је Владимир Александрович Аксенов то прокоментарисао на овај начин:

"После предивне музике и предивних песама овог ансамбла, душу и тело нам обузимају таква осећања као да нисмо дошли ко зна одакле, већ као да се налазимо код куће. Исте речи се чују, иста душа се осећа у овим песмама. Када народ пева, то значи да живи. Онај ко има у рукама снажно оружје, када некога плаши и неком прети, не може осећати тако нешто. Сада када смо се нашли овде, осећамо да смо са онима који су слабији.

Имали смо прилике да се сретнемо са много ваших људи. Ти људи немају осећање страха у очима. Очи им сијају јер осећају да су у праву, јер верују у оно о чему одлучују. У овим тешким тренуцима, народу Савезне Републике Југославије желим још више храбрости и још више стрпљења у борби за циљ до кога ће доћи. А циљ је познат – живети у свету доносећи људима добро. Нека Бог да да нам се испуне ове мисли, да нам доносе здравље и срећу.

После наших ледова и праледова, ми који овде седимо, представници смо Русије и Белорусије. Представљамо различите народе. Одибрао се страпан грађански рат, ми смо овде потомци оних који су победили. Када сам чуо руске песме, које код нас не умеју тако да певају, схватио сам да сте их ви овде примили и заменили им домовину. То је свето, то се не заборавља.

Мислим да је пена великих патњи и страдања руских народа, великих Руса, малоруса, Белоруса, таква да ће се они сви сакупити у једну јединствену др-

жаву, казнити сепаратисте и поново створити снажну Русију која ће имати заједничког, историјски вредног пријатеља, а историју не можеш преварити, тај пријатељ је Србија.

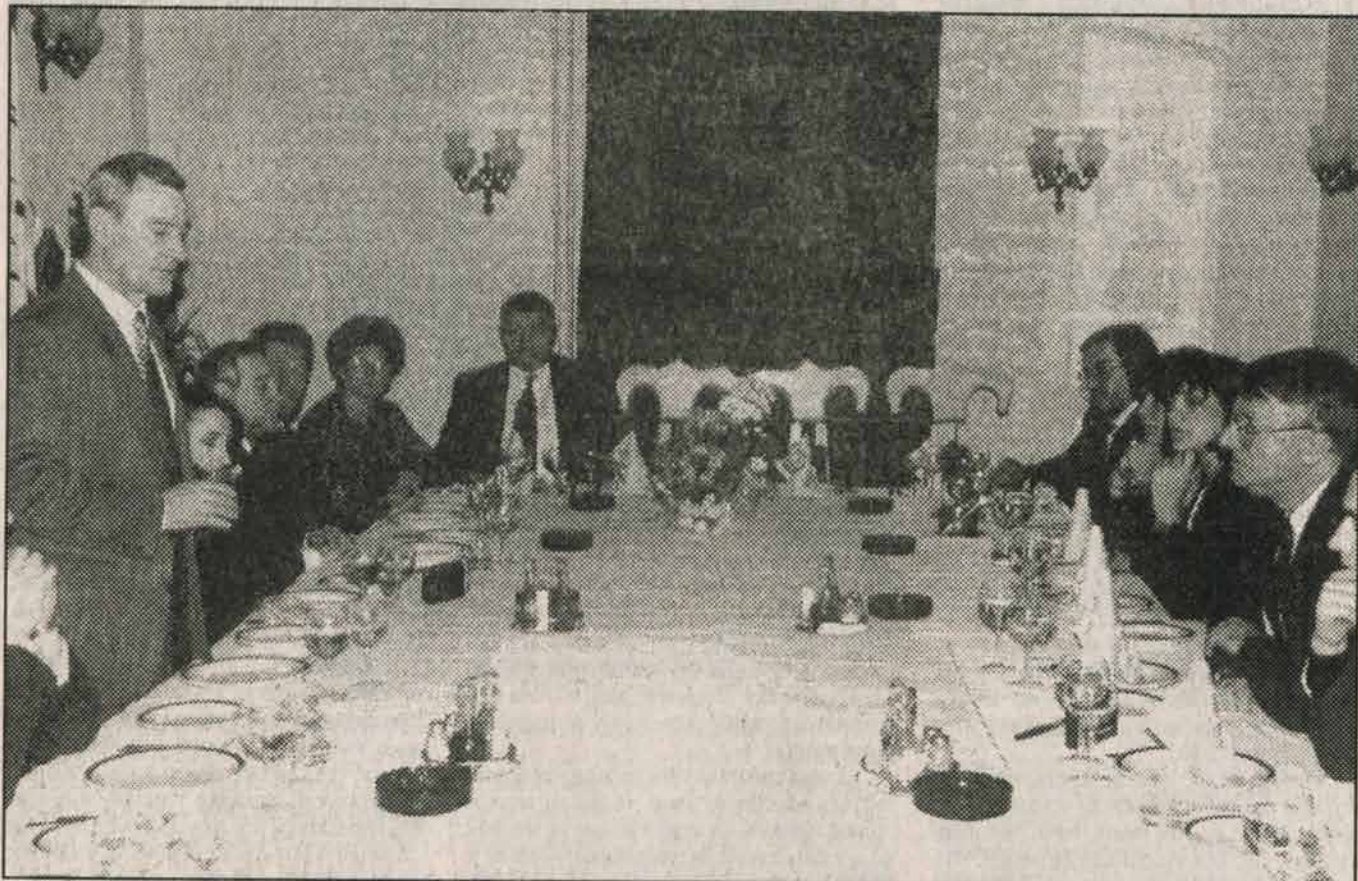
И зато вам хвала. Овим концептом сте нас подсетили, не само наше умове, него и наше душе, на ту чињеницу".

Срби ће бранити своју будућност

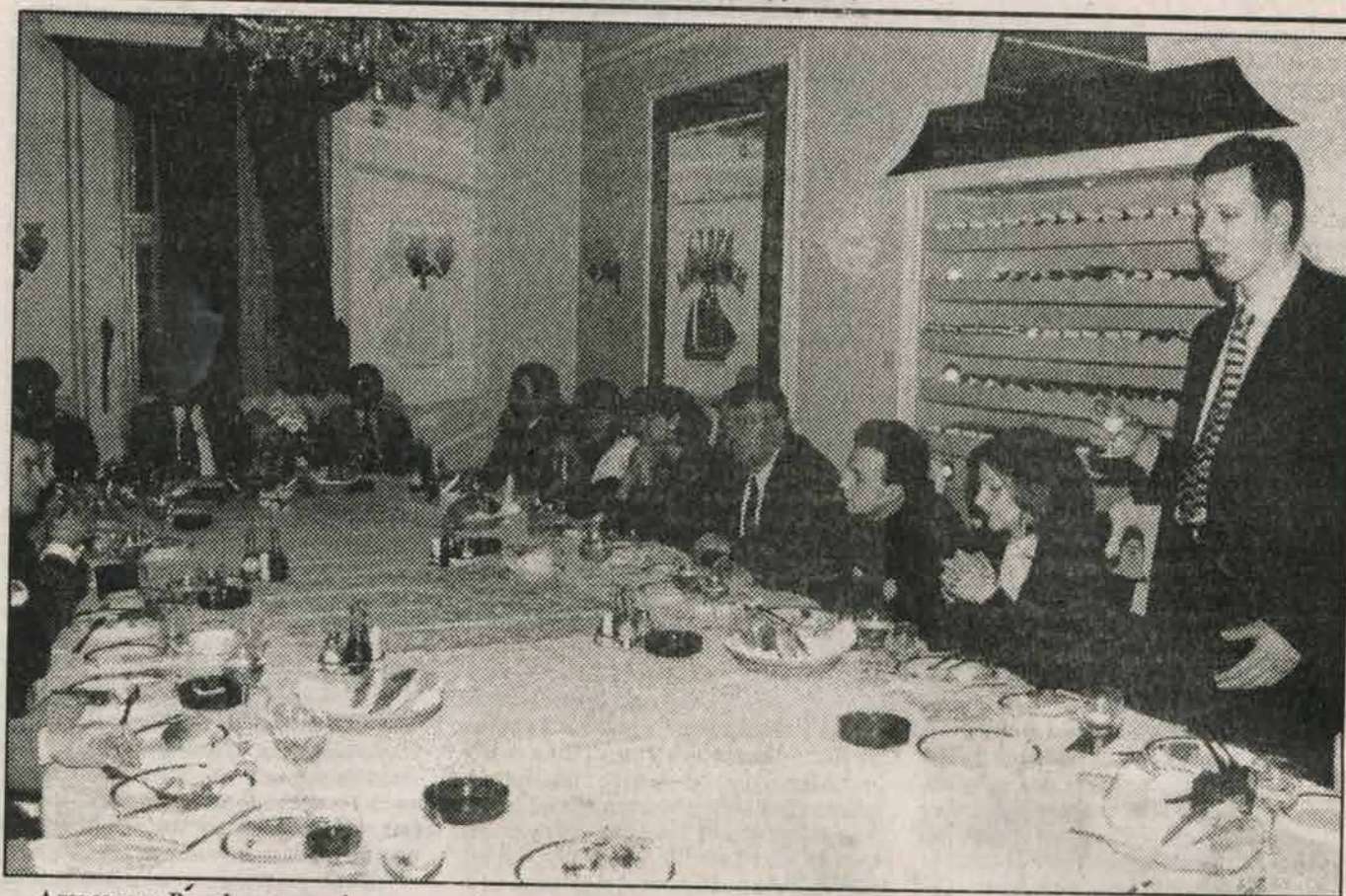
О сличности и различитости између Русије, Белорусије и Србије, у својој здравици говорио је генерални секретар Српске радикалне странке, Александар Вучић:

"Поштовани драги пријатељи, браћо Руси и Белоруси! Када сте рекли како овде у Србији можете да чујете руске песме, морам да вам кажем да не постоји ресторан, не постоји кафана, не постоји место где они који свирају и певају не умеју да свирају и певају руске песме. И ми, Срби, када желимо да се веселимо, и када смо сетног расположења, најчешће желимо да чујемо руске песме. Ми немамо никог ближег од Руса и Белоруса. Не постоји народ који нам је ближи од вас. Не постоје земље које су нам ближе од ваших земаља.

Данас у Србији српски народ хоће своју слободу. Многи само говоре о миру, док ми данас бранимо своју отаџбину и своју слободу. Наравно, нико не воли да ратује уколико не мора. Али, ако сте приморани на то, ако морате да браните оно што је ваше, ако морате

Александар Козир: живот је показао да се агресор, посебно када се ради о САД, када наилази на јаку вољу, повлачи

Александар Вучић: не постоје народи који су нам ближи од вас, не постоје земље које су нам ближе од ваших земаља

да браните своја огњишта, своје породице и своју будућност, онда морате да се борите.

Малопре сте говорили о страху. Нико у Србији није уплашен. У Србији су готово сви данас радосни. Радосни су због поноса и гордости коју је српски народ показао супротстављајући се највећој злочиначкој сили на свету – Сједињеним Америчким Државама. Чак нико није ни претерано забринут. Наши људи само очекују да коначно остваре свој сан о слободи, о стварању и обезбеђивању наше јединствене српске државе и ништа више од тога. Ми не тражимо ништа што је туђе, али ни оно што је наше нећемо дати никоме, па ни Американцима.

Оно што вас молимо и што од вас очекујемо, то је онолика помоћ колику можете да нам пружите. А оно што ви морате да знате, то је да Срби никог на свету толико не поштују и толико не воле као Русе и Белорусе. Ми ближих од вас, браћо, немамо. Живели!"

Др Шешел: То је био генерални секретар Српске радикалне странке и министар за информисање Републике Србије. Данас поподне је имао брифинг за главне и одговорне уреднике наших новина, када им је ставио до знања како треба да се понашају уколико дође до ратног стања.

Иначе, толико воли Американце да су десетак пута тражили из америчке амбасале да прими неког њиховог дипломату. Он није хтео ни да одговори. Чак су из нашег Министарства иностраних

послова тражили да га прими, јер је америчка амбасала упутила протестну ноту, међутим, он је био неумољив.

Ми, српски радикали, иначе већ годинама одбијемо било какав контакт са америчким властима. Наш је став – док се не обустави окупација целе Републике Српске Крајине и једне трећине Републике Српске, ми са Американцима немамо о чему да разговарамо.

Закон о информисању – три у оку Американцима

Наша странка је схватила потребу да се ипак иде у Париз, али ми нисмо хтели да учествујемо. Иначе, господин Вучић, који сад мора да оде до Министарства, био је три у оку Американцима због Закона о информисању који смо донели прошле јесени. Два проамеричка листа су забрањена, и то они који су најбруталније ширили лажи и неистине против српског народа, а спречили смо на српским радио и телевизијским станицама реemitовање шпијунских програма – "Гласа Америке", "Дојче велеа", "Слободне Европе", Би Би Сија, "Франс интернационала". То је била масовна појава у Србији, да приватне радио и телевизијске станице, којих има неколико стотина, реemitују шпијунске програме.

И сада сам се сетио, када сам долазио у овај ресторан, звао ме један млади човек и рекао – ја сам са руске телевизије, желим с вама да разговарам. С њим је била и његова колегиница са московско-

ког радија. Рекао сам им – како да не, пођите с нама, седите с нама. Сви Руси су добродошли. Заједно ћемо да вечеримо, после ћу вам дати изјаве. Дипломата из руске амбасале је био присутан, али се случајно том новинару омакло да каже да је са МТВ. Одговорио сам – ви нисте руски новинар. МТВ није руска телевизија. Нећу да разговарам с вама".

Козир: Представљам вам Виктора Мианловича Кољесникова, који представља "Велику Русију", да вам каже неколико речи.

Кољесников: Драги другови и поштовани пријатељи, да знате да су ова три дана у много чему променила нашу представу о братству, од наших сусрета, господине Шешел, у Јарослављу и Минску, и ваше упорне тежње да се уједините са нама, што нам је веома импонирало. Безусловно, то је за добробит наших народа.

Ја не волим дугачке здравнице. Желео бих да изговорим здравицу у част партије на чијем сте ви челу. Да ваша партија и даље носи ту идеологију братског уједињења и да ту идеологију подржи апсолутна већина југословенског народа. Пијем за вас!"

Др Шешел: Пошто је ваш боравак продужен, претпостављам да ће бити још времена за наше сусрете, па предлажем да протокол организује и посету седишту Српске радикалне странке. У уторак Томислав Николић приређује вечеру. Он је потпредседник наше странке и потпредседник Владе Србије. Ја предлажем састанак у понедељак нег-

де око подне у седишту странке. Биће присутни сви министри, сви заменици министара и сви помоћници министара из Српске радикалне странке.

Господин Стево Драгишић је председник Градског одбора, секретар Извршног одбора, шеф посланичке групе у Републичкој скупштини, савезни посланик у горњем дому Савезне скупштине и градоначелник Земуна. Дакле, има поголемо бреме функција. Мало година, 27, и четворо деце.

Драган Тодоровић, министар саобраћаја, председник Извршног одбора наше странке, републички посланик, такође

да би неко остао у највишем руководству наше странке, минимум је четири детета".

Реинкарнација словенства

Козир: Драге колеге, желео бих да вам укажем пажњу на човека који се налази на веома високом месту. Русија и Белорусија су две посебне државе. Парламентарна скупштина се формира на паритетној основи од једнаког броја посланика, и ту нема никаквих тешкоћа. Али, да би се одлучило о једном човеку, шефу апарата Парламентарне

но је био и председник Омладинског комитета Совјетског Савеза. Био је омладински министар иностраних послова.

Желео бих да дам реч нашем генералном секретару Владимиру Аксјоновичу. То је човек кога ви лично знате још од сусрета у Јарослављу."

Аксјонович: Драги Војиславе, драга браћо и сестре, у нашим душама је велика радост што смо заједно. Нађазимо се у атмосфери потпуне хармоније, потпуног душевног, културног комфора. Желео бих да подвучем, са потпуном сигурношћу, да је прва делегација Савеза Белорусије и Русије, у својој краткој историји, али ипак историји, дошла код вас. Ми се овим поносимо, сматрамо то симболичним и перспективним. И још једна мисао.

Ни сами не можемо да сагледамо све могуће последице садашњих акција, њихову пројекцију, закулисне радње јавне дипломатије, рада специјалних служби, научних истраживања и тако даље. Ако би се на тренутак позабавили геополитичким моделирањем, лично сматрам да се сада налазимо на својеврсној тачки прелома збивања са америчке стране. Садашњи српски Рубикон, колизија око Космета, то је оно што је за нас био Стаљинград у Великом отаџбинском рату. Волео бих да прославим догађаје који ће уследити после фебруара 1999. године. Да се дух схватања сопствене снаге поново роди у Русији. То је велики догађај и има велики значај. Зато нема страха у очима наше српске браће. Вероватно и зато што имају веома лепе жене и немају времена да размишљају о страху. Размишљају о љубави.

Подижем чашу за словенски дух, дух у сваком смислу те речи. За мене је тај појам синтеза вредности као што су чистоћа, љубав према људима, љубав према раду, подршка слабима, просвећени патриотизам, саборна духовност и неке друге вредности.

У источним религијама постоји представа о реинкарнацији и чини ми се да у словенству, најздравијем православном језгру ова идеја реинкарнације никада не одумире. Она се само правилно стратешки усмерава. Велико и генијално сећање Словена нам помаже и у том смислу се пансловенство одвија до појма интелекта, високе културе. Ја се поносим, заједно са својим колегама, што је господин Војислав Шешељ симбол таквог духа. Здравница за наш словенски непобедиви дух!"

Прве антирежимске демонстрације

Др Шешеља: Наша партија је била опозициона. Неколико дана после оснивања је одржала прве антирежимске демонстрације у Србији. Повод је била ситуација на Косову и Метохији и покушај титоистичког режима који је био на последњим издисајима да спречи

Драган Тодоровић: ваш долазак и ваше присуство међу нама значе моралну подршку српском народу

има четворо деце. И ја имам четворо деце. Стево Драгишић има две кћерке и два сина, Драган Тодоровић има три кћерке и једног сина, а ја имам четири сина. Министар за информисање је тек почео да прави децу, има сина који је навршио годину дана у децембру. Али,

скупштине, потребна је сагласност две државе, два парламента. И таквог човека ми имамо. Родио се код нас у Белорусији, одрастао, завршио школу, а у Москву је пошао да студира. Тамо је радио, постао отац, чак и дела два пута. Својим радом је много постигао, а својевре-

Стево Драгишић: поучен историјским искуством, српски народ је данас јединствен

преузимање српске контроле над Косовом и Метохијом.

Те демонстрације смо одржали 31. јануара 1990. године. Демонстрације су биле на Тргу републике у центру Београда. А онда смо повели велику колону демонстраната, 30 хиљада људи, мислим да се господин Дзидза тога сећа, он је био на служби тада у Београду, у амбасади Совјетског Савеза, кренули смо у дугачкој колони главном београдском улицом, пред Народну скупштину, па пред Председништво Србије.

На челу колоне је био Драган Тодоровић са огромном српском заставом, први пут без првене петокраке. То је трајало од пет сати поподне па до иза поноћи. Око поноћи су интервенисале јаке полицијске снаге, почеле да хапсе, повеле Драгана Тодоровића до полицијске марице, а он са заставом није могао да уђе у марицу. Онда су га одвели у један аутобус и тако спровели до затвора.

Ипак су то биле бенигне демонстрације. У то време србијански режим није био против нас. Интимно је био на нашој страни, али је морао да глуми према савезном нивоу власти да је против српских националиста. Тада је савезни председник Владе био Анте Марковић, Хрват и амерички човек. Након што су похапсили неколико група људи, ступили су у преговоре са мном и онда смо нашли компромис – да пусте све ухапшене, а ми ћемо престати са демонстрацијама. И тако се Драгану Тодоровићу измаче да зору дочека у затвору.

Али, ускоро сам ја уместо њега отишао у затвор.

Он је био иницијатор потписивања петиције коју је проводила наша странка – да се Титов гроб уклони из Београда. Уз то, још смо уписивали добровољце за одлазак у Книн, у Српску Крајину. Ја сам се тада затекао уз те наше активисте који су обављали уписивање у центру града, похапсили су нас и кад су мене испитивали и питали ко је организатор, ја сам то све преузео на себе. Рачунам, Драган Тодоровић има нервозну жену, па зато. И тако сам 15 дана одлежао у затвору због њега. Наравно, он у то време није знао да ће ускоро постати министар саобраћаја, а кад је то већ постао, сад има право да говори. Али, у сваком случају, да пази шта говори”.

Буђење српског национализма

Драган Тодоровић: Без обзира на то што будем говорио, намам се да нећу морати да идем у затвор, као што су то неки морали да чине. Питање је ко би се сада обрадовао томе.

Драга браћо, управо оно што вам је испричао председник странке, везано је за време у коме је почело буђење српског национализма. Србија је у бившој Југославији била поглачена и на све могуће начине гледали су да је униште. И управо је то један од разлога због чега се ми данас налазимо у овако тешкој ситуацији. Јер, управо је власт бивше Југославије учинила све да Косово отрг-

не од Србије. После 1945. године забрањен је повратак Србима који су избегли пред шиптарским терором, омогућено је насељавање неколико стотина хиљада Шиптара из Албаније. Дозвољен је невиђен притисак на српски живаљ.

Задовољство нам је што сте управо ви данас наши гости, из два разлога. Први разлог је што ваш долазак и ваше присуство међу нама значи моралну подршку српском народу и омогућава му да лакше издржи све ове притиске и одбије све нападе.

Други разлог је то што можете да сведочите да се српски народ није уплашио, да није поклекнуо и да нема намеру да поклекне под овим притисцима, да је решен да по сваку цену издржи, па и по цену супротстављања данас највећој сили. Нажалост, наша историја управо је проткана таквим догађајима, јер смо у више наврата били изложени великој сили, али смо успевали да се одбранимо и да победимо”.

Косовски завет

Стево Драгишић: Драга браћо, централни догађај у историји српског народа била је битка на Косову. Она се десила 1389. године, дакле, пре 610 година. Слободно се може рећи да се историја нашег народа дели на време пре косовске битке и после косовске битке. Ту битку је српски народ изгубио, али је она остала дубоко урезана у памћење српског народа и била је извор српског патриотизма и српског национализма. У том јед-

ном дану десило се све на чему је српски народ учио како треба да се понаша у одбрани своје отаџбине. У том дану десило се највеће херојство у историји нашег народа и највећа издаја. У том дану један од српских великаша је показао огромну личну правду. На тим примерима многе генерације које су прошле кроз турско ропство училе су како треба да се понашају и како не треба да се понашају.

После те битке, створен је завет у српском народу да се мора осветити оно што се изгубило на Косову. На том завету многе генерације Срба су дизале буне против турака и оставиле га у аманет својим потомцима. Али, оно што је остало као горко сећање у нашој свести, то је да смо ту битку изгубили зато што нисмо били јединствени. Међутим, можете то назвати судбином, или искуством из историје, данас је српски народ јединствен.

Убеђен сам да западне силе неће успети да остваре онај план који, ево, већ десет година покушавају да спроведу и управо сте ви данас сведоци најжешћих притисака и можда најтежих времена у којима се данас српски народ налази.

Косово у саставу српске државе, то јединство је наше најјаче оружје.

У српском народу постоји једна прича о оцу који је имао три сина који су се међусобно свађали. Не знајући како да их помири, он је отишао у шуму и донео много прућа. Сваком од њих дао је по један да га сломи. Наравно, они су то учинили са лакоћом. А онда је направио свежањ од преосталих и дао им да

покушају да заједно све то сломи. Наравно, овога пута нису успели.

Ова прича могла би да се примени и на наше народе. Уколико се свако од нас буде самостално бранио, мислимо да су нам шансе веома мале. Уколико ми будемо сложни, бићемо несаломиви за све наше непријатеље. Зато наздрављам за будућу слогу наших народа која ће сигурно донети нашу коначну победу."

Јединство најјаче оружје

Пуковник Борис Бивалин: Ја као војник, за разлику од неких, немам толико сентименталности. Можда постоје неки моменти и разлике у мојим одлукама, али желео бих да испричам нешто. Сваки крушни начелник, пре него што донесе одлуку за неку војну операцију (постоје у армијском статусу захтеви када треба да дубоко промисле и опене ситуацију), у ситуације улази проучавањем посебности становништва, духа. Проучавањем историје из данашње ситуације која се формирала, јасно је да господа која желе да дигну руке са оружјем на оне људе који желе мир, изгледа нису довољно промислили и оценили, а изгледа нису прочитали ни оне књиге које су морали да прочитају. Не знају историју тог народа против кога покушавају да подигну руку.

Ми одлично схватамо, заједно са вама, да ова историја потврђује ону истину да у борби за своју независност, за своју отаџбину, јачег оружја од јединства нема. Желео бих да завршим свој говор. Постоје речи које потврђују све

то, које постоје у нашој историји и постојаће – ко је пошао код нас с мачем, тај ће од њега и погинути".

Козир: Поводом приче о господину Тодоровићу, подсетио бих да када је Тодоровић ишао са заставом, наши колега је стајао и гледао кроз прозор. Али, нека се он не љути, он је тада био на положају дипломатског радника. Верујте ми, а мислим да и сами добро знате, то је ваш искрени пријатељ, човек који веома воли Југославију и Југословене, човек који у вашој земљи ради десет година и коме је овде остало јако много пријатеља".

Визионарство др Шешеља

Александар Дзидза: Без обзира што сам ја, у ствари, званично на руској страни, ја сам на српској у суштини. За време демонстрација пре десет година нисам био негде у згради на прозору. Био сам на Тргу републике, где су били и сви други. Али, с обзиром да сам дошао у оквиру делегације Савеза Русије и Белорусије, сада морам да причам на руском језику. Веома ми је драго да имамо такву могућност да су овде заједно српска и југословенска страна и представници Савеза Белорусије и Русије. Овде ћемо говорити о конкретним корацима које смо учинили ка приближавању наших народа.

Овде је говорио један млади Србин који представља будућност Србије и Српске радикалне странке. Он је испричао једну причу о оцу и синовима којима је показао шта значи бити заједно

У одбрану српства стали су и гости из Русије и Белорусије, не само декларативно

и шта значи јединство. Али, могу да кажем да идентична прича постоји и у руској књижевности.

Желео бих да искористим ову прилику и да подигнем ову чашу, да изговорим здравницу у част господина Војислава Шешеља, политичара који види много даље и дубље од многих политичара и у вашој и у нашој земљи. Господин Шешељ је говорио још пре десет, петнаест година о могућности савеза, дакле онга што се данас догађа. Тада многи не само да нису веровали, него су се и смејали када су то чули. Сада је дошао такав моменат у историји наших народа. Кад кажем наших народа, подразумевам и српски и српскогорски народ за које сматрам да су једно, а исто тако сматрам да су Руси, Белоруси и Украјинци један народ. То о чему су говорили такви политичари као што је господин Шешељ, као председник Белорусије, господин Лукашенко, као они политичари у Русији који виде праву, реалну будућност за своје народе, доказује још једном да су ови људи били у потпуности у праву, када су видели блиску будућност наших народа у тесном савезу.

Желео бих да сада попијемо сви за светлу будућност наших народа и наших држава зато што је то заиста права, светла будућност, која ће омогућити сваком народу, сваком појединцу, да живи онако како жели, да има оне пријатеље које жели. То значи савез великих и малих, Русије и Србије. За будућност наших народа и држава. У то име, живели!"

Др Шешељ: Морам да вам испричам једну анегдоту. Ја говорим само истините анегдоте из историје.

У јесен 1992. године дошла је велика делегација врховног Совјета Русије у посету Савезном парламенту Југославије. Делегацију Русије је предводио Абрамунов. Између осталог, и ја сам примио делегацију, као шеф посланичке групе Српске радикалне странке. Били су сви посланици наше фракције и састанак је трајао отприлике сат и по, значи, много дуже од предвиђеног времена. То је било време рата за Српску Крајину, за Републику Српску, и ја сам одржао један дугачки говор о српско-руским односима. Био је то веома емотиван говор, и распао сам из све снаге по талашњем руском министру Козирјеву.

И члан делегације, депутат Шејниц, скочно је као опарен, почео да протестује, да не може да поднесе да се тако говори о руском министру, и напустио салу.

И Абрамунов се забленуо у мене и слушао ме као хипнотисан. И сад он види – скаче Шејниц, протестује Шејниц. Почео и Брацунов да говори, каже – како му се допао мој говор, како му је било врло интересантно да ме слуша, али, одједном, као да се уплаши и каже – али ви не смете да нападаете нашег министра. И шеф делегације демонстративно напусти разговор, а делегација остала још пола сата да разговара са мном. И чланови делегације кажу – ми се у потпуности слажемо са вама".

Заједничке истине

Неизвесност која виси над српским народом још увек је наша стварност. Састанак у Рамбујеу и ове вечери није донео никакве новине. За то време, српска чељад још увек гине од терористичких акција на Косову и Метохији, мајке су увијене у црне одоре, а нашу, српску свакидашњицу, неки људи из другог филма, агресорског, покушавају да поставе на новим принципима "демократије" и одрицања од отаџбине. Као да се отаџбина лако напушта и препушта освајачима, па макар они имали и цео Пентагон иза и испред себе. Србија ће се бранити, јер Срби су вековима били принуђени да бране своју државност и територију.

У одбрану српства стали су и гости из Русије и Белорусије, и то не само декларативно, на овој пријатељској вечери, већ искрено, како то могу само прави пријатељи и браћа. Вече размењених здравица и искреног пријатељства лагано је пролазило...

За крај ове вечери, делегација Савеза Русије и Белорусије оставила је поделу поклона који, по њиховим речима, значе искреност у сваком погледу. Том приликом, шеф делегације Козир је рекао:

"Поштовани докторе Шешељ, поштоване колеге, наши драги пријатељи, браћо Словени, веома смо вам захвални за предивно вече које сте нам организовали. Сви смо заловољни због контакта са вама и због наших и ваших песама. Наравно, нас је сада преплавило осећање велике захвалности према вама. Не знам да ли ћу успети речима то да изразим, али вероватно то и није потребно. Једноставно, нема таквих речи којима би ово осећање могло да се икаже.

У име наше делегације, замолио бих вас, поштовани пријатељи, да примите, у знак сећања, ову вазу, дело женских мајстора. То је уметничко дело, ручни рад. Оваква дела се високо цене не само у Русији, него и ван ње. Желео бих да вам уручим ову вазу замишљајући да је напуњена нашим осећањима захвалности према вама.

Велико хвала, свима желимо љубав и добро, среће и благодети у вашим домовима, нека буду срећна ваша деца, нека се радују и порасту ваши унуци, нека вас они обрадују својим првим корацима и првим речима, за све најбоље у будућности!"

Новинарско стрпљење понекад се и исплати. Тако је било и у случају новинарке "ЕКО-Москве", која је на крају ове вечери поставила потпредседнику Владе Републике Србије, др Шешељу, неколико занимљивих и актуелних питања.

Новинар: Господине Шешељ, шта очекујете од преговора који ће се сутра завршити у 13 часова, и какав ће одјек имати то што је данас господин Милошевић одбио да се сретне са америчким дипломатом Кристофером Хилом?

Циљ Запада

– НАТО трупе на Косову

Др Шешељ: Мислим да ће преговори бити неуспешни, јер западне силе озбиљно нису ни желеле те преговоре. Пропале су две недеље, а није дошло ни до каквог сусрета између српске и албанске делегације. Друго, западним силама није циљ да се реши проблем на Косову и Метохији, него да дођу трупе НАТО пакта на нашу територију да изврше окупацију. Ми ни по коју цену нећемо прихватити НАТО трупе.

А што се тиче Кристофера Хила, мислим да је то безобразлук с његове стране – да дође цела наша делегација у Париз, да је тамо 14 дана, да је тамо и председник Србије Милутиновић, а он онда да трчи у Београд да разговара са Милошевићем. Па, ми смо послали делегацију да разговара о тим питањима, а не да он тамо доведе делегацију, а онда заобилазним путем иде у Београд да преговара. То је скандал у међународним односима.

Новинар: То се десило можда због кратког рока?

Др Шешељ: Знате шта, ми и не можемо сада да изаберемо опцију која нам одговара. Нико нас не пита – хоћете ли бомбе или нећете? Ми не бисмо хтели, али ако они желе да нас бомбардују, ми немамо начина да их спренимо. Али, ми ћемо се борити и трудићемо се да им задамо што веће губитке. Претњама да ће нас бомбардовати не могу нас убедити да одустанемо од своје независности, од свог државног суверенитета и територијалног интегритета.

Новинар: Ако дође до бомбардовања, ако НАТО пакт буде настајао на томе да смести своју војску на вашу територију, да ли ћете се ви борити до последњег?

Др Шешељ: Да, ми ћемо се борити до последњег.

Новинар: Није ли то лоше за Југославију, неће ли бити да сте ви то желели?

Др Шешељ: Ми, Срби, смо кроз читаву историју имали веома моћне непријатеље. Никад нас нису нападали слаби и беспомоћни. Увек су нас нападали највеће силе света. И то за нас није никаква изненађење, то за нас није никаква новост. Нас су нападали Турци, Немци, и ми смо побеђивали. И овога пута ћемо победити. Ми овај рат не желимо, али ако нам рат буде наметнут, ми ћемо се борити.

Новинар: Ви се надате да ће Русија да вам помогне не само политичким средствима, него и војно, технички, добровољцима?

Др Шешељ: Ова борба коју ми водимо, је и борба Русије. Ово што ми данас преживљавамо, доживљаваће Русија сутра ако ми не попустимо, ако ми не издржимо. А Русија сама нека одлучи како ће се поставити. Ако нам не може помоћи, онда нека нам не одмаже.

Јасна Олуић

ЕКСКЛУЗИВНО

ЈАВНИ ПОЗИВ ЗА КУПОВИНУ НАЈЈЕФТИНИЈИХ ПЛАЦЕВА У СРБИЈИ

**ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ**

ЈАВНИ КОНКУРС

За доделу парцела у Петровчићу

- Плацеви се уступају уз накнаду од 15 динара по квадратном метру
- Право учешћа имају сва правна и физичка лица
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име оглашавања уплати 50,00 динара на жиро рачун „Земунских новина“ 40805-637-5-6006714
- Пријаве на конкурс достављају се Одељењу за имовинско-правне послове Општине Земун, Трг победе 1, други спрат – соба број 60
- Све информације на телефон 011/198-323 локал 36

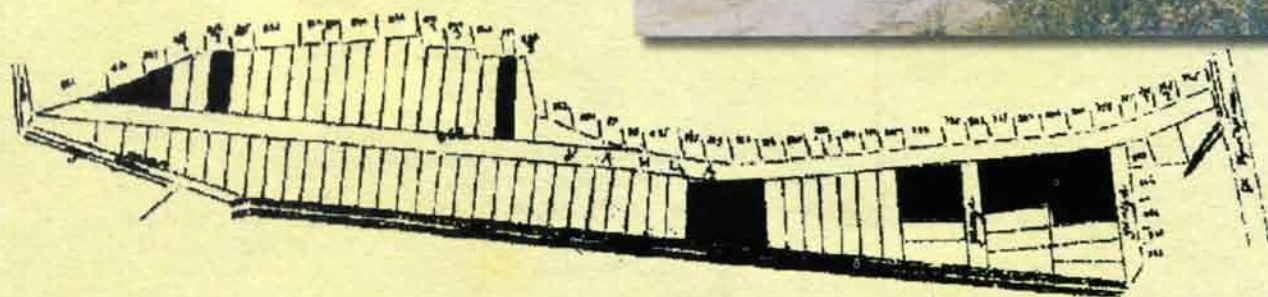
ПЕТРОВЧИЋ

ЦЕНА ПЛАЦЕВА:

15 din/m²

**ЦЕНЕ ПЛАЦЕВА ВАЖЕ
ДО 31. МАРТА 1999. ГОДИНЕ**

ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

У НАЈСУНЧАНИЈЕМ ДЕЛУ ЗЕМУНА
НАЈМЛАЂЕ ОПШТИНСКО НАСЕЉЕ

- НАСЕЉЕ ОД БЛИЗУ 900 ПАРЦЕЛА
ВЕЛИЧИНЕ ОД 5 ДО 8 АРИ
- ИДЕАЛНА САОБРАЋАЈНА ВЕЗА
- ИНФРАСТРУКТУРА ВЕЋ НА ОБОДУ НАСЕЉА

ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ КОНКУРС

ЗА ДОДЕЛУ ПАРЦЕЛА У НАСЕЉУ ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

- Парцеле се налазе у продужетку насеља „Алтина“, са леве стране пруге Београд-Батајина, од Добановачког пута до насеља Земун поље.
- Право учешћа на конкурсима имају сва правна и физичка лица.
- Парцеле се додељују уз надокнаду од 150 динара/м².
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име трошкова уплати износ од 200 динара на жиро-рачун бр. 40805-637-5-6006714 „Земунске новине“.
- Пријаве се подносе у Одељењу за имовинско-правне и стамбене послове, соба 65, а информације на телефон 198-323/36

CENA PLACEVA:
150 din/m²

